

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

SÉANCE PLÉNIÈRE

PLENUMVERGADERING

mercredi
14-12-2005
Matin

woensdag
14-12-2005
Voormiddag

cdH	centre démocrate Humaniste
CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
ECOLO	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	Front National
MR	Mouvement réformateur
N-VA	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	Parti socialiste
sp.a-spirit	Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht
Vlaams Belang	Vlaams Belang
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :		Afkortingen bij de nummering van de publicaties :	
DOC 51 0000/000	Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 51 0000/000	Parlementair stuk van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)	CRIV	voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions ; les annexes se trouvent dans une brochure séparée (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken; de bijlagen zijn in een aparte brochure opgenomen (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN	séance plénière	PLEN	Plenum
COM	réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants	Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Commandes :	Bestellingen :
Place de la Nation 2	Natieplein 2
1008 Bruxelles	1008 Brussel
Tél. : 02/ 549 81 60	Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be	www.deKamer.be
e-mail : publications@laChambre.be	e-mail : publicaties@deKamer.be

SOMMAIRE

Excusés	1
BUDGETS	1
Budget des voies et moyens pour l'année budgétaire 2006 (2043/1-5)	1
- Projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2006 (2044/1-14)	1
- Budgets des recettes et des dépenses pour l'année budgétaire 2006. Exposé général (2042/1)	1
- Notes de politique générale (2045/1-25)	1
<i>Orateurs:</i> Hagen Goyvaerts, Carl Devlies, Hendrik Bogaert, Freya Van den Bossche , vice-première ministre et ministre du Budget et de la Protection de la consommation, Jean-Jacques Viseur	
<i>Discussion générale</i>	5
<i>Orateurs:</i> Anne-Marie Baeke , rapporteur, Hendrik Bogaert , rapporteur, Carl Devlies, Paul Tant, Freya Van den Bossche , vice-première ministre et ministre du Budget et de la Protection de la consommation, Hagen Goyvaerts, Didier Reynders , vice-premier ministre et ministre des Finances, Pieter De Crem , président du groupe CD&V, Jean-Jacques Viseur, Daniel Bacquelaine , président du groupe MR, Eric Massin, Bart Tommelein, Patrick De Groote	

Ce compte rendu n'a pas d'annexe.

INHOUD

Berichten van verhindering	1
BEGROTINGEN	1
Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2006 (2043/1-5)	1
- Ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2006 (2044/1-14)	1
- Begrotingen van ontvangsten en uitgaven voor het begrotingsjaar 2006. Algemene toelichting (2042/1)	1
- Algemene beleidsnota's (2045/1-25)	1
<i>Sprekers:</i> Hagen Goyvaerts, Carl Devlies, Hendrik Bogaert, Freya Van den Bossche , vice-eerste minister en minister van Begroting en Consumentenzaken, Jean-Jacques Viseur	
<i>Algemene bespreking</i>	5
<i>Sprekers:</i> Anne-Marie Baeke , rapporteur, Hendrik Bogaert , rapporteur, Carl Devlies, Paul Tant, Freya Van den Bossche , vice-eerste minister en minister van Begroting en Consumentenzaken, Hagen Goyvaerts, Didier Reynders , vice-eerste minister en minister van Financiën, Pieter De Crem , voorzitter van de CD&V-fractie, Jean-Jacques Viseur, Daniel Bacquelaine , voorzitter van de MR-fractie, Eric Massin, Bart Tommelein, Patrick De Groote	

Dit verslag heeft geen bijlage.

SEANCE PLENIERE

du

MERCREDI 14 DECEMBRE 2005

Matin

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 14 DECEMBER 2005

Voormiddag

La séance est ouverte à 10.04 heures par M. Herman De Croo, président.
De vergadering wordt geopend om 10.04 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Ministre du gouvernement fédéral présente lors de l'ouverture de la séance:
Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Freya Van den Bossche.

Le **président**: La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

Excusés**Berichten van verhindering**

François-Xavier de Donnea, Geert Versnick, en mission à l'étranger / met zending buitenlands.

Ik maak mij wat zorgen wanneer ik collega Bogaert zie binnenkomen.

Mevrouw de vice-eerste minister van Begroting, collega's, ik groet u allen.

Wij moeten vandaag en morgen nogal wat werk verzetten.

En effet, nous examinerons les budgets, ce qui n'est pas une mince affaire. Une série d'orateurs sont déjà inscrits. J'ai communiqué un schéma de travail aux chefs de groupe et à leur secrétariat. Je m'emploierai à nous y tenir afin de réaliser une approche minimale, non pas sectorielle ou ministérielle, mais du moins de la matière, car le budget, c'est le tout dans le tout et réciproquement!

Budgets**Begrotingen****01 Budget des voies et moyens pour l'année budgétaire 2006 (2043/1-5)**

- Projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2006 (2044/1-14)
- Budgets des recettes et des dépenses pour l'année budgétaire 2006. Exposé général (2042/1)
- Notes de politique générale (2045/1-25)

01 Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2006 (2043/1-5)

- Ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2006 (2044/1-14)
- Begrotingen van ontvangsten en uitgaven voor het begrotingsjaar 2006. Algemene toelichting (2042/1)
- Algemene beleidsnota's (2045/1-25)

Je vous propose de consacrer une seule discussion à ces budgets et projets. (*Assentiment*)
Ik stel u voor een enkele bespreking aan deze begrotingen en ontwerpen te wijden. (*Instemming*)

Chers collègues, je vous rappelle que, lors de la dernière Conférence des présidents, nous avons convenu que le vote qui interviendrait en commission des Finances – il a eu lieu hier – donnerait lieu à un rapport verbal succinct.

We waren overeengekomen om een kort verslag te geven van de stemming van gisteren. We hebben met alle fracties een consensus bereikt om alle termijnen te laten springen en ik wil daarvan hier nogmaals gewag maken.

Nous verrons bien quand nous en aurons terminé. Pour avoir déjà assisté à la discussion de je ne sais combien de budgets, je peux dire qu'elle prend toujours un certain temps pour ne pas dire un temps certain. Nous tâcherons, cependant, d'avancer le plus possible aujourd'hui afin que le vote de demain n'intervienne pas trop tard. Mais c'est la Chambre qui est souveraine en la matière comme dans d'autres.

Mijnheer Goyvaerts, u wenst het woord over de werkzaamheden?

01.01 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, bij de aanvang van de begrotingsmarathon doe ik een beroep op uw autoriteit als voorzitter.

Wij hebben de voorbije weken zowat alles meegemaakt. Op programmawetten werden amendementen die hele hoofdstukken vervangen, tijdens de vergadering ingediend. In het Generatiepact staan allerlei zaken die niets met het Generatiepact te maken hebben.

Inzake de begroting zelf stel ik vast dat het de eerste keer is dat wij nog altijd niet beschikken over het verslag van de Hoge Raad van Financiën. U weet dat waarschijnlijk via de voorzitter van de commissie. Wij zijn onze besprekingen van de begroting in de commissie voor de Financiën begonnen op 16 november 2005. Tot op heden hebben wij wel een aantal vage beloftes gekregen dat het verslag eraan zou komen. U begrijpt echter heel goed dat als wij als leden van de Kamer onze controlefunctie willen uitoefenen – in het kader van een begroting is dat zeker aan de orde –, het niet kan dat wij momenteel nog altijd verstoken blijven van iedere informatie over de financieringsbehoefte van onze Staat. Dat moet u toch weten.

Ik zou, ten eerste, willen vragen of u zich ervan bewust bent dat wij hier een begrotingsbespreking beginnen zonder het verslag van de Hoge Raad van Financiën. Mijnheer de voorzitter, bij mijn weten is dat de eerste keer in de zeven jaar dat ik deel uitmaak van deze assemblee.

Ten tweede, ik vind het ook onaanvaardbaar dat daar zo licht wordt overgegaan, zowel door het commissievoorzitterschap als misschien ook door uw diensten. Ik moet daartegen protesteren. Ik zou willen weten wat u gedaan hebt ten aanzien van de regering om aan voornoemde toestand iets te doen. Ik vind die immers onaanvaardbaar.

De **voorzitter**: Waarvan akte. Ik heb de regering meermaals gewezen op de grote toevloed, en meer dan dat, van wetgevend werk dat wij op diverse vlakken te verteren krijgen. Er is wel enige verbetering gekomen wat de programmawet betreft; dat moet ik toegeven. De voorstellen van de heer Tant en andere leden hebben een zekere stroomlijn in de programmawet gebracht. In het wetsontwerp betreffende de diverse bepalingen kan nu worden teruggevonden wat vroeger in de programmawet stond. Men moet de zaken zeggen zoals ze zijn. Dat is één punt.

Ten tweede, wat de zaken betreft die rechtstreeks onder mijn bevoegdheid vielen, heb ik erover gewaakt dat de stukken tijdig

01.01 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Nous avons entamé la discussion en commission des Finances le 16 novembre avec la vague promesse que le rapport du Conseil supérieur des Finances allait nous parvenir, mais nous ne l'avons toujours pas reçu. Je proteste contre cette absence. C'est la première fois en sept ans que nous sommes confrontés à un tel problème. Quelles mesures le président prendra-t-il pour y remédier?

Le **président**: Je ferai examiner ce problème et j'y reviendrai dans le courant du débat. Le rapport de la Cour des comptes était bien disponible début novembre.

werden ingediend. Het verslag van het Rekenhof dagtekent reeds van begin november 2005, als mijn geheugen goed is. Ik heb erover gewaakt dat het meer dan een maand en enkele dagen vóór de bespreking in plenaire vergadering beschikbaar was.

Ik vraag aan mevrouw de vice-eerste minister – ik zal zelf ook navraag doen, nu tijdens de uiteenzetting van de verslagen – dat zij precies antwoordt op uw tweeledige vraag. Ten eerste, u zegt dat tot nu toe de leden steeds het verslag van de Hoge Raad van Financiën kregen voor de bespreking. Ten tweede, u verklaart het nu niet te hebben ontvangen. Ik zal dat nu laten nagaan en ik beloof u een antwoord in de loop van het debat.

01.02 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer de voorzitter, er was nog een probleem bij de besprekingen in de commissie voor de Financiën, meer bepaald met betrekking tot het verslag van het Rekenhof, waarnaar u verwijst.

Het advies van het Rekenhof werd inderdaad tijdig bezorgd, maar wij stelden vast dat het Rekenhof en de regering niet op dezelfde golflengte zaten. Daarom werd in de commissie het voorstel geformuleerd om het Rekenhof te horen in de commissie voor de Financiën, mijnheer de voorzitter. De meerderheid heeft evenwel dit voorstel weggestemd, ondanks het feit dat het Rekenhof – het kabinet van de eerste voorzitter had mij dat bevestigd – principieel bereid was om naar de commissie voor de Financiën te komen en de nodige toelichting te geven en ondanks het feit dat dit een procedure is die bij de andere parlementen van dit land wel wordt gevolgd.

Mijnheer de voorzitter, ik weet niet wat uw standpunt hierover is, als voorzitter van dit Parlement, maar deze houding van de meerderheid bemoeilijkt de controle van het Parlement op de begroting. Wellicht kunt u nog een en ander goedmaken door een delegatie van het Rekenhof hier uit te nodigen in de plenaire vergadering. Het is een vraag die ik tot u persoonlijk richt, als voorzitter van dit Parlement.

De **voorzitter**: Mijnheer Devlies, ik heb erover gewaakt, ik heb het daarnet al gezegd tegen onze collega van het VB, dat er een verslag zou zijn. Dat was de eerste taak. Het Rekenhof heeft die taak volbracht en formuleerde een aantal waarschuwingen in het verslag. Ik heb het verslag uiteraard gelezen.

De commissie beslist gewoonlijk vrij, dat weet u ook. Stelde de commissie een bijkomende vraag om uitleg? Dat is blijkbaar niet gebeurd. Ik was ervan niet op de hoogte, ik beken het, dat deze vraag afgewezen werd. Van de debatten in de commissie krijg ik maar een summier verslag, als kamervoorzitter.

Het is evident dat het Rekenhof hier niet kan defileren, maar ik vind dit persoonlijk een bemerking die ernstig moet worden genomen. Het Rekenhof is een onafhankelijk orgaan, dat afhangt van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Het Rekenhof werkt natuurlijk voor meerdere parlementen, met dewelke het rechtstreeks verband houdt. Ik heb altijd bijzonder veel waardering gehad voor het Rekenhof.

Dat kan men in heel mijn politiek verleden terugvinden. Rebus sic stantibus, om het in het Latijn van onze jeugd te zeggen. U hebt daarover in de commissie beslist. U zult dat wellicht aanhalen. Aan

01.02 Carl Devlies (CD&V): Un problème est apparu à ce sujet en commission parce qu'il s'est avéré que la Cour des comptes n'était pas sur la même longueur d'ondes que le gouvernement. Nous avons proposé d'entendre la Cour des comptes en commission, qui était d'accord, mais la majorité a rejeté cette solution. Les autres parlements de notre pays suivent pourtant cette procédure. Ce problème rend plus difficile le contrôle du budget par le Parlement. Le président pourrait-il inviter une délégation de la Cour des comptes à la séance plénière?

Le **président**: Le rapport de la Cour des comptes était prêt à temps. La commission peut décider d'organiser une audition supplémentaire, mais je ne puis convoquer la Cour des comptes à la séance plénière. Je tiens compte de votre observation mais je ne peux outrepasser mon rôle de président.

wie de tekst van het Rekenhof leest, zou ik zeggen: wie lezen kan, kan lezen. Ik weid hierover niet uit. Ik moet mijn rol als voorzitter niet te buiten gaan.

01.03 Hendrik Bogaert (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij vorige sprekers. Ik heb in de commissie een aantal vragen gesteld aan de minister, waarop ik tot op heden nog steeds geen antwoord heb gekregen. Misschien kan dat alsnog worden rechtgezet.

01.03 Hendrik Bogaert (CD&V): J'ai posé en commission des Finances une série de questions auxquelles je n'ai pas encore obtenu de réponse.

01.04 Minister Freya Van den Bossche: Mijnheer de voorzitter, ik weet niet wat er aan de hand is. We hebben de antwoorden doorgestuurd. Dat werd me wel honderdmaal bevestigd door het kabinet. Ik begrijp echt niet, met de beste wil van de wereld welke vragen nu nog niet zouden beantwoord zijn. We hebben de antwoorden en de vragen vergeleken. Ik denk echt dat op alles is geantwoord.

01.04 Freya Van den Bossche, ministre: Toutes les réponses techniques ont été envoyées, ce qui m'a été confirmé par mon cabinet.

De **voorzitter:** Ik kan daar niet over oordelen, mijnheer Bogaert.

01.05 Hendrik Bogaert (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zal dat vanochtend verifiëren. Wellicht kom ik daar in de namiddagvergadering op terug. Ik kan me niet voorstellen dat er op alle vragen een antwoord is gekomen. Ik zal het laten nakijken.

01.05 Hendrik Bogaert (CD&V): Je m'en assurerai dans le courant de la matinée et je reviendrai éventuellement sur la question cet après-midi.

De **voorzitter:** Doet u dat, mijnheer Bogaert.

01.06 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer de voorzitter, nog even in verband met Rekenhof. Ik begrijp dat het voor u moeilijk is stante pede het Rekenhof te vorderen voor deze plenaire vergadering, maar ik wil toch voorstellen dat u in overleg met de fractievoorzitters het Reglement van de Kamer aanpast, in die zin dat vanaf de volgende bespreking – en dan bedoel ik de eerste begrotingswijziging – een vertegenwoordiger van het Rekenhof aanwezig zou zijn bij de bespreking in de commissie voor de Financiën.

01.06 Carl Devlies (CD&V): Peut-être pourrions-nous modifier notre Règlement de manière à pouvoir requérir la présence de la Cour des comptes en séance plénière à partir du prochain débat budgétaire?

De **voorzitter:** Ik heb daar persoonlijk geen bezwaar tegen. Het is niet de eerste keer dat wij het Rekenhof uitnodigen om zijn opmerkingen toe te lichten. Ik heb een subcommissie van het Rekenhof al uitgenodigd in de commissie voor de Financiën.

Le **président:** Rien ne s'oppose à ce que nous examinions cette proposition en commission du Règlement.

Ik wil dat positief bekijken. Wij hebben nog een paar andere wijzigingen aan het Reglement te doen, in het begin van het volgende burgerlijk jaar. Ik wil dat meenemen. Ik heb daar geen bezwaar tegen. Ik zeg u hoe ik het voel. Dat maakt het ook klaar voor iedereen. Dan is er geen discussie van wie doet wat en wie kan wat eventueel uitstellen of vermijden.

Ik kan daar persoonlijk wel inkomen. Ik heb er geen bezwaar tegen dat dit besproken wordt in de commissie van het Reglement.

Voilà, mes chers collègues, les préliminaires normaux au début d'une telle discussion.

01.07 Jean-Jacques Viseur (cdH): Monsieur le président, je voudrais appuyer cette démarche. Dans ce projet de budget, le gouvernement a commis une faute grave. La Cour des comptes dit

01.07 Jean-Jacques Viseur (cdH): De vraag van de heer Devlies kan op mijn volledige

explicitement qu'ayant demandé des renseignements, on lui a fait savoir qu'elle n'avait pas droit à ces renseignements pour donner son avis. C'est ce qui nous a d'ailleurs amenés en commission à demander que la Cour y soit représentée. Je m'exprime non pas en tant que membre de l'opposition mais en tant que membre du Parlement. La Cour des comptes a un droit de regard spécifique sur l'élaboration du budget et l'avis qu'elle nous remet doit être donné en connaissance de cause, ce qui implique l'accès à tous les éléments qui lui sont utiles.

J'appuie entièrement votre suggestion et je demande que la commission du Règlement propose à l'avenir et à l'instar de ce qui se fait dans d'autres parlements la présence d'un membre de la Cour des comptes qui pourra s'exprimer dans la ligne de l'avis rendu par la Cour des comptes. En effet, il n'est pas normal que le Parlement soit ainsi privé d'un certain nombre d'informations émanant de son instrument de contrôle le plus important, surtout au niveau technique.

Le **président**: Monsieur Viseur, vous êtes orfèvre en la matière. Vous avez été ministre des Finances. J'ai une grande confiance en la Cour des comptes, un organe d'une objectivité reconnue. Nous y avons fait appel dans de nombreuses procédures, notamment le comptage des élèves. Votre idée commune mérite d'être sérieusement examinée. Je m'engage à le faire. Je m'y engage ici, du haut de ma tribune.

Dan kunnen wij nu beginnen met de punten op onze agenda.

Discussion générale **Algemene bespreking**

La discussion générale est ouverte.
De algemene bespreking is geopend.

01.08 Anne-Marie Baeke, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, de heer Bogaert en ikzelf hebben afgesproken om naar het schriftelijk verslag te verwijzen.

01.09 Hendrik Bogaert, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, ik sluit mij daarbij aan. Wij hebben een afspraak dat we verwijzen naar het schriftelijk verslag.

steun rekenen. De regering is met deze ontwerp-begroting zwaar in de fout gegaan. Het Rekenhof vroeg om bijkomende inlichtingen en kreeg als antwoord dat ze die niet nodig had om een advies te kunnen verstrekken. Ik vraag dus dat de commissie voor het Reglement zou voorstellen dat een lid van het Rekenhof voortaan de commissievergaderingen bijwoont om het verstrekte advies nader toe te lichten.

Het is immers niet normaal dat het Parlement geen toegang heeft tot een deel van de informatie afkomstig van zijn belangrijkste controle-instrument.

De **voorzitter**: Uw gemeenschappelijk voorstel is zeker het onderzoeken waard. Ik verbind me ertoe dat dat ook zal gebeuren. De objectiviteit van het Rekenhof wordt alom erkend.

01.08 Anne-Marie Baeke, rapporteur: Je me réfère au rapport écrit.

01.09 Hendrik Bogaert, rapporteur: Je me réfère au rapport écrit.

De **voorzitter**: Ik vind dat een goed idee. Het is een lijvig verslag en er valt niet meer te zeggen dan dat.

Collega's, u hebt ook gezien dat ik thema's heb voorgesteld. Het is steeds een riskante zaak om thema's in een begroting voor te stellen. Mijnheer Van den Eynde, als ik geen kapstokken heb, kan ik er geen mantels aanhangen. Daarom is men nog niet verplicht om de mantels aan die kapstok te hangen. In een kapstokloze plaats kunnen echter geen mantels worden opgehangen.

En tout cas, nous commencerons nos travaux avec la discussion générale.

MM. Bacquelaine et Viseur sont également inscrits dans la discussion générale.

De heren Devlies en Viseur zijn dus ingeschreven. Het is de heer Devlies die zal beginnen in de algemene bespreking. Daarna komen de heer Viseur, de heer Bacquelaine, de heer Goyvaerts en mevrouw Nagy. Ik probeer te alterneren in de taal.

01.10 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, het is de derde maal dat ik als parlamentslid de begrotingsvoorbereiding mag meemaken. Ik heb het gevoel dat wij steeds meer evolueren naar een virtuele begroting; een begroting waarbij voor veel vragen geen antwoorden zijn, waarbij voor veel cijfers wordt verwezen naar de eerste begrotingsaanpassing die in het voorjaar zal plaatsvinden. Kritische bemerkingen worden genegeerd. Onafhankelijke adviseurs worden buitenspel gezet. Wij hebben daarnet reeds gesproken over de Hoge Raad van Financiën en over het Rekenhof.

Het is in elk geval duidelijk dat de grote ambities van deze regering, die ik nog hoorde formuleren toen ik twee jaar geleden in het Parlement kwam, zoals de actieve welvaartstaat, de modelstaat België en, wat Financiën betreft, het goudhamsterprincipe, minstens zijn weggedeed. Inzake de actieve welvaartstaat stellen wij vast dat de werkloosheid is blijven stijgen in het jaar 2005, dat de werkgelegenheidsgraad onder het Europese gemiddelde blijft en dat de economische groei opnieuw slabakt. Het grote scharnierjaar dat 2004 zou worden – ik verwijs naar de open brief van de heer Vande Lanotte in januari 2004 en de ontgoocheling die later dat jaar door de heer Vandenbroucke werd vertolkt – is duidelijk een verloren jaar geweest. Dat werd ook bevestigd door Frank Vandenbroucke.

Hij is inderdaad naar de Vlaamse regering vertrokken. Maar ook 2005 is opnieuw een verloren jaar geworden. Ondertussen worden de uitdagingen alsmaar groter. Er zijn de uitdagingen van de vergrijzing, de mondialisering en de gestegen grondstofprijzen. Het is duidelijk dat dit land niet klaar is om deze uitdagingen aan te pakken.

Uw tweede, belangrijke thema, de modelstaat België, is wel een modelstaat met de derde hoogste fiscale druk ter wereld. Over die modelstaat België horen we niet meer spreken, tenzij af en toe in een of ander humoristisch programma. Het goudhamsterprincipe – een heel mooi woord en ook een heel goed idee –, het aanleggen van een voorzichtigheidsmarge in de begroting voor het geval de conjunctuur tegenvalt, is ook overboord gegooid. Mevrouw Van den Bossche, uw voorganger heeft die goudhamster langzaam doodgeknepen en u zal hem ongetwijfeld niet meer aangetroffen hebben op uw kabinet op het moment dat u het bewind hebt overgenomen.

De begroting 2006 is gebaseerd op een economische groei van 2,2%. Dat is ongeveer het hoogste percentage dat door de voorspellers wordt vooropgesteld. Men zou dit nog kunnen aanvaarden. Wat men echter niet kan aanvaarden, is dat er in geen enkele marge wordt voorzien. Meer nog, deze begroting is van bij de aanvang deficitair. Dat zeggen wij niet alleen, als CD&V-fractie. Wij hebben gewezen op een structureel tekort van 1%. Nu wordt er een begrotingstekort van 0,4% voorspeld door de Nationale Bank.

Andere voorspellers zoals de Europese Commissie voorspellen 0,3% voor 2006 en 0,5% tekort voor 2007. Het IMF waarschuwt voor het continue gebruik van eenmalige maatregelen. Vandaag nog vernemen we dat ook "The Economist" voor het jaar 2006 een tekort van 0,4% voorspelt op de begroting 2006. Dan zijn er de cijfers van de OESO die ook een tekort voorspellen van 0,4% voor 2006 en van 0,7% voor 2007. Het is de ambitie van deze regering om een begrotingsoverschot te hebben van 0,3% in 2007. 0,7% plus 0,3%

01.10 Carl Devlies (CD&V): D'année en année, les budgets sont un peu plus virtuels: de nombreuses questions sont posées, aucune réponse n'est fournie et, pour le surplus, on se réfère au contrôle budgétaire du printemps. Les observations critiques sont ignorées et les instances indépendantes, telles que le Conseil supérieur des Finances et la Cour des comptes, sont mises sur la touche.

Il ne reste plus grand-chose des grands principes du gouvernement: l'État social actif, la Belgique en tant qu'État modèle et le principe du hamster doré. Le chômage est élevé, le taux d'emploi est inférieur à la moyenne européenne et la croissance économique s'essouffle.

L'année 2004 devait être une année charnière sur le plan budgétaire mais même Frank Vandenbroucke a reconnu que ce fut en définitive une année perdue, tout comme le sera d'ailleurs 2005. Et cela à l'heure où le vieillissement, la mondialisation et le prix des matières premières constituent des défis de plus en plus importants que le gouvernement est toutefois incapable de relever.

Il n'est plus question nulle part de l'État modèle et M. Vande Lanotte, ancien ministre, a déjà fait un sort au hamster doré, la marge prudentielle inscrite dans le budget.

Le budget 2006 est basé sur une croissance économique de 2,2%, sans qu'aucune marge ne soit prévue. Ce budget est dès lors d'emblée déficitaire. Nous avons attiré l'attention sur un déficit structurel de 1%. La Banque nationale prévoit un déficit budgétaire de 0,4%, la Commission européenne un déficit de 0,3% en 2006 et même de 0,5% en 2007. Le FMI met en garde contre les nombreuses

betekent dus een verschil van 1% of 3 miljard euro. We kunnen ons dus afvragen waar de Belgische begroting op langere termijn naartoe evolueert. Het is duidelijk dat wij op basis van de voorspellingen van diverse internationale instituten en van de Nationale Bank evolueren naar een situatie die 1% van het BBP slechter is dan wat door de regering wordt vooropgesteld. Dit betreft dan een bedrag van 3 miljard euro.

Terloops, collega's, moet ik u toch signaleren dat in de commissie voor de Financiën alle vragen die betrekking hebben op de langetermijnevolutie werden afgewimpeld. Langetermijnontwikkelingen van de financiën konden niet besproken worden. Nochtans had gewezen minister van Begroting Vande Lanotte een aantal maanden geleden nog aangekondigd dat hij van plan was om een gemeenschappelijke begroting voor de jaren 2006 en 2007 te brengen. Dit plan is dus niet uitgevoerd. Integendeel, wat de lange termijn betreft, wordt er blind gevlogen. Door het wegvallen van het verslag van de Hoge Raad van Financiën, die nog altijd niet wedersamengesteld is, is er geen informatie beschikbaar over de financieringsbehoeften van de federale overheid en evenmin over de evaluatie van het stabiliteitspact.

Het gaat zelfs zo ver dat een instelling als het Internationaal Monetair Fonds de Belgische overheid er moet op wijzen dat er een dringende noodzaak is aan de hersamenstelling van de Hoge Raad van Financiën. Ik denk dat het toch wel erg ver gekomen is als het Internationaal Monetair Fonds dat zich ook bezighoudt met onder andere de problematiek van ontwikkelingslanden, de Belgische overheid terechtwijst en zegt dat men in gebreke blijft bij de wedersamenstelling van de Hoge Raad van Financiën, waarvan het Internationaal Monetair Fonds het belang uitdrukkelijk beklemtoont.

Ik ben ook ontgoocheld over de houding van de leden van de meerderheid bij de besprekingen in de commissie voor de Begroting. Dat men de begrotingsbesprekingen overlaat aan de oppositie, tot daar nog aan toe. Dat men echter weigert in te gaan op een voorstel om het Rekenhof te horen in de commissie voor de Financiën, goed wetend dat het kabinet van de eerste voorzitter heeft laten weten dat het Rekenhof bereid was de nodige toelichting te komen geven in de commissie, is in feite onaanvaardbaar. Het zou normaal zijn dat dit gebeurt: het is ook het geval in de andere parlementen van dit land. Het zou zeker noodzakelijk zijn op een moment waarop er fundamentele twijfel bestaat over de juistheid of waarachtigheid van deze begroting, dat het Rekenhof wordt gehoord en dat het Parlement en de minister worden geconfronteerd met de kritiek van het Rekenhof. De voorzitter heeft net gezegd dat wie kan lezen, begrijpt dat de kritiek van het Rekenhof ernstig en fundamenteel is. Welnu, deze kritiek van het Rekenhof wordt op geen enkele wijze weerlegd door de minister.

Ik ben zo vrij even te verwijzen naar de bemerkingen van het Rekenhof. Wat betreft de kwaliteit van de verantwoording, zegt het Rekenhof: "Alhoewel de algemene toelichting sinds enkele jaren meer informatie bevat, dient te worden vastgesteld dat de verstrekte informatie onevenwichtig is. Het grootste hiaat wordt gevormd door de afwezigheid van informatie over de inkomstengenererende maatregelen. Dit vormt een ernstige tekortkoming, aangezien de regering het vooropgestelde begrotingsevenwicht in belangrijke mate

mesures uniques et l'OCDE annonce des déficits de 0,4% pour 2006 et même de 0,7% pour 2007.

Le gouvernement table sur un excédent de 0,3% en 2007 mais, si l'on se fonde sur les chiffres de l'OCDE pour la même année – 0,7% de déficit – nous serons confrontés à un déficit de 1% du PNB ou de 3 milliards d'euros! Pourtant, en commission des Finances, les questions concernant l'évolution à long terme sont systématiquement éludées. Le gouvernement n'a en fait aucune vue d'ensemble de la question. Le Conseil supérieur des Finances n'existant pas pour le moment, il ne peut donner aucune information concernant les besoins de financement de l'État ou le Pacte de stabilité. Même le FMI nous a rappelé la nécessité de reconstituer rapidement ce Conseil.

L'attitude de la majorité me déçoit. Il est incompréhensible qu'elle n'ait pas marqué son accord sur une audition de la Cour des comptes en commission. Les critiques de la Cour des comptes sont pourtant fondamentales, et elles n'ont jamais été réfutées par le ministre.

La première observation de la Cour des comptes concerne la justification qualitative des différentes mesures. Les explications fournies à ce propos sont déséquilibrées et, en particulier en ce qui concerne les mesures génératrices de recettes, le budget reste vague. Le ministre fait valoir à cet égard que le Parlement peut encore s'attendre au dépôt d'autres projets de loi et que l'imprécision ne porte que sur les 0,4% du PIB. Il s'agit là d'observations qui manquent totalement de pertinence.

Les recettes de l'opération de régularisation fiscale sont estimées à 500 millions d'euros que l'on justifie en se référant à la déclaration libératoire unique.

wenst te realiseren door het creëren van bijkomende inkomsten”.

Wat is het antwoord van de minister daarop? Dat aan het Parlement later nog bijkomende wetsontwerpen ter beschikking zullen worden gesteld. Dat is natuurlijk geen antwoord. Het Rekenhof vraagt om vooraf en cijfermatig een analyse te kunnen maken van de vooropgestelde inkomsten.

Verder voegt de minister eraan toe dat de opmerkingen van het Rekenhof slechts betrekking hebben op 0,4% van het BBP. Blijkbaar is dat niet zo belangrijk. Het gaat wel om meer dan 1 miljard euro, maar blijkbaar is dat niet zo belangrijk.

Er wordt ook gewezen - en dat is interessant voor de heer Van der Maelen, die ons intussen heeft verlaten - op het feit dat de ontvangsten die worden vooropgesteld voor de nieuwe "re-gu-la-ri-sa-tie" 500 miljoen euro in de begroting belopen. Dat is een raming waarbij men zich uitsluitend baseert op de resultaten van de eenmalige bevrijdende aangifte. Enerzijds zegt de heer Van der Maelen dat die er niets mee te maken heeft, maar anderzijds, baseert men zich erop in de begroting om een raming te maken van de ontvangsten van de regularisatie. Daarbij zegt men ook dat men dat zal bijpassen bij de eerstvolgende begrotingswijziging.

Ten tweede, wat de begrotingssaldi betreft, stelt het Rekenhof dat er een belangrijke evolutie waar te nemen valt bij de verschillende componenten. Een opvallende vaststelling daarbij is dat het primair saldo, dat wordt gevormd door het saldo van de totale ontvangsten en de totale uitgaven exclusief rentelasten, sinds 2002 onafgebroken daalt. Ik wens te benadrukken dat ook het Internationaal Monetair Fonds, de Hoge Raad van Financiën en de Europese Commissie wijzen op het belang van het hoge surplus inzake primair saldo.

Het Rekenhof stelt vast dat dat saldo onafgebroken daalt en illustreert dat ook grafisch. Wat geeft de minister als antwoord? Hij verwijst gewoonweg naar het regeerakkoord. Op een fundamentele bemerking van het Rekenhof wordt gereageerd met een verwijzing naar het regeerakkoord. Het begrotingsbeleid van de regering is vastgelegd in het regeerakkoord en komt erop neer dat een begrotingsevenwicht dient te worden bereikt tot en met het begrotingsjaar 2006, waarna vanaf het begrotingsjaar 2007 geleidelijk begrotingssurplusen moeten worden opgebouwd. Er wordt geen enkel fundamenteel antwoord gegeven op de fundamentele bemerkingen van het Rekenhof. Er is alleen een verwijzing naar de regeringsverklaring.

Het derde punt van kritiek van het Rekenhof gaat over de overgang van het begrotingssaldo naar het vorderingssaldo, waar vastgesteld wordt dat de onderbenutting in de begroting voor 2006 evolueert naar 0,64 miljard euro. Dat is 0,10 miljard euro meer dan in het jaar 2005.

Verder zegt men over het ankerprincipe dat dit geleid heeft tot "het uitstellen van verschuldigde betalingen met soms verwijlntresten tot gevolg." Wat antwoordt de minister daarop? Het Rekenhof heeft zich blijkbaar vergist want de onderbenutting ligt op hetzelfde niveau als voorzien was voor het jaar 2005. Bovendien heeft de betrokken federale overheidsdienst ondertussen "een onmiskenbare knowhow ontwikkeld wat de opvolging van de verbruiksgraad van de hen

N'était-ce pas M. Van der Maelen qui affirmait que l'opération de régularisation et la DLU n'avaient rien à voir l'une avec l'autre. Comment, dans ce cas, peut-on prendre la DLU comme base d'évaluation des recettes de l'opération de régularisation?

La deuxième observation de la Cour des comptes porte sur les soldes budgétaires. Depuis 2002, le solde primaire ne cesse de décroître. La Commission européenne, le FMI et le Conseil supérieur des Finances soulignent néanmoins l'importance d'un surplus important par rapport au solde primaire.

Le ministre se justifie en invoquant l'accord de gouvernement. Bien entendu, cet argument n'est pas fondamental.

La troisième observation de la Cour des comptes porte sur le passage du solde budgétaire au solde de financement. Pour 2006, la sous-utilisation des crédits atteint 0,64 milliard d'euros, soit beaucoup plus qu'en 2005. Le principe dit de l'ancre a de nouveau entraîné la débetion d'intérêts de retard. Le ministre réagit à cette observation fondamentale en invoquant simplement l'accord de gouvernement: jusqu'en 2006, les budgets sont introduits en équilibre, ce n'est que par la suite que des surplus pourront être constitués.

La réponse aux observations relatives aux opérations immobilières, donc à la liquidation des actifs de l'État, peut quasiment être qualifiée de comique: un exposé théorique sur la collaboration entre les secteurs privé et public.

La Cour des comptes souligne également que l'équilibre budgétaire n'est pas fondé sur des mesures structurelles mais sur des opérations uniques. À quoi le

toegekende kredieten betreft.” Dus, “een onmiskenbare knowhow” heeft men ontwikkeld. Maar het Rekenhof spreekt over “het uitstellen van verschuldigde betalingen met soms verwijlntresten tot gevolg.” Wat is nu de waarheid? Hoe dan ook is dat geen antwoord op de opmerking van het Rekenhof.

Ook inzake de opmerkingen over de vastgoedoperaties – ook fundamentele opmerkingen, over de uitverkoop van de activa van de Belgische Staat, als u dat zo wil formuleren, mijnheer Tant; dat is inderdaad juist – wordt er gesteld door de minister: “Het is belangrijk dat inzake de PPS-constructie de nodige tijd wordt genomen om deze maatregel in detail uit te werken en slechts na grondig onderzoek de meest aangewezen formule te kiezen, gelet op het innovatieve en complexe karakter ervan, en teneinde te garanderen dat de beoogde efficiëntiewinst effectief wordt gerealiseerd.”

Dus dat is het antwoord, het bijna grappige antwoord, dat door de minister wordt gegeven op de opmerkingen inzake vastgoedoperaties.

Vervolgens wordt over het structurele karakter van het begrotingsevenwicht door het Rekenhof gesteld dat het vooropgestelde begrotingsevenwicht “in belangrijke mate mede wordt bereikt door een aantal niet-structurele maatregelen.” Dan geeft men de opsomming: de fiscale regularisatie; de effectisering; de operaties in verband met gebouwen; de dotatie aan de NMBS, waar men een bedrag van 100 miljoen euro gewoon doorschuift naar de begroting voor 2007. Er is in een bedrag voorzien van 300 miljoen, maar een bedrag van 100 miljoen euro wordt zonder meer doorgeschoven naar de begroting van 2007.

Wat zegt de minister daarop? Het antwoord is dat de effectisering van de belastingen niet nieuw zijn en dat voor het einde van dit jaar een effectiseringsoperatie inzake de directe belastingen zal gebeuren waarvan de opbrengst naar verwachting hoger zal uitvallen dan begroot. Dat is het antwoord dat gegeven wordt op een fundamentele opmerking waar ook gevraagd wordt naar de effecten op lange termijn van die operaties.

Het vervroegen van een inkomen betekent natuurlijk dat later een bepaald inkomen zal moeten gederfd worden. Iedere berekening met betrekking tot de langetermijneffecten ontbreekt.

Met betrekking tot de lijst van de te verkopen gebouwen zegt men dat die lijst later zal worden vastgelegd, zonder meer. Er komt dus ook geen antwoord op de bemerking van het Rekenhof.

Met betrekking tot de fiscale regularisatie stelt men dat gelet op de aard zelf van de maatregel, minder goed bij voorbaat kan ingeschat worden, zoals het Rekenhof trouwens zelf opmerkt, wat het resultaat zal zijn. Men verwijst eens te meer naar de begrotingsopvolging en de begrotingscontrole die zullen plaatsvinden in het jaar 2006 en waarbij een aanpassing van de begroting zal gebeuren.

Het Rekenhof heeft ook vragen met betrekking tot de recurrente effecten. Er wordt regelmatig over recurrente effecten gesproken. Wij hebben in de commissie gevraagd, de heer Tommelein kan dat bevestigen, wat die recurrente effecten zijn. Daarop is geen behoorlijk antwoord gegeven. Nochtans is het zeer essentieel in het licht van

ministre répond que les titrisations d'impôts ne constituent pas une nouveauté et que les revenus de la titrisation des impôts directs seront sans doute plus élevés que prévus dans le budget. Aucune précision n'est néanmoins apportée en ce qui concerne le long terme. Ce manque de vision apparaît également en ce qui concerne les opérations immobilières, la régularisation fiscale et les mesures récurrentes.

La Cour des comptes estime par ailleurs que le budget est fragile car aucun tampon conjoncturel n'est prévu. L'évolution du niveau des taux est également insuffisamment prise en considération. Les taux d'intérêts sur lesquels le gouvernement se base ne sont déjà plus d'actualité aujourd'hui. Une hausse des taux d'un quart de pour cent seulement va immédiatement de pair avec une augmentation de la dette à court terme de 82 millions d'euros. Pour éviter les tensions inflationnistes, les taux d'intérêt augmenteront encore en 2006, avec toutes les conséquences budgétaires que ces augmentations impliquent. Le ministre peut-il infirmer mon analyse?

Une dernière observation de la Cour des comptes porte sur la politique en matière de vieillissement. Compte tenu du rythme actuel de réduction de la dette, le taux d'endettement visé de 60% en 2012 ne pourra jamais être atteint. Le ministre a d'ailleurs déjà reporté cette échéance à 2014, alors que l'exposé des motifs mentionne explicitement la date de 2012. Quelle légèreté!

La commission des Finances a conclu, après un examen minutieux et de longues discussions, que le Fonds de vieillissement ne constitue qu'une simple opération comptable et que la réserve de ce Fonds est inexistante. M. Reynders écrit dans sa note de politique générale

een langetermijnanalyse van de begroting.

De vijfde bemerking van het Rekenhof heeft betrekking op het voorzichtigheidsbeginsel. Enerzijds maakt men een bemerking over het ontbreken van de conjunctuurbuffer. Het Rekenhof merkt ook op dat de conjunctuurbuffer ontbreekt. Men vindt dat gevaarlijk. Daardoor wordt de begroting bijzonder kwetsbaar.

Een tweede bemerking heeft betrekking op de evolutie van het rentepeil. De begroting vertrekt van een rentevoet van 2,26% op de kortetermijnrente en 3,36% op de langetermijnrente. Inmiddels zijn deze rentetarieven overschreden. Wij hebben de cijfers vermeld tijdens de commissiebespreking.

Wij hebben ook berekend wat bijvoorbeeld een stijging van de kortetermijnrente met zich zou kunnen meebrengen. Welnu, de kortetermijnschuld van de Belgische overheid bedraagt ongeveer 33 miljard. Een rentestijging van 0,25% zou volgens onze berekeningen 82,5 miljoen euro bedragen. Dat zijn natuurlijk wel onze berekeningen. Mevrouw de minister, u mag dat tegenspreken. Het is de bedoeling dat u dat tegensprekt. Wij hebben daarop echter geen antwoord gekregen.

In elk geval, het is zo dat deze begroting vertrekt met rentetarieven die vandaag reeds te laag zijn, die vandaag reeds overschreden zijn. Als wij kijken in de laatste analyse van de Nationale Bank, dan zien wij dat men inflatoire spanningen voor België voorspelt. Die inflatoire spanningen kunnen alleen maar bestreden worden door een verhoging van de rentevoeten. Zeer waarschijnlijk zullen wij dus in de loop van het jaar 2006 nog worden geconfronteerd met stijgingen van de rentevoet.

Het laatste punt van kritiek van het Rekenhof in de algemene toelichting heeft betrekking op de aanpak van de vergrijzingspolitiek. Terzake was er ook een merkwaardige discussie in de commissie voor de Financiën. Het Rekenhof merkt op dat tegen het huidige tempo van schuldafbouw het onmogelijk zal zijn om de schuldgraad tegen 2010 tot 60% te herleiden. De minister antwoordt hierop dat ze dat nooit gezegd heeft. Volgens haar zal het niveau van 60% pas bereikt worden in 2014. Collega's die tijdens de bespreking aanwezig waren, zullen dat graag bevestigen. In 2014 zou men tot 60% komen. Nochtans, collega's, in de Algemene Toelichting, het document dat de regering zelf voorstelt, is vermeld dat het niveau van 60% dient bereikt te worden in 2012. Voor degenen die hieraan twifelen, u kunt dat terugvinden op bladzijde 299 van de Algemene Toelichting. Kunt u zich inbeelden hoe lichtzinnig met die zaken wordt omgegaan! Enerzijds wordt in de Algemene Toelichting gesproken van 2012 om de 60% te realiseren, hetgeen reeds twee jaar later is dan het oorspronkelijk streefjaar. Anderzijds spreekt de minister in de commissievergadering zonder meer over 2014. Dat betekent dat men op drie à vier jaar tijd verschoven is van 2010 naar 2014 om de schuldgraad naar 60% te herleiden.

Er is ook gesproken over het Zilverfonds. Terzake is er een belangrijke evolutie binnen de commissie voor de Financiën. Het is spijtig dat commissievoorzitter de Donnea niet aanwezig is. Ik vermoed dat hij graag zijn visie terzake zou geven. De commissie voor de Financiën is thans unaniem, na jaren studie, om te bevestigen

que la dette classique des autorités fédérales s'élevait à 269,77 milliards d'euros en 2004 et la dette envers le Fonds de vieillissement à 12,49 milliards d'euros. Ce dernier n'est donc rien d'autre qu'une forme de dette, ce que le ministre des Finances a fini par reconnaître.

La dette totale des autorités fédérales s'élevait à 246,61 milliards d'euros en 1999. Elle a augmenté de 20 milliards d'euros au cours des six années de gouvernement violet. Des ficelles comptables ont en outre été utilisées pour embellir les chiffres. Les prévisions ne sont pas brillantes, car le ministre des Finances prévoit une nouvelle augmentation de la dette de 8,7 milliards d'euros pour 2005 et 2006. Et il n'y a personne pour contester ces chiffres?

dat het Zilverfonds een louter boekhoudkundige operatie is en dat de reserve van het Zilverfonds niet bestaat. Ik geef misschien ter illustratie het volgende.

Mevrouw de minister, u mag me onderbreken. Ik ben graag bereid om de discussie aan te gaan.

Misschien is de minister met haar gedachten in Nederland, veeleer bij de Nederlandse oppositie dan de meerderheid.

Collega's, inzake het Zilverfonds is het nuttig te verwijzen naar de toelichting die minister Reynders heeft gegeven over de schuld van de federale overheid. Ik citeer letterlijk uit de algemene beleidsnota van de minister van Financiën: "De schuld van de federale overheid bedroeg op het einde van het jaar 2004 269,77 miljard euro, de schuld jegens het Zilverfonds 12,49 miljard euro en de schulden van overheidsinstellingen..." en dan gaat het verder.

Het is duidelijk. De minister van Financiën formuleert het zeer goed. Er is enerzijds de klassieke schuld ten belope van 269 miljard euro en anderzijds is er een schuld ten opzichte van het Zilverfonds. Het Zilverfonds is dus niet meer dan een vorm van schuld. Dat wordt hier bevestigd door de minister van Financiën. Ik ben wel erg blij om eindelijk tot de vaststelling te kunnen komen dat heel de commissie voor de Financiën, de voorzitter inbegrepen, dezelfde opinie delen. Er kan daarover in de toekomst dus geen enkele discussie meer bestaan.

Terloops gezegd, wanneer ik het bedrag van 269 miljard euro aanhaal, dan gaat het over het bedrag op het einde van het jaar 2004. Ik wil dat cijfer even vergelijken met de schuld die bestond in 1999, op het moment dat de eerste paarse regering aan het bewind is gekomen. Welnu, in 1999 bedroeg de schuld 246,61 miljard euro. Dat betekent dat onder paars de schuld van de Belgische overheid is gestegen met 20 miljard euro op zes jaar tijd.

Hoe ziet de evolutie eruit voor de volgende jaren?

01.11 **Paul Tant** (CD&V): (...)

01.12 **Carl Devlies** (CD&V): Inderdaad, u moet ermee rekening houden dat een aantal boekhoudkundige trucs werd gebruikt om het bedrag naar beneden te trekken. Desalniettemin blijft het een stijging van de schuld met 20 miljard euro.

Hoe ziet de situatie eruit in 2005 en 2006? Ik citeer opnieuw onze minister van Financiën: "De schuld van de federale overheid zal in de loop van de jaren 2005 en 2006 toenemen met zo'n 8,7 miljard euro." Het betekent dat tegen het einde van de tweede paarse legislatuur de schulden van de Belgische Staat met bijna 30 miljard euro netto zullen zijn gestegen. Ik denk dat de nota van minister Reynders toch wel de moeite loont om hier vermeld te worden in de algemene bespreken.

Ik merk dat de minister mij niet tegenspreekt. Ik ga er dan ook vanuit dat al wat ik tot nu toe heb gezegd...

De **voorzitter**: Ik heb daarnet voorgesteld aan de vice-eerste minister om na de algemene bespreking kort te repliceren, want ik vind dat belangrijk. De algemene bespreking geeft een aantal lijnen weer. Als u nu wilt

onderbreken, dan mag u dat doen, mevrouw de minister.

01.13 Minister **Freya Van den Bossche**: Ik wou eigenlijk hetzelfde zeggen. De afspraak is dat ik na de algemene bespreking repliceer en niet keer per keer, omdat het ontzettend lang zou duren. Wellicht zal een aantal sprekers soortgelijke opmerkingen maken. U krijgt uw antwoord straks wel.

01.13 **Freya Van den Bossche**, ministre: C'est en effet ce qui avait été convenu. Si je dois répondre à chaque intervenant, le débat risque d'être chaotique et de s'éterniser. Je répondrai tout à l'heure à toutes les questions.

01.14 **Carl Devlies** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik houd eraan om te zeggen wat juist is.

01.15 **Paul Tant** (CD&V): (...).

De **voorzitter**: Mijnheer Tant, u bent gemotiveerd vanochtend.

01.16 **Carl Devlies** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik houd eraan om zaken te zeggen die juist zijn. Ik kan mij natuurlijk ook vergissen. Daarom vind ik het wel belangrijk dat, als ik iets fout zeg, de minister onmiddellijk zegt dat ik mij vergis over die aangelegenheid."

01.16 **Carl Devlies** (CD&V): Que la ministre me corrige si je me trompe. Mais comme elle ne le fait pas, j'en déduis que ce que je dis est exact.

Ik stel echter vast dat ik tot dusver geen enkele vergissing heb begaan. Wat ik tot nu toe heb gezegd, is juist.

Ik ga nu over tot het stellen van enkele vragen.

Mijn eerste vraag heeft betrekking op het beweerde begrotingsevenwicht. Mevrouw de minister, u zegt dat de voorliggende begroting in evenwicht is. Dat wordt door alle instanties tegengesproken, zowel door de Nationale Bank van België, door de Europese Commissie als door de OESO. Gisteren verscheen hierover nog een belangrijk artikel in het dagblad The Economist*.

U komt tot een resultaat voor de globale overheid van 0%. Daarbij stelt u voorop, voor de federale overheid 0,1%, voor de sociale zekerheid 0,0%, voor de Gemeenschappen en Gewesten 0,1% en voor de lokale overheden een resultaat van min 0,3%. In uw berekeningen zou de federale overheid dus een overschot op het vorderingssaldo hebben van 0,1%. Ik begrijp dat niet, wanneer ik de documenten en de algemene toelichting bekijk. Ik begrijp niet hoe u dat kunt beweren.

Op bladzijde. 289 van de algemene toelichting zien we de cijfers van het netto te financieren saldo. Ik stel vast dat het netto te financieren saldo voor het jaar 2006, 2.662.000.000 beloopt, of 0,9% van het bruto binnenlands product. Het netto te financieren saldo komt overeen met een tekort dat wordt gefinancierd met leningen. Dat wordt in feite bevestigd door minister Reynders in het citaat dat ik daarnet heb aangehaald, namelijk dat de stijging van de nominale schuld het gevolg is van een negatief netto te financieren saldo van 0,9% van het bruto binnenlands product.

Hoe kan dat? Hoe kunt u beweren dat de federale overheid een overschot heeft van 0,1%, terwijl in de algemene toelichting sprake is van een tekort van 0,9%? Ik maak daarbij abstractie van alle analyses die door derden werden gemaakt. Ik baseer mij uitsluitend op uw eigen documenten. Dat is een eerste vraag.

Ma première question concerne l'affirmation de la ministre selon laquelle le budget est en équilibre. Cette affirmation est contredite par tous les organismes qui font autorité en la matière et notamment par l'OCDE, la Banque Nationale et la Commission européenne. Le fédéral aurait un excédent de 0,1% sur le solde de financement. Or dans l'exposé général, on peut lire qu'en 2006, le solde net à financer ne sera pas inférieur à 2,662 milliards d'euros, ce qui correspond à 0,9% du PIB. Le solde net à financer est le déficit qui est financé par des emprunts. Le ministre Reynders reconnaît d'ailleurs que la croissance de la dette nominale est imputable au solde net à financer négatif de 0,9%. Comment le fédéral pourrait-il avoir un excédent de 0,1% alors qu'il y a un déficit de 0,9% du PIB?

Mijnheer de voorzitter, de heer Tant vraagt het woord.

01.17 Paul Tant (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het zou toch niet abnormaal zijn dat, wanneer een spreker tegenstrijdigheden vaststelt in de uitspraken, de teksten en de memorie van toelichting van diverse ministers, de minister daarop een antwoord geeft. Het is nu toch het moment om dat te doen.

De **voorzitter**: Kies welk antwoord u wil. Er zijn vier of vijf sprekers.

01.18 Paul Tant (CD&V): Ik heb mijn keuze al gemaakt.

De **voorzitter**: Dat weet ik. Ik vind het echter ook beleefd ten aanzien van de andere sprekers die misschien ook een en ander willen aankaarten.

01.19 Paul Tant (CD&V): Oh ja. Mijnheer de voorzitter, die vorm van beleefdheid is iets wat u heel laatst hebt ontdekt.

De **voorzitter**: Collega, beter laat dan nooit.

01.20 Paul Tant (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb u hier al bij herhaling horen zeggen dat het goed is om af en toe met elkaar in debat te gaan. Waarom mag dat vandaag dan niet?

De **voorzitter**: Ik zal mevrouw de vice-minister niet tegenhouden.

01.21 Paul Tant (CD&V): Dat zult u ook niet kunnen. Niemand kan haar tegenhouden.

01.22 Carl Devlies (CD&V): Mijn tweede vraag heeft betrekking op de transfers. Ik heb hier de cijfers van de transfers tussen de regio's. Ik heb vorig jaar ter gelegenheid van de algemene begrotingsbespreking een overzicht gegeven van de transfers tussen Brussel, Vlaanderen en Wallonië. Wij hebben toen vastgesteld dat, na een lichte daling in de tweede helft van de jaren '90, een nieuwe stijging is ingetreden onder paars. Volgens de studie die is gebeurd in opdracht van de Vlaamse regering is het totaal van de transfers van Vlaanderen naar de andere Gewesten in 2003 opgelopen tot 6,6 miljard euro. Dat is 1,26 miljard euro meer dan in 1999. Dat betekent dat onder paars het primaire inkomen van gezinnen en ondernemingen in Vlaanderen dat voor de transfers is bestemd, evolueerde van 3,9% naar 4,2%.

Ondertussen zijn er nieuwe cijfers bekendgemaakt, onder meer van de werkgroep "In de Warande", waaruit blijkt dat het primaire saldo voor Vlaanderen positief is, namelijk +10,3%. Voor Wallonië is het primaire saldo negatief: -3%. Voor Brussel is het primaire saldo ook negatief, zij het minder: -0,3%.

Ik had graag van de minister van Begroting vernomen of zij meent dat deze evolutie zo verder kan. Ik dacht dat het nuttig zou zijn – voor dit Parlement in 2007 een belangrijke ronde zal moeten doen in de verdere staatshervorming – dat wij in de commissie voor de Financiën met de minister een discussie zouden voeren over deze transfers. De voorzitter van de commissie is vandaag spijtig genoeg niet aanwezig. Ik wou ook de vraag tot hem richten. Ik had graag gehad dat de minister van Begroting hierover haar standpunt zou formuleren en dat

01.22 Carl Devlies (CD&V): Après une légère baisse des transferts de la Flandre vers Bruxelles et la Wallonie dans la seconde moitié des années nonante, on observe maintenant une nouvelle hausse sous la coalition violette. Il ressort d'une étude du gouvernement flamand qu'en 2003, les transferts se sont élevés à 6,6 milliards d'euros, ce qui représente 1,26 milliard d'euros de plus qu'en 1999. Sont concernés par ces transferts 4,2% des revenus des ménages et des entreprises en Flandre, contre 3,9% en 1999.

Selon le groupe de travail "In de Warande", la Flandre affiche un solde primaire positif de 10,3%. La Wallonie et Bruxelles enregistrent un solde négatif, soit respectivement 3% et 0,3%. Cette situation peut-elle perdurer? Je propose que la commission des Finances se penche sérieusement sur la question.

wij de gelegenheid zouden hebben om hierover in alle openheid in discussie te treden in de commissie.

Mijn derde punt is meer acuut. Ik ben blij dat minister Reynders hier net is binnengekomen. Wij komen immers ook op zijn domein. Deze discussie is steeds een wisselwerking tussen financiën en begroting. Minister Reynders, u hebt mij gisteren in de commissie voor de Financiën naar aanleiding van een mondelinge vraag op de hoogte gebracht van de ontwikkeling van de inkomsten van de personenbelasting.

Uit de cijfers die u mij bezorgd hebt, blijkt dat er een groei is van 3,5% in de eerste 10 maanden van dit jaar in vergelijking met de eerste 10 maanden van 2004. De eerste 10 maanden van dit jaar hebben we een ontvangst van 24.737.000.000 ten opzichte van 23.890.000.000, dus een groei van 3%.

Mijn vraag had echter in feite betrekking op de ontvangsten die u realiseert ten voordele van derden. Die derden kunnen de Gemeenschappen, de Gewesten of de Europese Unie zijn. Sedert enige tijd zijn dat echter ook de burgers. U int immers belastingen die u inhoudt, die u gebruikt om u zelf te financieren en die u dan twee jaar later teruggeeft aan de burger. Dat is een zeer eigenaardig mechanisme, maar het is inderdaad zo.

Mijn vraag was of het niet aangewezen was om in uw informatie vanuit Financiën in een afzonderlijk onderdeel te voorzien dat betrekking heeft op de categorie van de belastingen die in feite toekomen aan de burger, die u tijdelijk bij u houdt en die u nadien aan de burger teruggeeft. U hebt daarop geantwoord dat die categorie reeds aanwezig is in de documenten en u hebt verwezen naar het resultaat van de inkohieringen.

Wat stel ik vast op basis van de cijfers die u mij gegeven hebt? De negatieve inkohieringen voor het jaar 2004 beliepen 1.346.000.000. Voor 2005 is dat 1.617.000.000 euro. Dat is dus een stijging van 4,92%. Dat betekent dus dat dat onderdeel veel sterker stijgt dan het onderdeel van uw ontvangsten. We zijn nu zo ver gevorderd – ik heb even een berekening gemaakt – dat voor het jaar 2004 6% van de ontvangsten van de personenbelasting in feite bestemd is om terug te geven aan de burger, twee jaar later. Het is een heel eigenaardige techniek, die, denk ik, in weinig landen bestaat. Men int belastingen om ze bij te houden en nadien terug te geven. Dan verwacht men waarschijnlijk van de burger dat die dank u zegt. Ik vermoed dat dat de techniek is.

Welnu, in 2004 was dat 6%. Ik heb het berekend voor 2005. Daarvoor is het reeds geëvolueerd naar 7%, dus van 6% van de totale ontvangsten naar 7%. Wat gaat nu de evolutie zijn voor 2006, collega's? Het is een onvoorstelbare en in feite schrikbarende evolutie voor de minister van Begroting wanneer men dat allemaal analyseert. Voor het jaar 2006 zal het bedrag van de negatieve inkohieringen, zoals het vastgelegd is in de documenten die ons bezorgd zijn door de minister, 2.742.000.000 euro bedragen. Ik verwijs naar pagina 16 van de uiteenzetting van de minister. Dat betekent dat de negatieve inkohieringen ten opzichte van het jaar 2005 met 70% stijgen, tegenover de stijging van 3,5% van de ontvangsten in de personenbelasting.

Le ministre Reynders m'a fourni, hier, des informations sur les recettes de l'impôt des personnes physiques. On observe une croissance de 3,5% pour les dix premiers mois de 2005 par rapport à la même période de 2004. Ce chiffre inclut toutefois en grande partie les impôts perçus qui ne sont remboursés aux citoyens que deux ans plus tard. Ceux-ci devraient constituer une partie distincte dans le cadre du budget.

Les enrôlements négatifs augmentent de manière plus importante que les recettes totales de l'impôt des personnes physiques: ils représentaient 6% des recettes en 2004 et déjà 7% en 2005. En 2006, les enrôlements négatifs représenteront un montant de 2,742 milliards d'euros, soit une hausse de quelque 70% par rapport à 2005, alors que les recettes totales n'augmentent que de 3%.

01.23 Paul Tant (CD&V): Dat is diefstal.

01.24 Carl Devlies (CD&V): Collega Tant, u formuleert dat nogal scherp. U zegt dat het diefstal is. Ik zeg dat het minstens onwettig is. De regering is hier volledig in de illegaliteit. Men weet dat. Het Rekenhof heeft zich hierover uitgesproken, het Arbitragehof heeft zich hierover uitgesproken en de Raad van State heeft zich hierover uitgesproken. Dit is totaal onwettelijk. Dit creëert ook een discriminatie omdat er een onderscheid is tussen burgers-zelfstandigen en burgers-werknemers. Hierdoor wordt een duidelijke discriminatie gecreëerd.

Ik stel vast dat in de begroting 2006 de inkohierungen stijgen met 70 procent. Mevrouw de minister van Begroting, ik weet niet hoe u dat allemaal gaat verwerken. Naast alle bemerkingen die ik reeds gemaakt heb in de loop van mijn uiteenzetting, moet u daaraan in elk geval nog toevoegen dat er voor het jaar 2006 een bedrag van 2.742.000.000 euro aan de burgers moet teruggegeven worden en dat u in het jaar 2005 ook negatieve inkohierungen hebt ten belopen van 617.000.000 euro.

Geachte collega's, ik denk dat iedereen ondertussen begrijpt waarom de Hoge Raad van Financiën diende uitgeschakeld te worden en waarom men weigert dat het Rekenhof wordt gehoord in de commissie voor de Financiën. Deze begroting klopt niet. Ik denk dat de burger er alle belang bij heeft om aandacht te schenken aan de begrotingstechnieken die door deze regering worden gebruikt. Ik denk dat er voldoende reden is om zich zorgen te maken.

Ik zou de voorzitter van deze Kamer toch echt willen oproepen om werk te maken van het herstel van onze instellingen en erop toe te zien dat de Hoge Raad van Financiën onmiddellijk opnieuw wordt samengesteld, dat de nodige documenten worden overgedragen aan de Kamer, dat het Rekenhof wordt gehoord en dat de documenten die ontbreken bij deze begroting – een aantal wettelijk voorziene documenten zijn niet bij deze begroting gevoegd – in de toekomst wel worden toegevoegd.

Dank u voor uw aandacht.

De **voorzitter**: Dank u wel, mijnheer Devlies.

Wat het rapport van de Hoge Raad betreft, heb ik mij laten inlichten. De Hoge Raad heeft nog geen rapport overhandigd. Ik kan dus niet geven wat ik niet heb. Nemo dat quod non habet.

Ik ga met u akkoord ...

(...): (...)

De **voorzitter**: Ik wil zeggen dat de heer Devlies in een aantal van zijn vragen gelijk heeft.

(...): (...)

De **voorzitter**: U was er nog niet, maar ik zal ook op u rekenen om in de komende weken in de commissie voor het Reglement een aantal

01.24 Carl Devlies (CD&V): Tant la Cour des comptes que la Cour d'arbitrage et le Conseil d'État ont qualifié cette situation d'illégale, dès lors qu'elle établit une discrimination entre les salariés et les indépendants. On peut en outre se demander comment elle sera gérée sur le plan budgétaire.

Dans ce contexte, on comprend bien entendu pourquoi le Conseil supérieur des Finances devait être neutralisé et pourquoi la Cour des comptes ne pouvait être auditionnée en commission des Finances de la Chambre. J'appelle le président à œuvrer à la réhabilitation des institutions en veillant à ce que le Conseil supérieur soit reconstitué et à ce que la Cour des comptes puisse être entendue. Un certain nombre d'annexes prescrites légalement font par ailleurs défaut dans le budget, ce qui est également inacceptable.

Le **président**: Je n'ai pas encore reçu de rapport du Conseil supérieur. Nemo dat quod non habet. Une série d'observations de M. Devlies sont pertinentes et je proposerai à ce sujet quelques modifications en commission spéciale du Règlement.

aanpassingen door te voeren.

(...): (...)

De **voorzitter**: Dat kan al gebeuren voor een meer vroegtijdige periode, als u mij begrijpt.

01.25 Paul Tant (CD&V): Daarvoor is geen commissie voor het Reglement nodig. Ik verwijs u naar een beraadslaging in de Conferentie van voorzitters van vorig jaar.

U ging toen niet akkoord. De conferentie volgde u schoorvoetend, om er geen algemeen systeem van te maken. Er werd echter wel besloten dat ad hoc beslist kon worden om het Rekenhof hier te vragen. Mijnheer de voorzitter, als daartoe nu geen reden bestaat, dan nooit meer. Waarom? De diverse ministers die zich uitlieten over de begroting, verwijzen systematisch naar de onjuiste rekenkunde van het Rekenhof. Dat is hun enige verweer. Ik meen dat het hoog tijd is dat wij de confrontatie laten gebeuren.

01.25 Paul Tant (CD&V): Nous n'avons pas besoin du Règlement pour ce faire. La Conférence des présidents a décidé l'an dernier, sur votre proposition d'ailleurs, de permettre l'organisation d'auditions ad hoc avec des représentants de la Cour des comptes, sans généraliser le système pour autant.

Le seul argument que les ministres soulèvent pour réfuter notre critique est le fait que la Cour des comptes utiliserait un mode de calcul erroné. Il y a donc suffisamment de raisons d'organiser une audition. Ainsi, la question pourra être tirée au clair.

De **voorzitter**: De heer Devlies suggereerde - wij zullen dat later bespreken - om eventueel het Rekenhof zijn verslag betreffende de begrotingen te laten toelichten op een gegeven wijze. Het is de moeite om daarover eens serieus van gedachten te wisselen.

01.26 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, u zegt dat u nog altijd niet beschikt over het verslag van de Hoge Raad van Financiën, omdat er geen is. Sinds een twintigtal minuten hebben wij de minister van Financiën in ons midden. Misschien zou u aan hem eens kunnen vragen hoe het komt dat het college van de Hoge Raad van Financiën nog altijd niet benoemd werd en waarom er nog altijd geen werkdocument ter beschikking gesteld kan worden, want onze vragen zijn in dovemansoren gevallen.

01.26 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): À présent que le ministre des Finances est arrivé, le président pourrait peut-être lui demander pourquoi le collège du Conseil supérieur des Finances n'a pas encore été nommé et pourquoi il n'existe toujours pas de document de travail.

01.27 Minister Didier Reynders: Mijnheer de voorzitter, ik heb al een aantal vragen gekregen in dat verband tijdens plenaire vergaderingen en commissievergaderingen. Ik heb ook al schriftelijke vragen daarover gekregen. Ik heb altijd een antwoord gegeven. Er komt een nieuwe samenstelling van de Hoge Raad van Financiën, na een akkoord met de Gewesten, die een aantal benoemingen moeten voorstellen.

Ik heb vandaag geen nieuwe elementen. Ik heb vorige week en de week daarvoor een antwoord gegeven. Wij gaan daarmee voort. In de loop van de maand januari zal het misschien mogelijk zijn. Het heeft echter geen invloed op de begroting 2006. De afdeling fiscaliteit heeft niets te maken met de begroting. Hoe dan ook, ik heb steeds een antwoord gegeven, zoals op de andere vragen van de heer Devlies. Ik krijg al drie maanden dezelfde vraag.

01.27 Didier Reynders, ministre: Je répète ce que j'ai déjà répondu à plusieurs questions orales et écrites à ce sujet: nous ne pourrions procéder à la reconstitution du Conseil que lorsque nous aurons un accord avec les Régions concernant les candidats. Cela pourra peut-être se faire en janvier mais je ne dispose actuellement d'aucun nouvel élément. Cette situation est toutefois sans influence sur la partie fiscalité du budget 2006.

01.28 Hendrik Bogaert (CD&V): Ik verwijs naar het verslag van de

01.28 Hendrik Bogaert (CD&V):

commissiewerkzaamheden. Er werd beloofd dat de Hoge Raad van Financiën samengesteld zou zijn en dat er een serieuze vooruitgang geboekt zou worden door de minister van Begroting. Ik herinner mij dat zeer goed. Ik verwijs trouwens naar het verslag. Vandaag moet ik vaststellen dat er van die belofte niets in huis is gekomen.

01.29 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, je confirme que nous attendons un certain nombre de propositions des Régions pour la composition. Au niveau fédéral, nous avons arrêté l'ensemble de la composition du Conseil supérieur et de ses sections et nous avons demandé aux Régions de nous faire part de leurs propositions. Lorsque nous les aurons, nous le composerons.

Je l'annonce depuis quelques temps. Nous savons qu'il y a un retard, on peut le répéter tous les jours, mais nous avons avancé comme nous l'avions promis.

Verdere vooruitgang was gepland. Wij hebben nu op federaal vlak een beslissing genomen en de Gewesten en Gemeenschappen gevraagd een aantal namen op te geven. Na de presentatie van de verschillende kandidaten van Gewesten en Gemeenschappen zullen wij proberen tot de definitieve samenstelling over te gaan.

01.30 Pieter De Crem (CD&V): Voorzitter, wat wij nu bespreken, is een formele voorwaarde die vervuld moet zijn vooraleer de begroting wordt ingediend en de bespreking aangevat kan worden. Eigenlijk berust dat onder uw gezag. U moet daarvoor zorgen.

De **voorzitter**: Ik kan de Gewesten niet verplichten, als het zo zou zijn, om kandidaten te leveren, wat zij blijkbaar niet hebben gedaan.

01.31 Pieter De Crem (CD&V): Als het zo zou zijn...

De **voorzitter**: Ik wil wel mijn steentje bijdragen zodat het zou vooruitgaan.

01.32 Jean-Jacques Viseur (cdH): Monsieur le président, madame la vice-première ministre, monsieur le vice-premier ministre, pour en finir avec cette question du Conseil supérieur des Finances, je pense que le gouvernement fédéral ne peut pas s'exonérer de sa responsabilité: il a beaucoup tardé. Selon mes informations, on a demandé voici quinze jours aux Régions de donner les noms. C'est une faute. Vous avez dit que vous ne pouviez pas donner ce que vous n'aviez pas. Tant qu'à parler latin, je vous répondrai que "Nemo auditur suam propriam turpitudinem allegans". C'est exactement ce que fait le gouvernement: il ne se tait pas et il prétend avoir rempli toutes ses obligations, ce qui n'est pas exact. Ce Conseil supérieur des Finances, cela fait longtemps qu'il aurait dû être convoqué.

01.33 Didier Reynders, ministre: Depuis un an, les questions sont

Le ministre ne respecte manifestement pas ses engagements!

01.29 Minister Didier Reynders: Op federaal niveau hebben we de samenstelling van de Hoge Raad en zijn afdelingen vastgelegd. In het verleden heb ik al meermaals gezegd dat we op de voorstellen van de Gewesten wachten. We hebben ons aan ons werkschema gehouden.

Le gouvernement fédéral a pris une décision et a demandé aux Régions et aux Communautés une liste de candidats. Ce n'est que lorsque nous disposerons de cette liste que nous pourrions procéder à la constitution du Conseil.

01.30 Pieter De Crem (CD&V): En réalité, il s'agit-là d'une condition formelle qui doit être remplie pour que l'examen du budget puisse être entamé. Cette matière ressortit par conséquent à l'autorité du président.

Le **président**: Je ne puis tout de même pas contraindre les Régions à fournir des candidats!

Le **président**: Il va cependant de soi que je suis prêt, si nécessaire, à apporter ma contribution en la matière.

01.32 Jean-Jacques Viseur (cdH): De regering draagt een deel van de verantwoordelijkheid met betrekking tot de Hoge Raad van Financiën. Door de namen pas een veertiental dagen geleden aan de Gewesten te vragen, heeft zij sterk getalmd. In dat geval is het makkelijk om te beweren dat men niet kan geven wat men niet heeft!

01.33 Minister Didier Reynders:

posées. Je ne prétends pas que nous ayons rattrapé le retard. On m'a demandé il y a quelques semaines comment nous allions avancer. J'ai précisé que nous allions prendre la décision au fédéral et interroger ensuite les Régions. Je dis seulement que par rapport à ce que nous avons répondu voici quelques semaines, nous avons fait ce qui était annoncé. Cela ne veut évidemment pas dire que le problème préexistant ait été résorbé. Aujourd'hui, je n'ai pas de faits nouveaux par rapport à ma dernière réponse. Les choses sont en route.

01.34 Jean-Jacques Viseur (cdH): On s'est bien compris sur ce plan-là. Monsieur le président, dans une pièce très célèbre de Bertolt Brecht, "La noce chez les petits-bourgeois", l'auteur décrit très bien la situation de personnes coincées, médiocres, qui usent d'expédients, qui manquent de dimension. La pièce, avec le regard acide et marxiste de l'auteur conclut au fait que les petits-bourgeois sont incapables d'être dans la société et d'assumer leur rôle dans la société. Je ne sais pas pourquoi, en préparant cette note sur le budget, c'est à cela que j'ai songé. Je me suis dit: "Voilà typiquement un budget pour petits-bourgeois!".

Ce budget est étriqué. Il me paraît médiocre, sans ambition et ne pas répondre aux besoins importants pour lesquels on attend une réponse du fédéral dans les années à venir. Pourtant, je dois bien concéder que pour la deuxième fois depuis 1999, c'est-à-dire en presque huit ans, le gouvernement fédéral présente un excédent budgétaire, certes modeste, de 0,2% du PIB soit environ 200-220 millions d'euros.

Est-ce le résultat d'une consolidation de la politique budgétaire, de la réalisation des objectifs que le gouvernement s'était assignés pour alimenter dès 2007 de façon structurelle le fonds de vieillissement? Assiste-t-on à un véritable budget à composantes structurelles équilibrées? Je pense hélas qu'une analyse détaillée des composantes de l'excédent du budget amène à considérer qu'une fois de plus, ce sont des artifices, des reports, des hypothèses de travail très favorables qui déterminent ce projet de budget. Ce dernier ressemble de plus en plus à un tableau impressionniste avec une note très subjective et très peu d'objectivité.

Le premier point que je voudrais isoler, c'est l'hypothèse totalement irréaliste en matière de taux d'intérêt.

Le gouvernement bénéficie d'une baisse des charges d'intérêt qu'il a évaluée à 370 millions d'euros pour 2006, notamment en raison d'une hypothèse très favorable de l'évolution des taux. L'élaboration du budget 2006 est basée sur une hypothèse de réduction supplémentaire de 3,4 à 3,3% du taux d'intérêt à long terme et sur le maintien du taux d'intérêt à court terme à 2,2%.

Ce pari est extraordinairement audacieux. En effet, dès à présent, en 2005, le taux d'intérêt à court terme est dépassé puisqu'il avoisine les 2,4%, ce qui entraînerait un coût de 82 millions supplémentaires rien que sur la dette à court terme.

Le niveau historiquement bas des taux d'intérêt et l'accélération de l'inflation amènent à penser que la tendance haussière se poursuivra dans le courant de l'année, ce qui produira d'inévitables conséquences sur le résultat budgétaire. Ainsi, le choix de cette

Die vragen werden al een jaar geleden gesteld. Met betrekking tot ons antwoord van enkele weken geleden, hebben wij gedaan wat was aangekondigd. Dat betekent niet dat het probleem dat al eerder bestond werd opgelost.

01.34 Jean-Jacques Viseur (cdH): Met voorliggende begroting slaagt men er niet in op de belangrijke behoeften van onze maatschappij in te spelen. Zij doet mij denken aan de bekrompen kleine bourgeois uit het stuk van Bertolt Brecht die hun rol in de maatschappij niet kunnen spelen. Toch stelt de federale regering voor de tweede keer sinds 1999 een begrotingsoverschot van 0,2 procent van het BBP voor, wat neerkomt op een bedrag van circa 200 miljoen euro. Jammer genoeg vertoont dat resultaat geen structureel karakter, waardoor het begrotingsbeleid niet kan worden versterkt en het Zilverfonds niet op structurele wijze kan worden gespijsd teneinde de vanaf 2007 vastgestelde doelstellingen te halen. De regering is er integendeel enkel maar dank zij het toepassen van tal van kunstgrepen, het uitstellen van heel wat maatregelen en het hanteren van zeer gunstige werkhypothesen in geslaagd die zeer subjectieve begroting rond te krijgen.

Door ervan uit te gaan dat de tarieven erg gunstig zullen evolueren (bijkomende verlaging van de rentevoet op lange termijn van 3,4 naar 3,3 procent en behoud van de rentevoet op korte termijn van 2,2 procent), hoopt de regering in 2006 een daling van de rentelasten op te tekenen. Die stelling getuigt van een flagrant gebrek aan realiteitszin, vermits de rentevoet op korte termijn al bijna 2,4 procent bedraagt. Voor de begroting komt dit neer op een kostenplaatje van 82 miljoen euro, gelet op de omvang van de overheidsschuld op korte termijn.

hypothèse des taux d'intérêt est peu réaliste.

Par ailleurs, il apparaît clairement que des artifices budgétaires, des opérations "one shot" sont prévues dans les recettes fiscales. On note une évolution plus favorable des recettes fiscales en 2006 par rapport aux prévisions de 2005, mais on observe que la croissance des recettes est fortement encouragée par la progression des impôts régionaux, donc des politiques fiscales menées dans les Régions, et qu'une large panoplie de mesures ponctuelles a été préparée: les mesures "one shot" représentent plus d'un milliard d'euros.

Ce matin, dans "L'Echo", paraissait un article décrivant que, pour prévenir les dérives possibles du budget 2006, une série d'opérations "one shot" sont prévues en portefeuille, comme la reprise du fonds des pensions du Port d'Anvers et de celui de la SNCB, à chaque fois avec l'espoir de recettes supplémentaires pour l'Etat, d'un côté, de 215 millions d'euros et, de l'autre, de 337 millions d'euros.

Il s'agit donc d'une démarche où la consolidation budgétaire est exécutée à coups de recettes "one shot", sans intégrer que tout cela entraîne des dépenses supplémentaires à l'avenir et des pertes de recettes. C'est d'ailleurs ce que dit la Cour des comptes.

Il s'agit vraiment d'une politique de celui qui creuse le trou pour laisser le futur apurer des dettes qu'il contracte. Cette politique est mauvaise; elle est d'ailleurs contraire à l'esprit de la logique européenne en la matière et à Eurostat.

Il convient aussi de remarquer le caractère précaire des mesures ponctuelles annoncées. Le gouvernement pourrait d'ailleurs être appelé à revoir certaines de ses recettes sous la contrainte des instances européennes. Eurostat remet en cause l'opération de titrisation des créances fiscales en tant que recettes influençant le solde de financement. Cette opération pourrait donc être assortie d'une obligation de réduction de la dette à due proportion.

Par ailleurs, l'intégration des biens immobiliers dans une Sicafi et son impact sur le solde de financement, même si je suis favorable à l'opération, doivent être soumis à l'approbation d'Eurostat et constituent donc une incertitude. La Cour des comptes souligne à juste titre que, dans le passé, Eurostat a déjà revu les classifications économiques d'opérations semblables, comme par exemple l'opération réalisée par la SA Sopima.

Le recours à de telles mesures ne correspond donc pas à l'esprit et aux recommandations de la Commission européenne. Le Pacte de stabilité et de croissance reposait aussi sur une opération "vérité" en la matière et pas sur l'addition de ficelles et de moyens de rendre moins clair le budget des Etats.

Par ailleurs, je constate, dans le budget qui est présenté, une absence totale de prise en compte de l'impact de l'entrée en vigueur des intérêts notionnels sur les recettes fiscales, alors que le gouvernement a estimé que cette mesure qui serait mise en œuvre dès janvier 2006 aurait comme conséquence un coût de 560 millions d'euros pour le budget. On peut déjà dire 600 millions d'euros, compte tenu de l'évolution probable des intérêts sur l'OLO à dix ans.

Het historisch lage peil van de rentevoeten en de versnelde inflatie doen vermoeden dat die tendens in de loop van het jaar zal aanhouden.

De gunstige evolutie van de fiscale ontvangsten in 2006 wordt grotendeels bevorderd door het fiscale beleid van de Gewesten en door een waaier van punctuele maatregelen, aangezien de federale regering haar toevlucht neemt tot "one shot"-maatregelen ten belope van meer dan een miljard euro. Een artikel dat vandaag in L'Écho is verschenen, sluit aan bij de analyse van het Rekenhof. Er wordt immers in benadrukt dat die maatregelen in feite bijkomende uitgaven meebrengen en in de toekomst tot een verlies aan ontvangsten zullen leiden. De auteur beschrijft "one shot"-operaties zoals de overname van het pensioenfonds van de haven van Antwerpen en de NMBS. Desalniettemin en gelet op de vaart waarmee over de vermelde maatregelen werd beslist, bestaat er weinig zekerheid dat de verhoopte ontvangsten ook daadwerkelijk in het laatje zullen komen.

Bovendien is het nog lang niet zeker of die gerichte maatregelen daadwerkelijk zullen worden uitgevoerd. De kans bestaat immers dat de Europese instellingen de regering zullen vragen ze opnieuw te bekijken. Zo heeft Eurostat vragen bij de effectisering van de fiscale schuldvorderingen die als inkomsten het financieringssaldo beïnvloeden. Bovendien zal de opnemings van onroerende goederen in een vastgoedbevak misschien ook aan de goedkeuring van Eurostat moeten worden onderworpen. Het Rekenhof onderstreept dat Eurostat in het verleden de economische classificatie van een gelijksoortige operatie reeds herzien heeft.

Dergelijke maatregelen wijken af

La mesure n'est pas renseignée dans les impulsions fiscales de l'année 2006. Or, il me paraît évident que les entreprises concernées vont, dès les versements anticipés de 2006, faire répercuter l'entrée en vigueur de cette mesure. Il y aura donc des effets de cette nouvelle mesure dès l'année fiscale 2006.

van de aanbevelingen van de Europese Commissie en passen niet in het stabiliteits- en groeipact.

Bovendien wordt in dit begrotingsontwerp helemaal geen rekening gehouden met de gevolgen die de inwerkingtreding van de notionele intresten vanaf januari 2006 op de fiscale ontvangsten zullen hebben. De kost van die maatregel werd op 560 miljoen euro geschat. De maatregel wordt niet bij de fiscale impulsen voor het jaar 2006 vermeld terwijl ze zich toch vanaf het belastingjaar 2006 zal laten gevoelen.

01.35 Paul Tant (CD&V): (...)

01.36 Jean-Jacques Viseur (cdH): Oui, monsieur Tant, tout est reporté après 2007, c'est évident.

01.23 Jean-Jacques Viseur (cdH): Jawel, mijnheer Tant, alles wordt uitgesteld tot na 2007.

(...): (...)

01.37 Jean-Jacques Viseur (cdH): Les effets se feront sentir après 2007 et ceux-là même qui auront creusé le trou diront que ceux qui sont au pouvoir à ce moment-là seront responsables d'une rage taxatoire.

01.37 Jean-Jacques Viseur (cdH): De maatregelen zullen zich pas na 2007 laten gevoelen en degenen die voor het tekort verantwoordelijk zijn, zullen de volgende regering van belastingwoede beschuldigen.

01.38 Didier Reynders, ministre: Monsieur Viseur, la mémoire est un vilain défaut. Avant 2003, vous disiez déjà qu'on avait tout reporté après 2003. Les années 2003 et 2004 se sont passées sans problème, avec des budgets en équilibre. Maintenant, tout est reporté après 2007!

01.38 Minister Didier Reynders: U zegt net hetzelfde als vóór 2003 en de begrotingen van 2003 en 2004 waren nochtans in evenwicht.

01.39 Jean-Jacques Viseur (cdH): Pas sans problèmes et pas sans mesures! Pour 2003 et 2004, heureusement que vous avez eu les Communautés et les Régions pour soutenir les finances publiques.

01.39 Jean-Jacques Viseur (cdH): Maar niet zonder moeite of ingrepen! Nog een geluk dat de Gemeenschappen en Gewesten in 2003 en 2004 de openbare financiën zijn bijgesprongen.

01.40 Didier Reynders, ministre: Je constate que nous sommes exactement dans le même débat année après année. Vous nous dites chaque fois que ce n'est pas fiable et que nous ne tiendrons pas. Vous avez dit aussi pendant un temps qu'on reportait les difficultés après les élections de 2003. Je présume qu'un jour, vous nous direz qu'on les reporte après 2011.

01.40 Minister Didier Reynders: Jaar na jaar komt u met hetzelfde verhaal. Telkens zegt u ons dat de begroting onbetrouwbaar is en dat we ze niet zullen kunnen waarmaken. Ik veronderstel dat u ooit nog eens zal zeggen dat we alles tot na 2011 uitstellen.

01.41 Jean-Jacques Viseur (cdH): Non. Je pense que dès 2007, et en fonction du choc démographique de 2010 et de son impréparation,

01.41 Jean-Jacques Viseur (cdH): Nee, ik denk dat we vanaf

nous aurons l'obligation de faire face à des mesures.

(...): (...)

01.42 Jean-Jacques Viseur (cdH): Cela n'a pas d'intérêt. En ce qui concerne les pensions, on se contentera, avec ce gouvernement, d'un taux de remplacement de 10% si cela continue.

Je reprends en disant que, par ailleurs, il y a de nombreux reports dans les programmes gouvernementaux. On assiste à une croissance extrêmement modérée des dépenses primaires mais surtout à une sous-estimation délibérée et structurelle des crédits budgétaires.

Ainsi, pour l'année 2005, le gouvernement suppose une sous-utilisation des crédits budgétaires des départements ministériels à hauteur de 644 millions d'euros, alors que les négociations du conclave budgétaire avaient déjà prévu des enveloppes fermées et le report de certaines dépenses importantes. On assiste ainsi à une double économie: d'une part, la restriction ex-ante des dépenses programmées, d'autre part, la limitation ex-post des dépenses des départements. La Cour des comptes fait remarquer, à juste titre, que "l'application du principe de l'ancre, qui a entraîné une sous-utilisation globale des crédits, a conduit plusieurs départements à reporter le règlement de certaines créances, entraînant parfois la déduction d'intérêts de retard". C'est cette logique qui est maintenue.

S'il est vrai que la Belgique doit assurer une maîtrise des dépenses réelles de l'Entité I, il ne faut pas pour autant mettre de côté les préoccupations de bonne gouvernance et d'efficacité de l'administration publique. Or, certaines restrictions budgétaires dans les départements ministériels me font craindre le déclin progressif du budget fédéral comme instrument de solidarité et organe de production de biens collectifs.

En matière de solidarité, citons, par exemple:

- l'insuffisance des crédits affectés à la coopération au développement: il manque encore environ 40 millions d'euros pour réaliser l'objectif prévu pour l'année 2006. Même s'il y avait un engagement d'aboutir à 0,7% du revenu national brut en 2007, on n'atteindra pas en 2006, autrement dit 12 mois auparavant, les 0,5%;
- l'alimentation insuffisante du Fonds des créances alimentaires: celui-ci recevra une dotation de 5 millions en 2006, soit un montant égal à celui de 2005;
- l'alimentation insuffisante de la Caisse nationale des Calamités, alors que le dispositif d'assurance obligatoire n'est pas encore entré en vigueur;
- le report de l'instauration d'un régime d'assurance obligatoire "petits risques" pour les indépendants alors que cet élément est important pour ces derniers;
- la faiblesse des moyens financiers octroyés aux différents Fonds de Pension du secteur public.

En matière de gouvernance, je ferai référence particulièrement au retard du projet Fedcom d'introduction d'une nouvelle comptabilité

2007 en in fonction van de demografische schok van 2010 waarop we niet zijn voorbereid, wel verplicht zullen zijn om maatregelen te treffen.

01.42 Jean-Jacques Viseur (cdH): Wat de pensioenen betreft zullen we ons met deze regering tevreden stellen met een vervangingspercentage van 10 procent als dit zo doorgaat.

Voor 2005 veronderstelt de regering een onderbenutting van de begrotingskredieten van de ministeriële departementen voor een bedrag van 644 miljoen euro, terwijl tijdens het begrotingsconclaaf reeds werd beslist met bepaalde budgetten te werken en bepaalde belangrijke uitgaven uit te stellen. We hebben te maken met een dubbele besparing: enerzijds, de beperking ex-ante van de geprogrammeerde uitgaven, anderzijds de beperking ex-post van de uitgaven van de departementen.

België moet de werkelijke uitgaven van Entiteit I kunnen beheersen, maar niet ten koste van een goed bestuur en van de efficiëntie van de overheidsdiensten. Sommige besparingsmaatregelen in de ministeriële departementen doen echter vrezen voor een progressieve inkrimping van het federaal budget als instrument van solidariteit en als productieorgaan van collectieve goederen.

Op het vlak van de solidariteit denken we bijvoorbeeld aan de ontoereikende kredieten die toegewezen worden aan Ontwikkelingssamenwerking, aan het Fonds voor alimentatievorderingen en aan de Nationale Kas voor Rampenschade die niet genoeg gespijsd worden, aan het uitstellen van een stelsel van verplichte verzekering voor kleine risico's voor zelfstandigen en aan het tekort aan middelen voor het Pensioenfonds van de openbare sector.

publique au sein des départements ministériels.

Je rappelle que cette loi a été votée à l'unanimité par le parlement, avant les élections de 2003, que le gouvernement devait, dès 2004, donner les moyens pour que ce projet Fedcom soit réalisé. Nous allons avoir un décalage total. En effet, nous allons assister à l'instauration de ce système comptable dans les Régions et Communautés alors que l'Etat fédéral, qui a pris la décision, et qui l'a imposée à ces dernières, fait maintenant marche arrière. Une telle situation n'est pas saine. Il aurait fallu dégager les moyens suffisants.

En matière d'investissements publics, soulignons le désinvestissement fédéral dans la politique scientifique: si l'on exclut les crédits octroyés à l'Agence spéciale européenne, qui sont, selon moi, insuffisants, les moyens affectés à la politique scientifique diminuent en terme réel (insuffisance des crédits au Collège de l'Europe et au Centre pour l'énergie nucléaire).

Depuis 2001, la Belgique ne cesse de s'éloigner de l'objectif de Lisbonne en matière de recherche et développement: nous sommes passés d'un taux de dépenses en recherche et développement de 2,17% à 1,93% en 2004.

Si cela nous place encore au-dessus de la moyenne européenne, nous sommes très largement en retard par rapport aux pays scandinaves; en Suède ce taux est de 3,74%, en Finlande de 3,51% et au Danemark de 2,63%. Ces pays constituent pour nous des exemples dans de nombreux domaines et sont, dans cette matière, évidemment à l'avant-plan de la démarche européenne.

Le résultat budgétaire est donc décevant. La brève analyse des composantes budgétaires de l'Etat fédéral, à laquelle je viens de me livrer, montre son caractère peu structurel. Celui-ci met en exergue la sensibilité du budget à un tassement de la croissance économique, à une remontée des taux d'intérêt, à un échec dans la mise en oeuvre des mesures "one shot". Face à ces risques, je déplore que le gouvernement n'ait pas manifesté davantage de précaution en constituant, par exemple, un tampon conjoncturel. Il est possible que, dès le contrôle budgétaire du printemps 2006, les difficultés réapparaîtront; en effet, la ministre a très souvent rappelé que ce budget devait être revu non seulement en fonction des chiffres déposés mais aussi en fonction de ce que serait ce contrôle budgétaire.

Le budget révèle de nombreux reports ou suppressions de crédits budgétaires qui comptent autant d'engagements non tenus par le gouvernement. En démocratie, il est très fâcheux de faire des promesses et de ne pas les tenir.

Je souhaiterais faire deux réflexions plus générales sur les finances publiques belges. La première a trait à la coordination de la politique budgétaire entre pouvoir fédéral et entités fédérées: celle-ci est-elle juste, optimale et coopérative? La seconde verra une évaluation de la politique belge au regard de deux défis importants, à savoir le financement du vieillissement et l'intégration dans l'Union économique et monétaire.

En ce qui concerne les entités fédérées, si cette année le

Op het vlak van het bestuur, toont de vertraging van het FEDCOM project, dat een nieuwe overheidsboekhouding in de ministeriële departementen invoert, een enorm verschil tussen de Gemeenschappen en de Gewesten enerzijds en de federale staat anderzijds.

Op het vlak van de overheidsinvesteringen heeft het federale niveau te weinig geïnvesteerd in wetenschapsbeleid. Dit blijkt uit de ontoereikende kredieten voor het Europees Ruimtevaartagentschap, voor het Europacollege en voor het Centrum voor nucleaire energie. Sinds 2001 verwijderd België zich van de doelstelling van Lissabon inzake Onderzoek en Ontwikkeling.

Uit de analyse van de componenten van de federale begroting blijkt dat deze weinig gestructureerd is en ook erg gevoelig voor de terugval van de economische groei, de stijgende intrestvoeten en de falende one-shotmaatregelen. Ondanks die risico's, legde de regering niet de nodige voorzichtigheid aan de dag. Naar aanleiding van de begrotingscontrole in de lente 2006 zullen de problemen wellicht aan het licht komen.

Deze begroting bevat ook tal van beloften die de regering niet van plan is te houden. In dat verband wil ik twee ruimere bedenkingen in verband met de Belgische overheidsfinanciën formuleren. De eerste betreft de coördinatie van het begrotingsbeleid tussen het federale niveau en de deelstaten, de tweede de evaluatie van het Belgische beleid vanuit het standpunt van de financiering van de vergrijzing en de integratie in de Economische en Monetaire Unie.

Wat de deelstaten betreft, is het federale begrotingsevenwicht in

gouvernement fédéral présente un budget en équilibre, force est de constater – en commission, j'ai déposé un graphique à cet égard – que, depuis 1999, grâce à la contribution des Communautés et Régions à l'équilibre de nos finances publiques, c'est la première fois depuis sept ans, à l'exception de l'année 2000, que le budget fédéral présente un léger boni.

Dans un Etat fédéral, peut-on considérer que, de façon structurelle, le rôle des entités fédérées est de garantir la stabilité budgétaire? N'est-ce pas, au contraire, au pouvoir fédéral à garantir cette stabilité de par son budget et à ne pas devoir faire constamment appel aux entités fédérées, ce qui les empêche de mener leurs propres politiques de relance ou celles conformes aux missions qui leur sont attribuées?

Ce gel imposé d'un certain nombre de recettes au niveau des Régions et des Communautés pose, à terme, un réel problème de loyauté et de conformité à l'esprit du fédéralisme tel que nous l'avons institué.

On peut évidemment m'objecter qu'en l'espèce, les Régions et Communautés ont accepté de geler une partie de leurs recettes et de contribuer ainsi au soutien de la politique des finances publiques. Néanmoins, la manière dont cet accord a été obtenu, le fait qu'une mise en demeure a été adressée dans la nuit aux Régions et aux Communautés, démontrent la tentation permanente, dans le chef du gouvernement fédéral, de faire porter par d'autres le poids de l'assainissement budgétaire. Cette pression sur les Régions et Communautés est très négative au moment où l'on va aborder le problème du coût du vieillissement de la population

En Belgique, on a toujours pensé que le financement du vieillissement de la population constituerait un problème majeur aux environs de 2010 et exigerait, quelles que soient les situations conjoncturelles, une politique d'assainissement en profondeur des finances publiques à l'aide d'un instrument privilégié – le Conseil supérieur des Finances a rappelé à de multiples reprises quel était cet instrument –: le solde primaire se maintenant à un taux élevé. Or, ces dernières années, on constate que ce solde primaire ne cesse de se dégrader. Il n'y a donc plus aucune marge budgétaire créée; il n'y a donc pas de composante structurelle.

Le budget est sensible à un tassement conjoncturel qui peut toujours intervenir. Je rappelle que, lorsqu'il existait encore, le Conseil supérieur des Finances proposait une stratégie budgétaire permettant d'atteindre un surplus budgétaire de 1,5% du PIB en 2011. On doit bien constater que la logique du gouvernement fédéral est d'abandonner cette ligne de conduite. Pour preuve, la récente loi adoptée sur l'alimentation du fonds de vieillissement ne prévoit qu'un surplus de 1,1% en 2011 et pas de surplus budgétaire en 2006 ou 2007 or, ces surplus permettraient de construire structurellement des moyens d'action pour résoudre ce problème du vieillissement.

J'ajoute enfin que la politique budgétaire menée par le gouvernement belge présente un décalage tant par rapport aux exigences que nous avons souscrites dans le Pacte de stabilité que par rapport aux demandes formulées par la Commission et exprimées notamment par la nouvelle classification de certaines recettes ou dépenses au niveau d'Eurostat. Pourtant, la Belgique est dans une situation délicate sur le

sterke mate van de bijdrage van de Gewesten en de Gemeenschappen afhankelijk. In een federale Staat is het echter de taak van het federale niveau de stabiliteit van de begroting te waarborgen. De opgelegde bevrozing van de ontvangsten op het niveau van de Gewesten en de Gemeenschappen zet de loyaliteit en de federale gedachte op de helling.

De federale regering was van oordeel dat de fiscale meerontvangsten van de Gewesten dank zij de hervorming van de successie- en schenkingsrechten in het evenwicht van de overheidsfinanciën moesten worden geïnvesteerd. Ik herhaal het, is het wel de rol van de deelgebieden om de begrotingsstabiliteit te garanderen, als dat ten nadele van hun eigen beleid gaat?

Ik maak mij eveneens zorgen over de druk die de federale regering op de Gewesten en Gemeenschappen uitoefent om de kosten van de vergrijzing te helpen dragen. In tegenstelling tot de Europese aanbevelingen en wat in het stabiliteitspact is bepaald, neemt het primair saldo almaar verder af, worden er geen veiligheidsmarges ingebouwd en blijft de begroting gevoelig voor een conjuncturele daling van de tarieven. Men houdt zich evenmin aan de door de Hoge Raad van Financiën voorgestelde doelstelling van een begrotingsoverschot van 1,5 procent in 2011; het geplande overschot bedroeg slechts 1,1 procent

België slaagt er niet in aan de Europese eisen te voldoen en zit ook niet op één lijn met onze interne coördinatie-instantie; dat wordt nog verergerd door het feit dat wij met specifieke problemen te kampen hebben: onze hoge schuldenlast, onze lage werkgelegenheidsgraad en de precaire situatie van de gepensioneerden. De financiering van de vergrijzing

plan de son endettement global, de son taux d'emploi et des pensions qui ont au niveau légal, je le rappelle, un extraordinaire faible taux de remplacement.

En conclusion, si je dois reconnaître que la politique budgétaire permet – c'est d'ailleurs une obligation – une réduction du taux d'endettement, je note plusieurs points faibles.

L'équilibre des finances publiques n'a toujours pas de composante structurelle. Le gouvernement doit et devra solliciter de manière croissante la contribution des entités fédérées. Cette sollicitation ne peut avoir un caractère durable!

Par ailleurs, l'équilibre se réalise toujours davantage au prix d'un déclin du budget fédéral comme instrument de solidarité et d'investissements publics.

En outre, la politique budgétaire se situe en décalage par rapport aux recommandations européennes et internes. Certains doutes peuvent être émis sur la viabilité des finances publiques dans le contexte du vieillissement.

Cette situation est problématique dans un pays où les indicateurs de stabilité des finances publiques montrent bien le retard. Le taux d'endettement est encore élevé, la faiblesse du taux d'emploi est une préoccupation et la situation plus précaire de nos pensionnés est un vrai problème qui va frapper de plein fouet les revenus des personnes âgées, surtout à partir du papy-boom de 2010.

Le financement du vieillissement a évidemment une composante budgétaire essentielle en raison de la faiblesse du taux d'emploi et de la difficulté de mettre en œuvre les réformes sur le marché du travail. La nécessaire mise en place d'une liaison structurelle des allocations sociales au bien-être est sans cesse retardée.

Pour en revenir à ce que je disais au départ, nous sommes véritablement en présence de ce que Bertolt Brecht aurait pu croquer de façon intelligente et acide, à savoir un budget pour les petits-bourgeois!

01.43 Daniel Bacquelaine (MR): Monsieur le président, madame et messieurs les vice-premiers ministres, mes chers collègues, je comprends l'embarras ou le désappointement de nos collègues de la minorité qui, année après année, doivent venir à cette tribune se plaindre de l'équilibre budgétaire.

C'est un peu comme si l'on ne pouvait être heureux que si les autres étaient malheureux. Ce n'est pas très chrétien, monsieur Viseur!

Pour notre part, nous avons l'avantage de venir chaque année, depuis sept ans, vous dire que le budget de l'Etat est en équilibre. Tant mieux pour tous, y compris d'ailleurs pour les petits-bourgeois. En effet, Jean-Jacques Brecht ou Bertolt Viseur, je vous ai bien entendu, dans cette alliance insolite, dénoncer les petits-bourgeois!

01.44 Jean-Jacques Viseur (cdH): Monsieur le président, j'ai deux choses à dire à M. Bacquelaine. D'abord, nous devons faire preuve de beaucoup de charité chrétienne pour supporter le budget. Par

zal noodzakelijkerwijze ook een budgettaire component omvatten. Bertolt Brecht zou dit als een begroting voor de kleine bourgeois hebben bestempeld.

01.43 Daniel Bacquelaine (MR): Ik begrijp de verlegenheid waarin de minderheid verkeert. Zeven jaar lang al moet ze hier immers haar beklag komen doen over het feit dat de begroting in evenwicht is, wat trouwens een goede zaak is voor iedereen, kleine bourgeois inbegrepen.

01.44 Jean-Jacques Viseur (cdH): Op internationaal niveau wordt de term "kleinburgerlijk"

ailleurs, on parle tellement des petits-bourgeois en pensant aux pays voisins que je ne pouvais me priver du plaisir de ramener la Belgique à sa vraie dimension.

tegenwoordig zo vaak in de mond genomen, dat ik niet aan de verleiding heb kunnen weerstaan om België op zijn nummer te zetten.

Le **président**: M. Tant vous avait précédé.

01.45 Daniel Bacquelaine (MR): Ce budget est un bon budget pour toutes les classes sociales. Par définition, un budget en équilibre crée la confiance. Cette confiance est indispensable à la croissance économique, la croissance économique est indispensable à l'emploi et l'emploi est indispensable à la solidarité.

Donc, pour la septième fois consécutive, par un budget en équilibre, nous avons assuré l'intérêt et l'avantage pour toutes les classes sociales, quelles qu'elles soient. Un budget en équilibre apparaît parfois comme une évidence. Je rappellerai que, dans beaucoup de pays européens, l'équilibre budgétaire n'existe pas.

01.46 Paul Tant (CD&V): Mais ils disposent d'un budget réaliste. C'est la différence!

01.45 Daniel Bacquelaine (MR): Na zeven jaar is het bijna vanzelfsprekend geworden dat de begroting, die ten grondslag ligt aan de groei, de werkgelegenheid, de solidariteit en de herverdeling, in evenwicht is. Die verwezenlijking concreet vorm geven, is echter heel wat minder evident.

01.46 Paul Tant (CD&V): Die begroting moet dan wel nog realistisch zijn.

01.47 Daniel Bacquelaine (MR): Monsieur Tant, vous avez dit chaque année que le budget était fait de trucs et de ficelles et que l'on verrait bien l'année prochaine. Et on a vu chaque année que non seulement les comptes de l'Etat étaient en équilibre mais dégageaient même un certain surplus! Ce n'est pas un hasard si la réduction de la dette se poursuit et que nous arrivons, pour 2006, à 90% du PIB, venant de 137% dans des temps que vous connaissez mieux que moi. Progressivement, la dette décroît et le budget reste en équilibre.

01.47 Daniel Bacquelaine (MR): In tegenstelling tot vroeger blijft de begroting in evenwicht.

01.48 Hendrik Bogaert (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik begrijp collega Bacquelaine niet goed. Hij zegt dat er telkens een begroting in evenwicht is, maar volgens een erkende instelling, de Nationale Bank van België, was er in 1999 een structureel tekort van 0,6% van het bruto binnenlands product, in 2000 van 0,2%, in 2001 van 0,3%, in 2002 van 0,1%, in 2003 van 0,9% en in 2004 van 0,5%. Dat komt niet van de CD&V-oppositie. Volgens de Nationale Bank van België is er dus al die jaren een structureel tekort op uw begroting. Nu komt hij hier gewoon zeggen dat er een evenwicht is en dat we daarover allemaal fier mogen zijn. Ik stel voor dat hij zich wat beter informeert.

01.48 Hendrik Bogaert (CD&V): Je ne comprends vraiment pas pourquoi M. Bacquelaine parle d'un budget en équilibre. Selon la Banque Nationale de Belgique, le budget présenterait en effet un déficit structurel depuis 1999. M. Bacquelaine devrait donc s'informer à meilleure source. Il semble en outre s'imaginer que l'argent coule à flots dans ce pays. J'ai pu lire dans la presse que M. Ducarme bénéficierait d'un régime de faveur encore plus avantageux que la régularisation fiscale proposée par le gouvernement car dans ce dernier cas les personnes concernées doivent tout de même encore payer les arriérés d'impôts. Je voudrais que M. Bacquelaine me donne des explications à ce sujet.

Ik heb een tweede vraag voor u, mijnheer Bacquelaine. Blijkbaar verkeert u in de euforie dat er geld over is in ons land. Ik kreeg van u graag een woordje uitleg over het feit dat de heer Ducarme volgens wat ik vandaag in de pers lees, een speciale gunstbehandeling krijgt. Blijkbaar is er nogal veel geld over bij de overheid, anders kan het toch niet dat u zomaar een politicus een gunstbehandeling geeft, die verder gaat dan wat in uw voorstellen over fiscale regularisatie staat. Ook bij de fiscale regularisatie moeten de mensen ten minste hun achterstallige belastinggeld betalen, zij het dan zonder boete. Graag een woordje uitleg hierover.

01.49 Daniel Bacquelaine (MR): J'entends bien le discours de M. Bogaert, qui s'écarte, volontairement sans doute, du débat du jour sur

01.49 Daniel Bacquelaine (MR): Wie niets te vertellen heeft, dwaalt

l'équilibre budgétaire. Je comprends cela! Quand on n'a rien à dire sur le sujet, on dérive et on s'intéresse à d'autres questions!

Vous avez cité toute une série de chiffres dont ceux de la Banque nationale. Je pense qu'il faut revenir à l'essentiel de notre débat. Et l'essentiel est qu'il y a chaque année, depuis sept ans, un équilibre budgétaire; qu'il y a chaque année, depuis sept ans, une réduction de l'endettement et qu'il y a chaque année, depuis sept ans, des avancées en matière de réductions de charges et de fiscalité dans ce pays.

Quand on est dans l'opposition depuis sept ans, la combinaison de tout cela entraîne deux possibilités. D'une part, on est constructif, on reconnaît les choses et on discute avec la majorité de la façon dont on redistribue les revenus, de la façon dont on mène les politiques. On n'est d'ailleurs pas obligé d'avoir le même avis sur la question.

D'autre part, on ne peut se contenter chaque année de nier les chiffres et les faits. Cela empêche précisément toute discussion et toute opposition constructive. C'est ce dernier choix que vous avez tendance à faire et je pense que ce n'est pas la meilleure solution pour assurer sa propre crédibilité.

(...): (...)

01.50 Daniel Bacquelaine (MR): Ce budget en équilibre est atteint. Il est vrai que M. Viseur a dit que la conjoncture internationale n'était pas des meilleures. Vous auriez d'ailleurs pu vous réjouir de ce fait. Et peut-être avez-vous pensé à un moment que, cette fois-ci, nous n'y arriverions pas? Je comprends que vos espoirs soient particulièrement déçus en la matière. Heureusement, la Banque nationale annonce pour l'année prochaine un taux de croissance supérieur à celui de cette année. Vous aurez donc peut-être moins l'occasion de vous réjouir par rapport au fait que nous ne pourrions pas atteindre l'équilibre budgétaire en 2007. Ce sera le prochain débat. Je suis convaincu qu'il ressemblera fortement à celui-ci et que vous avez cette capacité de ne pas vous épuiser dans la négation de l'évidence.

01.51 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de heer Bacquelaine zou toch moeten zeggen op welke cijfers hij zich baseert. Hij heeft het nu over het rapport en de cijfers voor 2006 van de Nationale Bank.

Tien dagen geleden maakte de gouverneur van de Nationale Bank bekend dat er voor het jaar 2006, op basis van de laatste gegevens en rekening houdend met alle nieuwe regeringsmaatregelen, een tekort wordt verwacht van 0,4% voor de begroting 2006. Dat is de verklaring van de gouverneur van de Nationale Bank.

Met betrekking tot de schuldafbouw wil ik even signaleren dat ik daarnet, in aanwezigheid van de minister van Financiën, cijfers heb geciteerd die uit zijn eigen rapport komen en waaruit blijkt dat tijdens de voorbije periode de schulden van de Belgische Staat met een netto bedrag van 20 miljard euro zijn gestegen.

01.52 Daniel Bacquelaine (MR): Nous pouvons débattre sur les

bewust af.

De kern van de zaak is dat wij al zeven jaar lang een begroting in evenwicht verwezenlijken, dat wij onze schuldenlast steeds verder terugdringen en dat de lasten en belastingen verder dalen. Men kan dat erkennen en zich bereid tonen om het toekomstige beleid samen met de meerderheid te bespreken. De feiten ontkennen is echter geen constructieve manier om oppositie te voeren.

De internationale conjunctuur evolueert inderdaad niet al te best, maar de Nationale Bank voorspelt hogere groeicijfers voor volgend jaar.

01.51 Carl Devlies (CD&V): M. Bacquelaine se base sur les chiffres de la Banque nationale relatifs à 2006. Il y a dix jours, le gouverneur de la Banque nationale estimait que, compte tenu des données les plus récentes et des mesures gouvernementales programmées, on pouvait s'attendre à un déficit budgétaire de 0,4 % en 2006. Les chiffres du rapport du ministre des Finances lui-même indiquent qu'au cours de la période écoulée, les dettes nettes de l'État belge se sont accrues de pas moins de 20 milliards d'euros.

01.52 Daniel Bacquelaine (MR):

taux croissance. Ces dernières années, nous avons connu une diminution de la croissance plus importante que ce que les prévisions ne l'avaient laissé entendre. Malgré cela, chaque année, l'équilibre budgétaire a été suivi par un équilibre sur le plan comptable.

Cette année, la croissance du premier semestre a effectivement été moins importante que prévue. Nous avons cependant assisté à un redressement dans le cadre du deuxième semestre, notamment du dernier trimestre de l'année. Et nous savons que, pour l'année 2006, les prévisions sont plus optimistes et plus encourageantes. Bien entendu, nous ne sommes pas totalement maîtres de l'évolution au cours des prochains mois et de la prochaine année. Nous devons, si nécessaire, procéder à des adaptations. Cela fait partie du devoir de gestion d'un gouvernement et d'une majorité. Toujours est-il qu'à l'heure actuelle, nous devons nous féliciter de pouvoir présenter un budget en équilibre avec les effets bénéfiques de la réduction des charges et de la fiscalité dans ce pays, ce qui est aussi une nouveauté au regard des exercices que vous connaissez mieux.

En conséquence, j'ai le sentiment que la situation budgétaire est favorable. Elle permet la réduction de l'endettement. Elle permet aussi le maintien des avancées en matière fiscale et de charges sociales. Elle permet surtout de financer et de refinancer la sécurité sociale. Ce dernier élément me semble important.

Nous n'avons pas fait l'économie d'un débat en profondeur sur l'avenir de la sécurité sociale. Nous ne nous sommes pas contentés de dire, pour ce qui concerne la sécurité sociale, "on verra bien!". Au contraire, nous avons pris – et nous aurons l'occasion d'en débattre dans le cadre du débat relatif au Pacte de solidarité entre les générations – un certain nombre de mesures qui garantissent la solidarité et un financement de la sécurité sociale qui tient la route. En cette matière, nous n'avons donc pas de leçon à recevoir.

Le **président**: Monsieur Bacquelaine, je vous ai laissé développer votre raisonnement, mais M. Viseur a demandé d'intervenir brièvement.

01.53 Jean-Jacques Viseur (cdH): Monsieur le président, je vais être obligé de revenir en arrière.

Je sais que l'on ne parle pas de corde dans la maison d'un pendu. Mais M. Bacquelaine a parlé de comptabilité. Chacun sait pourtant que ce gouvernement, de façon totalement illégale, alors qu'une loi avait été votée à l'unanimité, s'est refusé à mettre en place une comptabilité un peu moderne. Je suis d'ailleurs étonné qu'un libéral ne soit pas plus partisan que cela d'aligner notre comptabilité sur la comptabilité en partie double des entreprises. Pour cette raison, toutes les ficelles et les artifices n'apparaissent évidemment pas. En effet, si nous étions une entreprise privée, tout cela serait hors bilan. Toujours est-il que si nous avons appliqué cette règle, nous aurions avancé.

Par ailleurs, je voudrais revenir aux estimations et rappeler une fois pour toutes que, sauf en 2000 – c'est prévu en 2006, mais nous verrons –, ce n'est jamais l'entité fédérale qui a assuré l'équilibre des finances publiques belges mais bien les entités fédérées. Il n'est donc pas vrai de dire que, depuis 7 ans, on présente un budget en équilibre.

Ondanks het feit dat de groeivertraging ernstiger is dan oorspronkelijk werd voorspeld, kon na het begrotingsevenwicht ieder jaar ook een boekhoudkundig evenwicht worden opgetekend.

Tijdens het eerste semester van 2005 was de groei minder aanzienlijk dan verwacht, maar tijdens het tweede semester zette zich een herstel in, en de voorspellingen voor 2006 zijn bemoedigend. Wij kunnen evenwel niet voorspellen wat de toekomst brengen zal. Indien nodig moeten wij dan ook wijzigingen aanbrengen, maar dat maakt deel uit van onze opdracht van gezond beheer.

De huidige toestand van de begroting laat ons toe om de schuldenlast af te bouwen en de vooruitgang betreffende de fiscale en sociale lasten te behouden. Bovenal slagen wij erin de sociale zekerheid te herfinancieren. Wij hebben maatregelen genomen die een correcte financiering van de sociale zekerheid waarborgen. Op dat vlak hoeft niemand ons de les te lezen.

01.53 Jean-Jacques Viseur (cdH): De heer Bacquelaine heeft het over het boekhoudkundige aspect gehad. Welnu, deze regering weigert op een onwettige manier om een moderne boekhouding te voeren, die gedeeltelijk op de dubbele boekhouding van de bedrijven is gestoeld. Op die manier tracht ze al haar trucjes en kunstgrepen verborgen te houden.

Bovendien is het, behalve in 2000, nooit het federale niveau geweest dat de overheidsfinanciën in evenwicht heeft gebracht. Dat hebben wij integendeel altijd aan de deelgebieden te danken gehad. Het is dus niet correct dat de begroting al zeven jaar in

Je sais que tant la Banque nationale que le Conseil supérieur des Finances rendent leur avis. Mais en ce qui concerne ce dernier, on n'a pas pris à temps les mesures permettant qu'il soit renouvelé. Pour suivre votre logique, je vous suggère, pour ma part, de dire qu'à partir de 2006, la Banque nationale sera supprimée. Ce sera plus simple! Il n'y aura donc plus d'avis de la Banque nationale puisqu'il est mauvais!

Cette technique peut également être utilisée. Quand on a affaire à des observateurs neutres qui donnent des avis négatifs, on les supprime ou on les musèle. C'est en tout cas un peu ce que vous avez fait!

01.54 Daniel Bacquelaine (MR): Je comprends votre entêtement. Que feriez-vous donc d'autre? Je m'aperçois d'une chose: chaque année, après l'équilibre budgétaire, nous notons une diminution de l'endettement dans ce pays.

(...): (...)

01.55 Daniel Bacquelaine (MR): C'est tout à fait le cas précisément! Si vous n'iez les chiffres, le dialogue n'est pas possible!

Nous sommes passés de 137% à 90% en une dizaine d'années. La sanction d'un équilibre budgétaire, au sens propre du terme, c'est effectivement la diminution progressive de l'endettement. Certes, j'entends bien M. Viseur. Notre façon de voir les choses garantit un équilibre budgétaire durable. Il permet de refinancer notre sécurité sociale, d'assurer la solidarité, etc.

Dans le cadre de l'équilibre de la sécurité sociale, j'ajouterai qu'une grande différence est intervenue. De temps en temps, il faut examiner les différences entre notre point de vue actuel et ce qui prévalait précédemment. A présent, en matière de sécurité sociale et de redistribution des richesses dans ce pays, on prend toujours en compte non seulement les petits-bourgeois et toutes les classes sociales mais aussi l'intérêt des indépendants. C'est une nouveauté que je souhaite souligner.

01.56 Jean-Jacques Viseur (cdH): Vous parlez de la prise en charge des petits risques pour les indépendants?

01.57 Daniel Bacquelaine (MR): De votre temps, on ne parlait pas du tout des petits risques pour les indépendants! Cela n'existait pas! Ce n'était même pas envisageable! Or, que fait-on depuis un certain nombre d'années? Lorsque le gouvernement et la majorité prennent des mesures de redistribution, ils prennent en compte le statut des indépendants. C'est ainsi que les pensions minimums des indépendants ont progressivement été augmentées, chose que vous n'aviez jamais pensé faire précédemment. C'est ainsi que progressivement, nous faisons prendre en compte une revalorisation des incapacités de travail des indépendants, chose à laquelle vous n'aviez jamais pensé précédemment! Nous introduisons progressivement la couverture petits risques pour les indépendants, chose à laquelle vous n'aviez jamais pensé précédemment. A présent, vous avez le culot de nous dire: "Vous n'allez pas assez vite! Vous n'allez pas assez fort!". Restez crédibles!

evenwicht is. De Nationale Bank en de Hoge Raad van Financiën brengen een advies uit. Wat die laatste betreft, werden echter geen maatregelen genomen om zijn vernieuwing mogelijk te maken. Als ik die redenering volg, zou ik u voorstellen om de Nationale Bank in 2006 af te schaffen, aangezien zij een slecht advies uitbrengt. Dat is zo ongeveer de handelwijze die u tot op heden hebt toegepast.

01.54 Daniel Bacquelaine (MR): Jaar na jaar stellen we vast dat de begroting in evenwicht is en dat de schuldratio van ons land daalt ...

01.55 Daniel Bacquelaine (MR): ... in tien jaar tijd is deze van 137 naar 90 procent gezakt. Die geleidelijke daling van de schuld is het rechtstreeks gevolg van het begrotingsevenwicht. Wij kiezen voor een duurzaam begrotingsevenwicht, dat de herfinanciering van de sociale zekerheid en het behoud van de solidariteit mogelijk maakt. Ook daar maken we trouwens het verschil: vandaag worden de belangen van de zelfstandigen behartigd. Op die evolutie wil ik de aandacht vestigen.

01.57 Daniel Bacquelaine (MR): Op enkele jaren tijd hebben we de minimumpensioenen van de zelfstandigen opgetrokken, verbeteringen aangebracht aan de regeling inzake arbeidsongeschiktheid en de dekking van de kleine risico's ingevoerd. Dan heeft u nog het lef om te zeggen dat een en ander niet snel genoeg gaat. Laten we ernstig blijven.

We zullen later nog het woord nemen bij de verschillende hoofdstukken en naargelang bepaalde ministers in het halfroond

Monsieur le président, nous interviendrons, à nouveau, dans le cadre de ce débat budgétaire sur les différentes matières et en fonction de la présence des ministres qui nous feront l'honneur d'assister aux débats. Pour ma part, je me permettrai d'intervenir très brièvement, dans le courant de ce débat, sur le secteur des soins de santé, secteur très important à mes yeux. Vous connaissez l'attachement que j'y porte.

En conclusion, je dirai que nous avons la chance de bénéficier d'un budget qui assure l'assainissement de nos finances publiques, diminue la dette, assure le financement structurel du vieillissement et de ses défis, et permet une compatibilité avec une réduction des charges sociales et fiscales dans notre pays ainsi qu'un meilleur financement de la sécurité sociale. Cet acquis est important. Nous devons nous en féliciter!

De **voorzitter**: Ik geef nu het woord aan de heer Goyvaerts en daarna aan de heer Massin, de heer De Groote, mevrouw Nagy en de heer Tommelein.

J'espère ainsi terminer la discussion générale vers 13.00 heures car je dois me rendre à la Conférence des présidents. M. Jean-Marc Delizée me remplacera à la présidence. Nous aurons la réponse du vice-premier ministre vers 14.15 heures et ensuite nous concluons nos travaux.

01.58 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, mijn uiteenzetting met betrekking tot de begroting zal deze benaderen vanuit een andere invalshoek dan de voorgaande sprekers.

Ik wil beginnen met een citaat: "Ik kan niet helemaal tevreden zijn aangezien het resultaat nog altijd te veel afhankelijk is van eenmalige opbrengsten. Dat is niet de sluitende manier om de vergrijzing aan te pakken." Mevrouw de minister, dat is geen uitspraak van een of ander misnoegd oppositielid of van een kleinburgerlijk mannetje in streepjespak. Dit is een citaat van de voorzitter van de Nationale Bank op een persconferentie van 5 december 2005. Om het met een eufemisme te zeggen, het is een vleugje kritiek op de begroting waarvan deze coalitie van liberalen en socialisten beweert dat ze in evenwicht is.

Persoonlijk ben ik niet zo overtuigd van dat begrotingsevenwicht. Niettegenstaande de opmaak van de begroting 2006 door uw voorganger was aangekondigd als een van de moeilijkste uit zijn loopbaan, stel ik vast dat Johan Vande Lanotte na zes jaar van begrotingsopmaak de knepen van het vak duidelijk onder de knie had, met als gevolg dat het evenwicht in 2006 het resultaat is geworden van een sterk staaltje creatief boekhouden.

Hoe verklaart men anders het feit dat de regering opnieuw hoopt op een aantal uitzonderlijke opbrengsten, voor in totaal een slordige 2 miljard euro?

Dat is opnieuw een record, als wij de Belgacom-operatie van 5 miljard euro van enkele jaren geleden even buiten beschouwing laten. Het is opnieuw een begroting bestaande uit uitzonderlijke opbrengsten waarvan de ramingen op zijn minst twijfelachtig zijn. Analyses over de afgelopen begrotingsjaren tonen steeds meer aan hoe kwetsbaar die ramingen van uitzonderlijke opbrengsten zijn, omdat het onvoldoende

aanwezig zijn. Zelf zal ik het hebben over de sector gezondheidszorg.

Ik besluit dat we een begroting hebben die de overheidsfinanciën saneert, de schuld terugdringt, de structurele financiering van de vergrijzing verzekert en een vermindering van de sociale en fiscale lasten en een betere financiering van de sociale zekerheid mogelijk maakt. Dat is een belangrijke verwezenlijking, waarover we ons kunnen verheugen!

01.58 Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang): Le président de la Banque nationale a déclaré le 5 décembre qu'un budget comprenant un trop grand nombre de mesures non récurrentes ne permet pas de faire face au vieillissement de la population. Après six ans de confection de budgets, l'ancien ministre Vande Lanotte maîtrise toutefois l'art de bricoler des budgets en équilibre en recourant à une comptabilité créative.

La majorité prétend que le budget 2006 est en équilibre, mais je doute qu'il en soit ainsi. Le gouvernement compte une fois de plus sur des recettes exceptionnelles, cette fois pour un montant de 2 milliards d'euros. Pourtant, il ne manque pas d'analyse qui soulignent à quel point les estimations des recettes de mesures exceptionnelles sont fragiles. Dans ses commentaires, la Cour des comptes relève d'ailleurs cette faiblesse du budget 2006.

Les recettes exceptionnelles espérées par le gouvernement proviennent notamment de la

duidelijk is op welke manier deze regering aan de opbrengst van die maatregelen komt. Voor de begroting van 2006 legt het Rekenhof in zijn commentaar op de voorliggende begroting trouwens terecht de vinger op de wonde.

Collega's, er zijn in elk geval opnieuw een hele reeks van uitzonderlijke opbrengsten. Hoe kan men de verkoop van overheidsgebouwen ter waarde van 500 miljoen euro anders interpreteren? Er is onder andere het te gelde maken van de ambassade in Tokyo en de oprichting van een vastgoedbevak voor overheidsgebouwen, maar waarvan de minister van Financiën tot op heden nog steeds niet weet welke gebouwen ervoor in aanmerking komen, omdat natuurlijk vele staatseigendommen behoren tot het openbare domein waardoor ze in feite niet vatbaar zijn voor de verkoop.

Idem dito voor de verkoop van achterstallige BTW-vorderingen. Idem dito voor de tweede permanente fiscale regularisatie. Idem dito voor de nieuwe belasting op bepaalde spaar- en verzekeringsproducten. Idem dito voor het doorschuiven van 100 miljoen euro van de NMBS-dotatie naar 2007.

Wie weet wat er nog allemaal boven water komt. Misschien duikt er nog een overname op van een of ander pensioenfonds. Wie zal het ons zeggen?

Collega's, het volgende is ook niet onbelangrijk om te vermelden. Er wordt ook een extra inspanning gevraagd van de regio's, voor zowat 250 miljoen euro. Ik moet in feite spreken over regio, in het enkelvoud, omdat alleen Vlaanderen een concrete en extra inspanning van 145 miljoen euro zal leveren via het niet uitgeven van Lambermont-gelden.

Dan beschikt deze federale Staat al over een financieringswet voor de Gewesten teneinde de schijn van autonomie te wekken, maar als er een gat in de globale begroting dreigt te ontstaan, is het meteen ook weer gedaan met die autonomie en wordt het geld bij wijze van spreken op een boekhoudkundige manier geblokkeerd.

Wallonië en Brussel zijn evenwel minder enthousiast over hen te leveren bijdrage. Het Waalse Gewest, bij monde van de PS-minister van Begroting, Michel Daerden, wil over hun gevraagde bijdrage van 70 miljoen euro eerst nog wel een hartig woordje spreken. Hetzelfde scenario geldt voor het Brussels Gewest dat wordt geconfronteerd met 27 miljoen euro in plaats van met 7 miljoen euro. Iedereen weet dat zowel het Brussels Gewest als het Waalse Gewest, om nog maar te zwijgen van de Franse Gemeenschap, geen geld voor die betaling of extra inspanning hebben. Wat kan een federale overheid in dit geval dan doen? Ze kan dotaties verlenen via een achterpoortje waardoor in feite Vlaanderen opnieuw de rekening betaalt.

Kortom, het zijn allemaal boekhoudkundige trucs en eenmalige maatregelen die ervoor moeten zorgen dat de begroting zagezeggd uit het rood blijft.

Ik heb het eerder reeds in de commissie verteld. Het is ongetwijfeld zo dat elke regering, van welke politieke samenstelling dan ook, wel eens gebruik maakt van eenmalige maatregelen. Ik stel alleen vast

vente de plusieurs bâtiments de l'État à hauteur de 500 millions d'euros. Une sicav immobilière sera créée pour les bâtiments de l'État sans que le ministre des Finances sache actuellement quels bâtiments seront concernés! Par ailleurs, l'arriéré des créances en matière de TVA seront vendues, il y aura une deuxième régularisation fiscale permanente et les comptes d'épargne ainsi que les assurances seront soumis à l'impôt. La dotation de la SNCB, à hauteur de 100 millions, est reportée à 2007.

Un effort supplémentaire de 250 millions d'euros est en outre demandé aux Régions. Voilà pour l'autonomie des entités fédérées! Il appartiendra d'ailleurs une nouvelle fois à la Flandre de déboursier la majeure partie de ce montant, à savoir 145 millions d'euros, par le non-paiement des moyens prévus dans le cadre des accords du Lambermont. Étant donné que Bruxelles et la Wallonie ne disposent pas de moyens pour financer ces efforts supplémentaires, les autorités fédérales trouveront un moyen détourné pour octroyer des dotations, ce qui signifiera que la Flandre paiera à nouveau la facture.

Après sept années de pouvoir, les artifices uniques pour sortir le budget du rouge sont devenus l'image de marque de ce gouvernement. Ces mesures structurelles uniques obèrent en outre les futurs budgets.

dat de voorbije zeven jaar de twee regeringen van liberalen en socialisten verslaafd zijn geraakt aan die eenmalige maatregelen en het bij wijze van spreken tot hun handelsmerk hebben gemaakt.

Président: Jean-Marc Delizée, premier vice-président.

Voorzitter: Jean-Marc Delizée, eerste ondervoorzitter.

De eenmalige maatregelen zijn daarbij overigens verworpen tot structurele, eenmalige maatregelen. Deze eenmalige maatregelen bezwaren bovendien de toekomstige begrotingen en dit wordt mijns inziens wel eens uit het oog verloren. In dergelijke omstandigheden moet de minister van Begroting de schijn hoog houden door te beweren dat zij een orthodox begrotingsbeleid voert.

Een begroting in het algemeen en een begroting in evenwicht in het bijzonder, valt of staat natuurlijk met de invulling van een aantal parameters en randvoorwaarden die cruciaal zijn voor de opmaak van een begroting. Bij een handige invulling van die parameters kan de regering zich op papier bij wijze van spreken rijk rekenen door te spelen met ramingen van een aantal macro-economische parameters. Een van de belangrijkste parameters is natuurlijk de economische groei. De begroting die nu voorligt is opgemaakt op basis van een analyse en cijfers van het Planbureau, waarbij het cijfer van 2,2% naar voren wordt geschoven. Is het Planbureau te optimistisch geweest bij de inschatting van de economische groei? Wie zal het zeggen.

Wat wij echter wel weten, is dat zowel de Europese Commissie als de OESO recent de Belgische begroting tegen het licht hebben gehouden. In De Tijd van vandaag lees ik overigens dat ook The Economist een kritische analyse heeft gemaakt van de Belgische begroting. Los van de begrotingstechnische analyse van de Europese Commissie, die zal leiden tot een begrotingstekort van 0,3%, stellen zij zich toch ook wel wat vragen bij het gehanteerde groeicijfer van 2,2% dat volgens hen lager zal uitvallen.

Ook bij de andere randvoorwaarden die deze regering hanteert om het begrotingsevenwicht te bereiken, worden vraagtekens geplaatst. Ik heb daarjuist op dit vlak reeds verwezen naar de geschatte opbrengsten van de fiscale regularisatie en andere belastingmaatregelen. Dan hebben we het nog niet gehad over de vraag of die "effectisering" van belastingschulden, zowel in de personenbelasting waar deze maatregel dit jaar is ingevoerd als voor de achterstallige BTW-vorderingen die men in 2006 denkt te zullen incasseren, wel degelijk mag worden gebruikt om het begrotingstekort dicht te rijden. Ook op dat vlak blijven we nog met de vraag zitten of de Europese Commissie deze techniek, namelijk de voorafname van de inkomsten uit de personenbelasting en achterstallige BTW-invorderingen, zal aanvaarden om een begrotingsevenwicht te bereiken.

De discussie over de economische groei duikt hier elk jaar opnieuw op naar aanleiding van de begrotingsopmaak. Dit maakt het verschil uit tussen een begrotingsevenwicht of een begrotingstekort. Tijdens de voorgaande jaren was dit ook het geval. Als we naar de statistiek van voorgaande jaren kijken dan is die statistiek voor deze regering niet meteen rooskleurig. Tijdens de bespreking in de commissie heb ik uitvoerig stilgestaan bij deze cijfers. Als we het overzicht ter hand

Un budget repose sur la définition d'un certain nombre de paramètres et de conditions. S'il s'y prend bien, le gouvernement peut gonfler les chiffres. L'un des principaux paramètres est la croissance économique, que le gouvernement évalue à 2,2% sur la base de l'analyse du Bureau du Plan. Tant la commission européenne que l'OCDE considèrent que ce calcul est trop optimiste.

Les recettes estimées de la régularisation fiscale et d'autres mesures d'imposition soulèvent aussi des questions. On peut se demander si la titrisation de dettes pour combler un déficit budgétaire est acceptable pour l'Europe.

Le débat sur la croissance économique refait surface tous les ans. Depuis 2001, le gouvernement surestime systématiquement cette croissance, ce qui le décrédibilise.

Afin d'asseoir sa crédibilité, le gouvernement attire l'attention sur les onze trimestres au cours desquels l'économie belge s'est mieux comportée que la moyenne européenne. Mais il oublie de dire que la croissance des trimestres précédents se situait en dessous de la moyenne, qu'elle était principalement portée par les dépenses publiques et que la croissance du premier trimestre de 2005, en particulier, était très en deçà de la moyenne.

Pour boucler le budget 2006, le gouvernement a instauré en toute hâte l'impôt sur les revenus des fonds obligataires, mesure qui ne devait toucher que les nantis, ce qui s'est avéré totalement inexact dans la mesure où plus d'un

nemen – ik verwijs naar pagina 213 van het verslag – dan kunnen we alleen maar vaststellen dat voor het jaar 2000 de gerealiseerde groei hoger was dan de voorspelde groei. In alle daaropvolgende jaren zijn de gerealiseerde groeicijfers echter lager dan de verwachte groei bij de begrotingsopmaak.

Daarmee moet het duidelijk zijn dat de uiteindelijke gerealiseerde groeicijfers steeds ver van de optimistische prognoses bij de begrotingsopmaak zijn uitgekomen. Dergelijk argument ondermijnt iedere geloofwaardigheid wanneer de regering uitpakt met een groeicijfer van 2,2%.

In een poging enigszins geloofwaardig te zijn, probeert de regering de realiteit wat te camoufleren door te stellen dat de Belgische economie reeds meer dan 11 kwartalen meer groeit dan het Europees gemiddelde. Dat is bij wijze van spreken het argument bij uitstek. Zij vergeet er een aantal dingen bij te vertellen. Ten eerste, voorafgaandelijk aan die 11 kwartalen zijn er minstens evenveel kwartalen geweest waarbij de groei lager lag dan het Europees gemiddelde, kwartalen waren ook onder de verantwoordelijkheid van de regering-Verhofstadt. Men heeft dat verklaard door te zeggen dat men louter pech heeft gehad omdat de internationale economische groei verslapte. Dat was de uitleg als het slecht ging.

Ten tweede, de relatieve groei wordt in belangrijke mate gedragen door overheidsuitgaven. Ik beweer dat niet. Het is de Nationale Bank zelf die in haar jaarverslag daarnaar verwijst.

Ten derde, we zijn niet vergeten dat het eerste kwartaal van 2005 flink ondermaats was, waarmee we sterk onder het Europees gemiddelde zaten. Het tweede kwartaal was iets beter, maar we zitten zeker nog niet op het gemiddelde van de eurozone. Om maar te zeggen, collega's, lang leve de goed-nieuws-show van paars. Elke medaille heeft evenwel twee kanten.

Om de begroting 2006 sluitend te maken werd op het allerlaatste moment – wat men bij nacht en ontij noemt – maar ook onverwacht voor iedereen een beslissing genomen rond een technisch ingewikkelde zaak en waarbij nog maar eens een nieuwe belasting werd ingevoerd, in casu een voorheffing op inkomsten uit obligatiefondsen, een begrotingssluiters van 235 miljoen euro. De toenmalige minister van Begroting, Johan Vande Lanotte, vond dat het een belasting was die alleen de rijken zou treffen, bijgevolg een voor de socialisten veroorloofde en aanvaardbare maatregel. Naderhand bekeken is een dergelijke conclusie een beetje voortvarend geweest, om de woorden populistisch en demagogisch niet te moeten gebruiken en gebaseerd op een zekere onwetendheid, iets wat ik uw voorganger, mevrouw de minister, helemaal niet had verwacht.

Nauwelijks was de maatregel aangekondigd of de regering moest zich in alle mogelijke bochten wringen om zich verschuilen achter de uitleg dat men het verkeerd begrepen had. Wat bleek? Nagenoeg 1,2 miljoen modale beleggers bezitten participaties in fondsen die beleggen in obligaties, waaronder nogal wat ouderen, omdat zij meenden op die manier een belastingvrije belegging te doen voor de oude dag of om de rekening in het bejaardentehuis te kunnen betalen. Ook heel wat modale gezinnen gebruiken die beleggingsfondsen als

million de petits épargnants possèdent des participations dans de tels fonds. Le ministre des Finances n'a rien trouvé de mieux à faire que conseiller à nos concitoyens de vendre ces fonds pour échapper à sa nouvelle mesure. Mais les épargnants ont le sentiment qu'en prenant cette disposition, le ministre a commis un parjure.

Nul ne comprend la deuxième amnistie fiscale. Les épargnants honnêtes sont invités à desserrer les cordons de leur bourse alors que les fraudeurs peuvent impunément blanchir leurs capitaux. L'amnistie fiscale, qui devait être une opération unique, est aujourd'hui renouvelée sans vergogne, pour les particuliers mais aussi pour les entreprises. L'opération est aujourd'hui rebaptisée 'régularisation fiscale'. Comment peut-on justifier une telle mesure auprès de la population alors qu'un nouvel impôt est simultanément imposé aux épargnants honnêtes? Nous reviendrons aux questions relatives à la régularisation fiscale pour les sociétés dans le cadre de la discussion de la loi-programme. Les questions sans réponse subsistent.

Le gouvernement nous ressert par ailleurs la réduction fiscale instaurée par le gouvernement précédent. Cette réduction n'est toutefois pas imputée, comme il se devrait, par le biais du précompte professionnel mais seulement au moment du décompte des impôts. Le précédent gouvernement pouvait encore se retrancher derrière le tableau 15, mais celui-ci n'était applicable que jusqu'en 2004. Le contribuable octroie donc à l'État belge un prêt sans intérêt pour deux ans. Le ministre des Finances déclare que la réduction fiscale ne peut être imputée par le biais du précompte professionnel parce que la marge budgétaire ne le permet pas. Le gouvernement conserve donc l'argent quelque

alternatief voor kasbons en andere weinig rendabele spaarfondsen.

Alsof de lol in ons slecht bestuurde land onder leiding van liberalen en socialisten niet opkon, stellen we vast dat er heel wat onduidelijkheden waren.

De minister van Financiën heeft het zelfs gepresteerd om de aanbeveling te doen de belasting te ontlopen door de participaties in obligatiefondsen snel te verkopen. Dat maakt natuurlijk de Belgenmop compleet: de minister van Financiën geeft een tip om een pas ingevoerde maatregel, een mede door hem ingevoerde belasting, te ontwijken. Il faut le faire.

Het is dus onvoorstelbaar dat de huidige regering de fiscale behandeling wijzigt van een beleggingsinstrument dat nagenoeg 30 miljard euro van het collectief beheerde spaargeld omvat en dat zij er zo onbezonnen, zonder enig serieus rekenwerk of overleg, overheen gaat. Dat gebeurt dus voor een product waarover de meeste mensen en goede huisvaderbeleggers gedurende de voorbije jaren meenden dat ze hadden ingetekend op een participatie in een belastingvrij fonds. Bijgevolg mag het de huidige regering niet verbazen dat de maatregel wordt ervaren als woordbreuk ten aanzien van vele, kleine spaarders.

Van de opzet rond de invoering van de tweede fiscale amnestie begrijpt niemand de logica. Enerzijds wordt een nieuwe belasting ingevoerd. Anderzijds wordt een maatregel genomen die de fraudeurs een middel aan de hand doet om hun zwartgeld zonder sancties wit te wassen door alleen de verschuldigde belastingen te betalen. Ik neem aan dat deze nieuwe amnestie in de ogen van liberalen en socialisten waarschijnlijk een nieuwe vorm van een rechtvaardige en ethische fiscaliteit is.

De vorige fiscale amnestie voor particuliere belastingplichtigen had het uitdrukkelijke voorvoegsel "eenmalig", wat toen al bij heel wat mensen op straat en bij de kleine man voor nogal wat ontzetting zorgde. De huidige regering doet de amnestie in 2006 echter nog eens over, blijkbaar niet alleen voor particuliere belastingplichtigen maar ook voor vennootschappen, en dat zonder boetestelsel. Wel is er een aanpassing van de naamgeving. Het is geen fiscale amnestie. Het is gewoon een fiscale regularisatie. Daarbij worden fiscale fraudeurs niet langer hardhandig aangepakt met zware boetes, maar wel met een regularisatietechniek, waarmee een onwettelijke, illegale zaak legaal wordt gemaakt.

Opnieuw is er dus ontzetting bij de kleine man en vrouw op straat, die het niet begrijpt. Men kan moeilijk aan hen uitleggen dat al wie jaren de belastingen ontduikt door zijn kapitaal in het buitenland weg te bergen, toch zijn via de intrest opgebouwde voordeel mag houden. Tezelfdertijd wordt aan de eerlijke belastingbetaler en belegger een soort boetestelsel opgelegd en wordt voor hem helemaal geen fiscaal cadeau weggelegd.

Er zijn ook wel wat vragen rond de fiscale regularisatie van vennootschappen. Ik neem aan dat we daarop zullen terugkomen bij de bespreking van de programmawet, waar het onderwerp aan de orde is geweest. In ieder geval, ik stel vast dat er in globo meer vragen dan antwoorden blijven.

temps encore et reporte la somme de 1,7 milliard d'euros environ sur le gouvernement suivant.

La titrisation des créances fiscales difficilement recouvrables par le biais des banques et des organismes de placement devrait rapporter 500 millions d'euros. Il s'agit cette fois d'arriérés en matière de TVA. Le gouvernement emprunte donc tout simplement de l'argent avec les créances fiscales comme gage.

La vente de bâtiments publics rapporte beaucoup d'argent à court terme mais elle obère les futurs budgets. Cette vente ne procure aucun avantage et les baux à long terme empêchent toute flexibilité. La quasi totalité des bâtiments de valeur ont été vendus entre-temps et l'on commence à présent à vendre les miettes, comme Hengelhof et Zon en Zee, dont on a dans un premier temps privé les touristes pour en faire des centres d'asile.

Il reste à savoir comment la Commission européenne évaluera la sicav immobilière.

En Europe, seules la Grèce et l'Italie présentent une dette publique supérieure, mais l'exemple irlandais démontre qu'il est possible de résorber considérablement la dette dans un délai relativement court. Le précédent ministre du Budget avait tablé sur une diminution à 60% pour 2010. Je me demande si ce chiffre est encore réaliste. Ce gouvernement et le précédent ont eu l'occasion de mener une politique plus ferme dans ce domaine, ce qui nous aurait permis d'être aujourd'hui nettement plus avancés. Mais au lieu de mettre à profit l'avantage de taux de ces dernières années pour résorber la dette, on a préféré le dilapider. Ce choix s'explique par le type de coalition auquel nous avons affaire et par l'opposition intrinsèque entre les

Op zich is dat niet verwonderlijk. Het was dan ook bij nacht en ontij, niet gehinderd door een uitgewerkt dossier, dat de regering de maatregel nam.

Alsof dat nog niet voldoende is, collega's, zitten we natuurlijk nog met de belastingverlaging die door de voorgaande regering werd ingevoerd en die iedere begroting opnieuw naar voren wordt geschoven op het lijstje van maatregelen waarvoor de bevolking, de belastingplichtigen, steeds opnieuw nederig moeten knielen en dank u zeggen tegen de regering van liberalen en socialisten.

Ook rond die belastingverlaging wordt een mistgordijn opgetrokken. In plaats van de belastingverlaging op een correcte manier te verrekenen via de bedrijfsvoorheffing van de belastingplichtigen, heeft zowel de vorige als de huidige regering beslist om de belastingverlaging door te voeren nadat de belastingaangiften zijn ingevuld en de verschuldigde belasting op het inkomen is berekend. De vorige regering kon zich nog enigszins wegsteken achter een bijvoegsel dat toegevoegd was aan de wet, de zogenaamde tabel 15. Dat kan de huidige regering niet meer doen, want tabel 15 was slechts ingevuld tot 2004. Wel weet ik dat de belastingplichtige zijn belastingverlaging verrekend krijgt met twee jaar vertraging. Daarbij vertrouwt de belastingplichtige gedurende 2 jaar een gedeelte van zijn geld op een renteloze manier aan vaderschap staat toe.

Dat mechanisme op zichzelf is al erg, maar daar komt nog bij dat de minister van Financiën verklaard heeft dat men het niet via de bedrijfsvoorheffing kan verrekenen, omdat hiervoor onvoldoende budgettaire ruimte is. Bijgevolg trakteert de regering zich, voor de derde maal op rij, op een bijkomend jaar dat zij van de belastingplichtige een renteloze lening ontvangt, waardoor voor sommige gezinnen de pseudo-belastingverlaging oploopt tot zowat 1.000 euro per jaar. Door een dergelijk pervers mechanisme legt de regering een last van om en nabij 1,7 miljard euro bij een volgende, mogelijk niet paarse regering. Aan haar om het geld te vinden.

De moraal van het verhaal: hoe betrouwbaar is het woord van deze regering? Als de coalitie van liberalen en socialisten een belastingverlaging geeft, neemt ze het voordeel daarvan meteen met de andere hand weer af. Als de coalitie van liberalen en socialisten zegt dat ze de rijken gaat belasten, gaat het om een belasting waarvan meer dan 1 miljoen gezinnen de dupe zijn.

Een andere maatregel betreft de verkoop van moeilijk invorderbare belastingsschulden via banken en beleggers. Dat zou voor 2006 opnieuw een ferme begrotingsopsteker moeten zijn van zowat 500 miljoen euro. Deze keer gaat het dus niet over achterstallige schulden in de personenbelasting zoals in 2005, maar wel over BTW-achterstallen. In feite komt het erop neer dat de regering gewoon geld leent met de belastingvorderingen als onderpand. De vraag is natuurlijk hoeveel keer een regering een dergelijke truc kan uitvoeren.

Een ander beproefd concept is de verkoop van overheidsgebouwen. Dat levert op korte termijn heel wat inkomsten op, maar nadien moeten heel wat gebouwen opnieuw worden gehuurd. Bijgevolg worden de toekomstige begrotingen opnieuw verzwaard. Ik kan begrip opbrengen voor het feit dat het beheer van gebouwen niet tot de

libéraux et les socialistes. Entre-temps, le montant net de la dette continue à augmenter. Si la fin du tunnel est peut-être bien en vue, elle demeure lointaine.

Pour augmenter le PIB, on recourt de plus en plus aux investissements publics, qui représentent déjà plus de 50% actuellement. Ces dernières années, le solde primaire s'est effrité à 4,4% ou 6,3 milliards d'euros, ce qui ne témoigne pas d'une approche responsable en matière de finances publiques.

Dans le même temps, la pression fiscale continue d'augmenter dans notre pays alors que la moyenne européenne diminue, si bien que l'écart avec l'Eurozone s'accroît et qu'il est déjà passé à 3,9%.

Aussi concluons-nous que le gouvernement ne pense qu'à court terme. L'équilibre budgétaire existe sur le papier mais il repose sur des sables mouvants. Des mesures structurelles font défaut. Les problèmes sont tout simplement reportés sur une autre coalition, qui pourrait ne pas être violette. En l'absence de rapport du Conseil supérieur des Finances, nous ne disposons d'aucune information sur les besoins des pouvoirs publics en matière de financement. En sept ans de participation aux discussions budgétaires, jamais je n'ai vu se produire une telle chose. Tant le président de la commission que celui de la Chambre n'ont fourni de réponse satisfaisante à cet égard.

Il convient donc de bien se préparer au prochain contrôle budgétaire. Nous verrons alors à quel point le budget se sera déjà enfoncé dans les sables mouvants.

kerntaak van een overheid hoort, maar ondertussen stellen wij toch vast dat de factuur van de huurlasten de spuigaten uitloopt en dat de nieuwe huurcontracten de Schatkist een berg geld kosten. Naast het kortetermijngeld is er geen voordeel aan een dergelijke politiek verbonden. Bovendien gaat het hier om contracten met een looptijd tussen de 18 en de 25 jaar. Voor de Financietoren is het contract zelfs verlengd tot 32 jaar, waardoor iedere flexibiliteit in het beheer van dergelijke gebouwen wegvalt.

Na zoveel jaren van uitverkoop is het vet voor de overheid nagenoeg van de soep. Ik stel alleen vast dat de lijst van waardevolle gebouwen uitgeput is en dat deze regering moet overgaan tot het verkopen van de kruimels, zoals de asielcentra Hengelhoef en Zon en Zee. Het is haast niet te geloven dat de regering enkele jaren geleden de Vlaamse vakantiegangers en de buitenlandse toeristen hun vakantiedomein heeft afgepakt om er een asielcentrum van te maken om dan anno 2006 te beslissen om het toch maar te verkopen. Een betere belgenmop is haast niet te bedenken. Wat de opzet van de vastgoedbevek betreft is het nog de vraag op welke manier de Europese Commissie deze operatie in de economische classificatie zal beoordelen.

Dan blijft er nog het element van de hoge staatsschuld. Ons land bevindt zich terzake in de EU bij de zwakkere broertjes. Alleen Griekenland en Italië doen nog slechter. Daarnaast zijn er ook nog landen die het laatste decennium aan een aanzienlijke schuldafbouw hebben gedaan. Ik heb het dan over Ierland. In 1990 had men daar nog een schuld van 94%. In 2000 was dat 38% en in 2004 was dat al 30%. Dit ter illustratie dat het ook anders kan.

Uw voorganger, mevrouw de minister, beweerde altijd dat België binnen 3 tot 4 jaar op een schuldgraad van 70 tot 80% zou zitten. Geprojecteerd naar 2010 zou men bij 60% uitkomen. De vraag rijst natuurlijk of die doelstellingen anno 2005 nog steeds realistisch zijn. Een andere vraag is of de vorige en deze regering de opportuniteit hebben gehad om een doortastender of krachtiger begrotingsbeleid te voeren zodat men vandaag al een heel eind verder had kunnen staan met de schuldafbouw.

Een van de cruciale elementen in de schuldafbouw is natuurlijk het rentevoordeel, waarvan deze en voorgaande regering heeft kunnen genieten als gevolg van de internationale daling van de rentevoeten. De rentelasten daalden tussen 2000 en 2004 met 2% van het bbp, dat is ongeveer 5 miljard euro.

Als we dat vergelijken met de gemiddelde verandering in rentelasten van de EU15-landen, dan kunnen we alleen maar vaststellen dat dit land een veel groter rentevoordeel heeft gehad. Het EU15-gemiddelde bevindt zich momenteel op 0,7 procent van het BBP. Als we dat vergelijken met de 2 procent die deze regering de voorbije jaren heeft kunnen gebruiken als opportuniteit, is dat een verschil van 1,3 procent rentevoordeel geweest.

De vraag rijst dus hoe het komt dat die forse daling van rentelasten geen aanleiding heeft gegeven tot een gelijkmatige verhoging van de begrotingsoverschotten, wat op zijn beurt een versnelde afbouw van de staatsschuld had mogelijk gemaakt. Het antwoord daarop is mijns inziens eenvoudig. Het geld is de afgelopen jaren gewoon

opgesoupeerd aan allerlei initiatieven, maar zeker niet aan de afbouw van de staatsschuld of aan het opzij zetten van geld om de aankomende kosten van de vergrijzing te kunnen betalen.

De keuze voor het spenderen aan allerlei initiatieven en niet aan de begrotingsafbouw, heeft natuurlijk te maken met het type coalitie dat momenteel de lakens uitdeelt en het beleid voert. Dat is een intrinsieke tegenstelling van een coalitie tussen liberalen en socialisten.

Niettegenstaande de staatsschuld in procenten daalt, blijft de staatsschuld in absolute waarde stijgen. Eind 2004 bedroeg zij 269 miljard euro. Het einde van de tunnel mag misschien wel in zicht zijn, maar naar mijn mening zal de tunnel nog lang zijn.

Ook moeten we vaststellen dat wat het bruto binnenlands product betreft, er op een toenemende manier een beroep wordt gedaan op de overheid. In 2002 ging 50,5 procent van het bruto binnenlands product naar de overheid, als gevolg van het leveren van allerlei diensten. Ik neem aan dat dit de voorbije jaren zeker niet is afgenomen.

Een ander element dat speelt bij het opstellen van de begrotingsopmaak en enigszins een verschil kan maken, is het element van het primair overschot dat zienderogen verschrompelt. Tussen 2000 en 2004 is het primair overschot gedaald van 6,9 naar 4,4 procent van het bruto binnenlands product, in reële waarde uitgedrukt 6,3 miljard euro. Op zich is dat al een teken aan de wand en ook geen voorbeeld van een verantwoorde aanpak van de publieke financiën.

De vraag is of de terugloop in het primair overschot voortkomt uit meer uitgaven of uit minder inkomsten. De cijfers die daarover ter beschikking zijn, laten er geen twijfel over bestaan. Het geheel van de overheidsontvangsten is procentueel gestegen ten aanzien van het bruto binnenlands product, namelijk van 49,2 procent in het jaar 2000 naar 49,5 procent in 2004. Dat wil in mensentaal zeggen, collega's, dat de belastingdruk is gestegen. Tegenover die licht gestegen ontvangsten, staat een eurogemiddelde dat daalde van 47,2 procent in 2000 naar 45,7 procent in 2004, een daling van 1,5 procent. Ten opzichte van de eurozone gaan wij er dus nog op achteruit.

Bovendien stellen we vast dat het verschil met de euro-12-gemiddelden in de afgelopen jaren ook alsmaar groter werd. In 2000 was dat verschil nog 2,2% en in 2004 is dat verschil al opgelopen tot 3,9%. Dat wil in mensentaal zeggen dat, als België zich nivelleert op het niveau van de euro 12, de fiscale druk moet dalen. Die daling is aanzienlijk: de fiscale druk moet dalen met zegge en schrijve 11 miljard euro.

De conclusie van de Vlaams Belang-fractie over de begroting 2006 is, denk ik, stilaan duidelijk. Met de voorliggende begroting mikt de regering op de korte termijn. De begroting 2006 mag dan op papier wel in evenwicht zijn, ze is mijns inziens volledig gebaseerd op budgettair drijfzand. De optimistische groeiprognoze, de arbitraire bijdrage van de eenmalige maatregelen en dus het gebrek aan structurele maatregelen, de fiscale aanval op de kleine spaarder enzovoort zorgen ervoor dat de problemen naar de toekomst worden

doorgeschoven. Door het feit – en dat heb ik daarstraks al bij de aanvang van de begrotingsbespreking naar voren gebracht – dat wij momenteel over helemaal geen informatie beschikken aangaande de financieringsbehoeften van de overheid – dat heeft natuurlijk te maken met het ontbreken van het jaarverslag van de Hoge Raad van Financiën –, vrees ik een beetje voor de houdbaarheidsdatum van de begroting en dus ook van uw begrotingsbeleid, mevrouw de minister.

In de zeven jaar waarin ik in de Kamer aan de begrotingsbesprekingen deelneem, is het de eerste keer dat wij het zonder verslag van de Hoge Raad van Financiën moeten doen. Zowel van de voorzitter van de commissie als van de voorzitter van de Kamer heb ik denk ik een onvoldoende antwoord gekregen. De intenties van de minister van Begroting zijn wat dat betreft nogal mager. Het enige wat u met betrekking tot de voorliggende begroting kunt doen, is u goed voorbereiden op de eerste begrotingscontrole. Dan zullen we een eerste indicatie hebben over in welke mate onderhavige begroting op drijfzand is gebouwd en hoever zij in het drijfzand is gezakt. Dan zal waarschijnlijk de kat op de koord komen.

Wat de voorliggende begroting betreft, hebt u ons alleszins niet kunnen overtuigen. Ik dank u voor uw aandacht.

01.59 Eric Massin (PS): Monsieur le président, madame et monsieur les vice-premiers ministres, mes chers collègues, j'entends bien – comme certains intervenants l'ont relevé – que nous n'avons pas eu d'avis du Conseil supérieur des Finances. Je crois savoir qu'il ne s'agit pas d'un avis obligatoire, contrairement à l'avis de la Cour des comptes dont nous disposons.

Le seul élément, lié à l'absence d'avis du Conseil supérieur des Finances, qui peut être ennuyeux est la perspective plus globale sur le budget. Lorsque le Conseil supérieur des Finances sera réinstallé, j'espère que nous pourrions avoir un avis sur ce budget même s'il pourrait être considéré comme étant un peu tardif.

Outre ce détail, nous pouvons nous féliciter d'un budget qui est à nouveau en équilibre, malgré un surplus primaire en légère régression, comme certains l'ont relevé. Il faut parfois savoir s'en contenter, compte tenu de certains investissements qui doivent être faits dans certains départements, qui sont des investissements plus que nécessaires, étant donné que ceux-ci ont été quelque peu négligés.

Il faut donc souligner que nous avons atteint un bon résultat, surtout si on le compare avec les Etats voisins. Il ne s'agit évidemment pas uniquement d'un leitmotiv que de le dire mais quand on doit se satisfaire d'une comparaison, il est bon de le rappeler.

Cet équilibre – nous avons déjà eu l'occasion d'en discuter – pourrait peut-être être remis en cause par la requalification de certaines opérations par Eurostat, telles que la titrisation de l'arriéré fiscal et la reprise du fonds de pension de la SNCB. Dans le pire des cas, comme M. le ministre des Finances nous l'a expliqué en commission, nous arriverions à un déficit budgétaire de 2,7%, ce qui me semble être une bonne performance dans un certain contexte européen.

Voyons ce qui se passe en France, en Allemagne et dans d'autres

01.59 Eric Massin (PS): Men kan weliswaar betreuren dat de Hoge Raad van Financiën zijn advies – dat niet verplicht is – niet heeft kunnen bezorgen en wij hopen dat hij dat zal doen zodra hij opnieuw is geïnstalleerd.

Het primair overschot daalt lichtjes omdat sommige departementen, die in het verleden wat werden verwaarloosd, nood hebben aan investeringen. Wij verheugen ons echter over het begrotings-evenwicht. Eurostat kan bepaalde verrichtingen nog herkwalificeren, maar in het slechtste geval komt men uit op een begrotingstekort van 2,7%, wat een goede score blijft in vergelijking met onze Europese buurlanden. De groei is niet echt buitengewoon, maar over de periode 2004-2006 is hij niettemin hoger dan het Europees gemiddelde en slagen wij er ondanks alles in de begroting in evenwicht te houden.

In tegenstelling tot die van onze Europese partners blijft onze overheidsschuld dalen: in 1997 bedroeg zij nog 136,7%, terwijl ze nu uitkomt op 94,3% van het BBP en onze doelstelling voor eind volgend jaar 90,7% is.

Etats, tels que l'Italie et la Grèce, et considérons le fait que les résultats de la croissance économique n'ont pas toujours été présents pour bien soutenir l'équilibre du budget. Si cette croissance n'est pas nécessairement extraordinaire, notre croissance économique, sur la période 2004 à 2006, est néanmoins supérieure à la moyenne européenne et nous parvenons, malgré tout, à conserver un budget en équilibre.

En dépit de tout ce qui peut nous être reproché, il me semble aussi important de souligner que nous continuons à diminuer sensiblement la dette publique. Pour rappel, en 1993, la dette publique s'élevait à 136,7% du PIB; aujourd'hui, elle atteint 94,3% du PIB avec un objectif de 90,7% pour la fin de l'année prochaine. A cet égard, il est bon de relever que nos partenaires européens ne suivent pas toujours le même parcours.

En effet, la dette publique de certains Etats ne fait, quant à elle, qu'augmenter.

Par conséquent, outre ce budget en équilibre, nous pouvons nous réjouir de la diminution de la dette publique.

J'ai entendu beaucoup de critiques sur certaines opérations uniques qui ont été effectuées. S'il est vrai que certaines ne sont pas nécessairement uniques, on peut aussi constater que d'autres opérations prévues ne sont pas toujours réalisées comme, par exemple, la vente de l'ambassade à Tokyo. Les critiques évoquant les ventes prévues mais non réalisées reviennent systématiquement dans le cadre de la discussion budgétaire ou de questions posées en commission des Finances. Si une opération prévue n'a pas été réalisée, cela signifie simplement qu'elle n'était pas nécessaire compte tenu de l'évolution de la croissance économique et des rentrées fiscales.

Néanmoins, certaines opérations, même si elles peuvent être critiquées et critiquables, me semblent participer à la modernisation de la gestion de l'Etat. Je pense à certaines opérations au niveau de La Poste, de la SNCB et de Belgacom qui étaient, au départ, des consolidations stratégiques et qui ont eu un impact sur ces entreprises et sur les opérations budgétaires.

Par ailleurs, il convient de souligner que ce budget s'inscrit dans une perspective à plus long terme, notamment dans le cadre du programme de stabilité 2005-2008, l'objectif étant de préparer les finances publiques au vieillissement de la population en réduisant le taux d'endettement et en préparant les conditions qui permettront peut-être – nous l'espérons – de dégager un surplus budgétaire afin d'alimenter ce fonds de vieillissement.

On doit donc se féliciter d'un budget en équilibre. Pour rappel, ce budget doit rester avant tout un instrument au service des politiques gouvernementales. Il est important de rappeler que le budget n'est pas nécessairement une fin en soi mais bien un moyen qui doit permettre la mise en œuvre de politiques, soutenir l'activité économique et la création d'emplois. Je crois que dans le contexte économique actuel – rappelons-nous la croissance économique dégagée l'année dernière – cette série de budgets en équilibre a permis un certain amortissement économique. La Belgique a connu

De eenmalige operaties zijn niet altijd eenmalig en het is niet zo dat ze sowieso voor de begroting moeten worden uitgevoerd. Onze ambassade in Tokyo bijvoorbeeld is nog steeds niet verkocht. Sommige van die operaties beogen tegelijk de modernisering van het overheidsapparaat. Dit is onder andere het geval voor De Post, de NMBS of Belgacom.

Deze begroting kadert in het stabiliteitsprogramma 2005-2008 en strekt ertoe de overheidsfinanciën op de vergrijzing van de bevolking voor te bereiden door de schuldenlast te verlichten en de voorwaarden te scheppen die de opbouw van een begrotingsoverschot mogelijk maken.

Die goede begrotingsresultaten laten ons toe een beleid te voeren dat op steun aan economische activiteiten en het scheppen van banen is gericht.

Dankzij die opeenvolgende begrotingen in evenwicht hebben we de economie wat meer ademruimte kunnen geven en belangrijke verbintenissen kunnen aangaan. Ik denk hierbij op de eerste plaats aan de financiering van de sociale zekerheid. De Belgische groei is groter dan die van de andere landen. Het bestedingspatroon van de gezinnen is op een hoog peil gebleven. Uit de indexcijfers van het vertrouwen en de tevredenheid van de gezinnen en de investeerders blijkt dat wij ons boven het Europees gemiddelde situeren.

Wij verheugen ons over de prioriteit die aan de structurele herfinanciering van de sociale zekerheid wordt gegeven, de aanpassingen aan de welvaart, de investeringen inzake mobiliteit en de gerichte lastenverlagingen.

De maatregelen inzake de financiering van de sociale

une croissance supérieure aux autres pays, la consommation des ménages a été soutenue. Si l'on examine les indices de satisfaction et de confiance des ménages et des investisseurs, la Belgique se situe, à de nombreux égards, dans des fourchettes supérieures à la moyenne européenne, surtout au niveau des investissements des entreprises. Malgré des engagements importants réalisés surtout en termes de financement de la sécurité sociale, l'amortissement effectué grâce à ces budgets en équilibre est un gage de confiance pour notre population.

A cet égard, nous ne pouvons que nous féliciter des choix opérés qui mettent clairement en avant les priorités que sont le refinancement structurel de la sécurité sociale, les adaptations au bien-être, les investissements en matière de mobilité et les réductions de charges qui sont ciblées. Nous nous félicitons tout particulièrement de ces mesures prises pour assurer le financement de la sécurité sociale ainsi que du fait qu'il est extrêmement important que ce financement ne repose plus uniquement sur le travail, donc que cette base ait pu être élargie. Qu'une partie des recettes provenant du précompte mobilier soit affectée à la sécurité sociale, tout comme une partie des recettes liées aux accises ou encore à la cotisation d'emballage, est assurément un pas dans la bonne direction. J'aurai peut-être l'occasion de revenir sur d'autres évolutions en termes de fiscalité à cet égard.

Au-delà de cette question du financement, il me semble essentiel que soit reconnu, dans notre société, le rôle de la sécurité sociale comme fondement - de la même manière qu'une politique budgétaire équilibrée -, d'un climat de sécurité qui participe comme tel au dynamisme économique de notre pays. C'est dans ce cadre également qu'il y a lieu de souligner l'importance du mécanisme de liaison au bien-être. Rappelons que sans cette sécurité sociale, nombre de Belges auraient un revenu inférieur au seuil de pauvreté et, dès lors, que nous ne serions pas, dans le cadre de ces instruments statistiques, dans les trois pays au sein desquels les amortisseurs sociaux fonctionnent le mieux et dans lesquels la population bénéficie d'un revenu relativement plus confortable que dans certains autres Etats, notamment européens.

Dans le cadre général du contrôle strict des dépenses publiques, le gouvernement a toutefois mobilisé les moyens nécessaires pour que certaines priorités restent garanties. Je l'ai déjà dit au niveau de la sécurité sociale mais il en est de même, il faut le souligner, en matière de justice et de sécurité, pour lesquelles le scénario de croissance a été maintenu à 5,5%, mais également en matière de mobilité puisque le budget d'investissement pour la SNCB augmente, passant de 815 millions d'euros à 982,1 millions d'euros.

Enfin, que l'emploi soit également une priorité, cela va presque sans dire. Mais il faut le répéter, l'emploi pour tous doit être notre priorité à tous et à tout moment. On peut dès lors, avec cet objectif à l'esprit, souligner les efforts consentis en matière de recherche et développement en espérant que ces efforts pour soutenir l'innovation débouchent sur une croissance créatrice d'emploi. Cela passe principalement par des dispenses de versement du précompte professionnel, mesure qui est uniformisée pour le public et le privé. J'attire l'attention sur le fait que ces choix ne doivent pas appauvrir la recherche publique et, à cet égard, je pense notamment au FNRS.

zekerheid berusten niet alleen meer op de arbeid, aangezien een gedeelte van de inkomsten uit de roerende voorheffing, van de accijnzen en van de verpakkingshoeffingen naar de sociale zekerheid zullen gaan.

Afgezien van de financiering, moet de rol van de sociale zekerheid worden erkend als instrument voor het garanderen van een klimaat van vertrouwen dat het economisch dynamisme van ons land ten goede moet komen.

Bij de strenge controle van de overheidsuitgaven heeft de regering de nodige middelen bijeengebracht om de realisatie van sommige van haar prioriteiten te garanderen. Behalve de sociale zekerheid, moet ook worden gewezen op de maatregelen inzake justitie, veiligheid en mobiliteit.

De werkgelegenheid moet voor elk van ons en te allen tijde een prioriteit zijn. Wij onderstrepen dan ook dat grote inspanningen worden geleverd op het stuk van onderzoek en ontwikkeling in de hoop dat zij uitmonden in een groeiscenario waarbij nieuwe banen worden gecreëerd. Het betreft voornamelijk vrijstellingen van betaling van bedrijfsvoorheffing ten voordele van overheidsinstellingen en privé-bedrijven.

Tijdens de begrotingsbesprekingen werden een aantal kwesties die verband houden met de belasting op de niet-gebruikte productie-eenheden, de aard van de eenheden die zullen worden belast en de gehanteerde berekeningsmethoden echter niet uitgeklaard.

Ik ga verder met het onderdeel Financiën.

Het aanhouden van de belastinghervorming betekent weliswaar een bepaalde kost voor de

Au niveau du budget, je poserai une simple question, mais qui peut avoir une incidence. Quelle est cette taxe sur les unités de production non utilisées qui devrait rapporter 150 millions d'euros? Quelles sont les unités qui seront taxées et comment en arrive-t-on à ce chiffre? Je ne crois pas que les discussions budgétaires aient permis d'obtenir tous les éclairages à ce sujet.

Je me permettrai donc, après cette discussion générale, d'entrer dans la partie "Finances". Etant membre de la commission des Finances et du Budget, il me semble important d'aborder ce volet.

La réforme fiscale sera maintenant pleinement réalisée, avec peut-être un coût important pour les finances publiques – certains se sont plu à le souligner – mais aussi avec d'importants avantages. On ne peut nier l'influence de cette réforme fiscale sur la croissance économique et sur la consommation des ménages qui ont joué le rôle d'amortisseurs en une période qui, malheureusement, ne nous a pas permis d'obtenir une croissance économique du niveau de celle Etats-Unis mais largement supérieure quand même à ce qui a été réalisé dans certains pays européens.

A cet égard, cependant, il me semble utile de commencer à repenser – nous y viendrons certainement – l'intégralité de la politique fiscale et ce, pour la mettre au service des politiques sociales et économiques.

Certains éléments au niveau de cette partie "Finances" peuvent susciter des questions auxquelles il conviendra de répondre dans un avenir proche.

Nous avons, outre une réforme fiscale à l'impôt des personnes, une réforme fiscale à l'impôt des sociétés. Une évaluation avait été prévue dans le cadre de cette réforme à l'ISOC. La question qui se pose est de savoir quand cette évaluation pourra être disponible afin que les éléments de croissance qui auraient pu être dégagés et qui devraient avoir été dégagés puissent être concrétisés. Il serait sans doute utile qu'à cet égard, le Parlement dispose des chiffres en recettes et en impact.

Enfin, en commission, j'ai pu poser des questions au sujet de la lutte contre la fraude fiscale et demander de nous communiquer certains chiffres.

Je peux comprendre que certaines informations doivent rester relativement discrètes afin de protéger l'efficacité de ces mesures. Il me semble toutefois important que nous disposions de chiffres en termes de rentrées propres, hors ISOC et IPP, afin de voir ce que la lutte contre la fraude fiscale permet de récupérer et son impact en termes de recettes. Dans le cadre du montant inscrit dans le budget 2005, par exemple, on faisait état d'environ 220 millions d'euros. Quels ont été les résultats engrangés? Sans entrer dans les détails, quelles ont été les mesures prises? Quels ont été les résultats spécifiques des actions sectorielles menées?

Un élément qu'il me semble important de souligner dans le cadre de la modernisation de ce département est le marché de la "Tower House". Il a été attribué mais un recours au Conseil d'Etat a été introduit. Monsieur le ministre des Finances, je souhaiterais connaître

overheidsfinanciën, ze brengt ook belangrijke voordelen met zich mee. De belastinghervorming heeft inderdaad een positieve invloed op de economische groei, op de consumptie van de gezinnen en vervult ook een bufferrol. Op dat vlak is het nuttig om het fiscaal beleid te herzien zodat het ten dienste kan gesteld worden van het sociaal en het economisch beleid. Sommige elementen roepen vragen op waar we misschien in de nabije toekomst een antwoord op zullen moeten geven.

De belastinghervorming slaat op de personenbelasting en op de vennootschapsbelasting.

Wanneer zal de evaluatie in het kader van de hervorming van de vennootschapsbelasting klaar zijn? Op grond van die evaluatie kunnen namelijk de groei-elementen aan het licht komen en geconcretiseerd worden. Het Parlement zou over die cijfers moeten kunnen beschikken.

Wat betreft de strijd tegen de fiscale fraude, zouden we, ondanks de vereiste discretie in deze materie, toch over de nodige cijfers van de eigenlijke inkomsten, naast die van de vennootschapsbelasting en de personenbelasting, moeten kunnen beschikken. Zo kunnen we de impact van de strijd tegen de fiscale fraude op het vlak van de inkomsten evalueren.

Een voorbeeld: de begroting 2005 maakt gewag van ongeveer 220 miljoen euro terwijl we geen kennis hebben van de geboekte resultaten, noch van de genomen maatregelen, noch van de specifieke resultaten van bepaalde sectorale acties.

In het kader van de modernisering van het departement Financiën nodig ik de minister uit om ons zijn standpunt mee te delen over het beroep dat werd aangetekend bij

vosre attitude quant à ce recours et surtout à un éventuel report des crédits concernant ce marché.

Vous avez rapporté qu'en termes de matériel comme de formation, la modernisation des Finances était en bonne voie et que nous devrions voir bientôt ce qu'il en était de la réforme de la procédure fiscale. J'espère que nous pourrions concrétiser ces mesures et observer leurs effets positifs avant la fin de la législature.

Certains collègues ont évoqué la création d'une Sicafi pour les immeubles et donc la réforme de la Régie des Bâtiments. J'ai déjà eu l'occasion de m'exprimer au sujet de certaines opérations uniques qui ont été critiquées. Cela me semble relever de la modernisation de la gestion de l'État. Relevons qu'on a de plus en plus souvent recours à des Sicafi, notamment les entreprises, et ce afin de lever des moyens financiers. Dans le cas de la Régie des Bâtiments et donc la Sicafi pour les immeubles, il me semble qu'il faudrait s'assurer que l'argent ainsi récolté pourra être destiné à la Régie, en tout cas ce qui n'aura pas été placé dans la Sicafi, afin de procéder à l'entretien et surtout à la rénovation de ces bâtiments de l'État dont certains ont un grand besoin.

Revenir sur la gestion des bâtiments, des Sicafi et de la rénovation, c'est aussi revenir au problème des recettes non fiscales liées à la vente des bâtiments, outre le problème de la vente de l'ambassade de Tokyo sur lequel je ne m'étendrai pas. Malgré tout, si on ne procède pas à cette vente, nous devrions faire face à un manque d'environ 150 millions d'euros. Monsieur le ministre, quelles sont vos intentions en la matière, plus particulièrement pour les terrains du FIF – les terrains ferroviaires – et le bâtiment INS situé rue de Louvain? J'ai déjà eu l'occasion de lire ce qu'il en était dans la presse bien informée et je n'ignore pas la vente publique qui va avoir lieu avec une mise de départ de 25 millions d'euros, pour autant que les informations fournies par la presse soient correctes.

Un élément souvent mis en avant en raison de son possible impact budgétaire est la suppression de l'article 9 concernant les intérêts notionnels. À part un questionnement sur l'impact fiscal de cette suppression sur les recettes, nous ne pouvons que souligner les aspects positifs de la mesure, même si on peut déplorer son impact sur l'emploi. Peut-être avez-vous des chiffres, monsieur le ministre des Finances, pour contrer certaines objections qui seront certainement soulevées? Au regard de la loi sur les intérêts notionnels et par rapport à ce qui se faisait au préalable au niveau des centres de coordination, nous n'avons plus de mesure d'obligation d'emploi ou de maintien de l'emploi.

Néanmoins, il semblerait, et c'est la raison pour laquelle je souhaitais savoir si vous aviez déjà des éléments quant à l'impact fiscal sur les recettes, que certains organismes commencent à mettre sur pied ou à envisager des montages, que l'on pourrait qualifier de douteux, de création de sociétés écrans et d'ingénierie fiscale qui entraînerait un usage abusif de la loi sur les intérêts notionnels. Votre administration a-t-elle déjà commencé la réalisation d'études à ce sujet? Quelles mesures pourraient-elles être prises pour éviter ce recours?

Selon moi, il y a lieu de souligner aussi une correction qui est faite en faveur des prépensionnés avec la fin de la discrimination fiscale entre

de Raad van State na de toewijzing van de opdracht inzake Data Warehouse, meer bepaald wat betreft een eventueel uitstel voor het verlenen van de kredieten.

De oprichting van een vastgoedbevak en de hervorming van de Regie der Gebouwen kaderen in de modernisering van het staatsbeheer. We zullen erover waken dat het ingezamelde geld wel degelijk aan het onderhoud en de renovatie van de staatsgebouwen wordt besteed.

Het beheer van de gebouwen brengt ons tot het probleem van de niet-fiscale ontvangsten uit de verkoop van gebouwen. Ik zou graag vernemen wat de minister in dat verband van plan is, meer bepaald met de spoorwegterreinen en met het NIS-gebouw in de Leuvenseweg. Volgens persberichten zou dat gebouw openbaar worden verkocht, met een instelprijs van 25 miljoen euro.

Naast de vermoedelijke fiscale gevolgen, zou de schrapping van artikel 9 betreffende de notionele intresten ook een weerslag kunnen hebben op de werkgelegenheid. Beschikt u over cijfers die de opgeworpen bezwaren tegenspreken? De wet betreffende de notionele intresten omvat niet langer verplichtingen op het vlak van de werkgelegenheid of het behoud van de werkgelegenheid, dit in tegenstelling tot de bepalingen met betrekking tot de coördinatiecentra.

Sommige organismen overwegen evenwel om hun toevlucht te nemen tot twijfelachtige constructies, zoals de oprichting van fictieve bedrijven of fiscale spitsvondigheden, wat tot misbruik van deze wet zou leiden.

Heeft uw administratie studies ter zake aangevat en welke maatregelen zou zij kunnen

les anciens et les nouveaux prépensionnés. L'individualisation du calcul étant la règle pour les anciens, ce dernier sera désormais applicable aux nouveaux, ce qui est tout à fait louable.

J'en arrive au dernier élément qui a trait à la ristourne mazout dont on parle beaucoup.

Vous avez entendu la position prise par votre collègue, M. Dupont, quant à la mise sur pied d'un fonds structurel. Il serait opportun de réfléchir à cet élément. En effet, suivant toutes les analyses qui ont été faites, le coût de l'énergie dans les années à venir – on parle aujourd'hui du pic de production du pétrole – n'ira certainement pas en diminuant. On parle d'un prix normal du baril à 60, voire 70 dollars. D'ici quelques années, mais ne soyons pas pour autant pessimistes, le prix du baril pourrait repartir à la hausse. Dès lors, ne devrait-on pas envisager, en tout cas pour les plus démunis de notre population, la mise sur pied d'un fonds structurel?

Par ailleurs, il me semble important de souligner l'effort consenti par l'Etat fédéral en faveur des établissements collectifs et le mécanisme de coopération mis en place avec les Communautés. Toutefois, ne faudrait-il pas privilégier le versement direct de ces montants aux Communautés alors que l'administration fiscale semble déjà bien occupée avec le versement aux particuliers?

Les éléments qui viennent d'être soulevés n'étant pas dirimants, c'est au regard du budget en équilibre mis au service des politiques que le groupe socialiste votera avec confiance ce budget.

nemen om die praktijken te voorkomen?

De fiscale discriminatie tussen de oude en de nieuwe bruggepensioneerden wordt weg-gewerkt doordat de individuele berekening voortaan op iedereen van toepassing zal zijn.

Wat de korting op de stookoliefactuur betreft, berichtte uw collega de heer Dupont over de mogelijke oprichting van een structureel fonds. Aangezien een daling van de energieprijzen niet in het verschiet ligt, ware het wellicht interessant die mogelijkheid in overweging te nemen.

Bovendien heeft de federale overheid een inspanning geleverd ten gunste van de gemeenschapsvoorzieningen. Ware het niet gepast om, in het kader van de samenwerking met de Gemeenschappen, die bedragen rechtstreeks aan de Gemeenschappen uit te betalen?

De PS-fractie zal deze begroting met vertrouwen goedkeuren.

Le **président**: Chers collègues, quatre membres de notre assemblée doivent encore intervenir, à savoir de heren Tommelein en De Groote, Mme Nagy en de heer Bogaert.

Je vous propose de poursuivre nos travaux jusqu'à 13.15 heures. Nous lèverons ensuite la séance pour reprendre notre discussion à 14.15 heures.

01.60 Bart Tommelein (VLD): Mijnheer de voorzitter, mevrouw en mijnheer de vice-eerste ministers, collega's, voor 2006 gaat de regering opnieuw uit van een evenwicht op de begroting. Dat is de zevende keer op rij dat een Belgische begroting in evenwicht of met een licht overschot ingediend zal worden. Misschien moeten sommigen toch eens nagaan of dat stilaan geen naoorlogs record aan het worden is.

Collega's, onderhavige begroting is voor ons, liberalen, een goede begroting. Wij zullen ze bijgevolg goedkeuren wegens de volgende liberale accenten.

Ten eerste, er is een evenwicht, een evenwicht dat absoluut noodzakelijk is om het vertrouwen van consumenten en producenten in onze economie op peil te houden. Enkel met een evenwicht zal de schuldgraad snel genoeg dalen om de kosten van de vergrijzing op termijn te kunnen opvangen.

Dat het evenwicht voor 2006 geen onrealistische doelstelling is,

01.60 Bart Tommelein (VLD): Le gouvernement se fonde à nouveau sur un équilibre budgétaire pour 2006. Pour la septième année consécutive, le budget de la Belgique est en équilibre ou présente un léger excédent, ce qui pourrait bien constituer un record d'après-guerre.

Le budget nous séduit par ses accents libéraux et nous l'adopterons donc.

L'équilibre est absolument nécessaire pour conserver la confiance des consommateurs et des producteurs dans l'économie. Ce n'est qu'à ce prix que le taux

bewijzen de cijfers. De groeihypothese van 2,2% die gehanteerd werd bij de begrotingsopmaak in september, wordt nog steeds ondersteund door de Nationale Bank en door het IMF. Recente ramingen wijzen trouwens op een krachtige herleving van de groei in de eurozone, in het bijzonder bij onze belangrijkste handelspartners: Duitsland en Frankrijk. Het is dus helemaal niet uitgesloten dat de groei ook in België uiteindelijk nog iets hoger uitvalt dan oorspronkelijk werd geraamd.

Ondanks de hoge olieprijsen en de sociale onrust die werd gecreëerd over het Generatiepact, blijven ook het consumenten- en het producentenvertrouwen volgens de Nationale Bank toenemen. De regering moet zich dus helemaal niet van de wijs laten brengen door allerlei onheilspellende prognoses van sommigen. Het is ondertussen inderdaad een traditie geworden dat men de voorbije zeven jaar systematisch pessimistischer was dan dat de resultaten achteraf bleken.

Niettemin raden wij de regering aan de nodige voorzichtigheid in acht te nemen. De hoge olieprijsen wakkeren de inflatie aan en zijn nog steeds in staat de goede en positieve groeivoorzichten te hypothekeren. Hoewel het reeds voorbarig is om exacte berekeningen te maken over de impact van de recente rentestijgingen op de overheidsuitgaven, is ook daar toch waakzaamheid geboden.

Misschien zal net als dit jaar een eenmalige budgetcontrole niet volstaan om de begroting op koers te houden. Daarom moet de minister werk maken van een continue monitoring van de ontvangsten en uitgaven, om op die manier tijdig bijsturingen te kunnen verwerken.

In de begroting in evenwicht valt ook de stabilisatie van het primair saldo op, dat in tegenstelling tot de gestadige afkalving van de voorbije drie jaar. Wij moeten ons ervan bewust zijn dat het begrotingsevenwicht bij een forse daling van de overheidsontvangsten als gevolg van de verlaging van de personenbelasting enkel kon gerealiseerd worden door een strakke beheersing van de uitgaven. De begroting voor 2006 is dan ook de zuinigste begroting van de voorbije zeven jaar, daar de uitgaven van de departementen, met uitzondering van Mobiliteit en Justitie, slechts met 0,3% zullen stijgen.

Nog opmerkelijk aan deze begroting is dat de federale overheid voor het eerst een overschot zal realiseren op haar vorderingensaldo, met name van min 0,1% in 2005 naar plus 0,1% in 2006. In 2007 zal dit overschot zelfs oplopen tot 0,5% van het bruto binnenlands product.

De ontvangsten van de Gewesten en Gemeenschappen zullen, ingevolge de financieringswet, fors stijgen in 2006 en dit zowel wegens de doorrekening van de inflatie in de stortingen 2006 als wegens de verdere explosieve groei van de Gewestelijke belastingen. Het is in een federale logica dan ook niet meer dan normaal dat ook de Gewesten en de Gemeenschappen hun verantwoordelijkheid opnemen door een stuk van deze extra middelen te reserveren.

Niettemin zal entiteit 2 - de Gemeenschappen, de Gewesten en de lokale overheden - in 2006 een tekort realiseren van 0,2% van het bruto binnenlands product. De steeds terugkerende bewering van oppositiepartij CD&V, dat de gezamenlijke overheid slechts een evenwicht kan realiseren dankzij de begrotingsinspanningen van

d'endettement diminuera suffisamment vite pour permettre de faire face aux coûts futurs du vieillissement de la population. La Banque nationale et le FMI confirment l'hypothèse de croissance de 2,2% qui a été utilisée lors de la confection du budget. Des estimations récentes annoncent une forte reprise économique dans la zone euro et plus particulièrement chez nos principaux partenaires commerciaux que sont l'Allemagne et la France. La croissance belge pourrait même dépasser l'estimation initiale.

Selon la Banque nationale, la confiance des producteurs et des consommateurs est à la hausse, malgré le niveau élevé des prix du pétrole et les remous sociaux générés par le contrat de solidarité entre générations. Le gouvernement doit cependant rester prudent. La hauteur des prix du pétrole risque d'attiser l'inflation et d'hypothéquer les prévisions de croissance. La hausse des taux peut avoir un impact sur les dépenses de l'État. Un contrôle budgétaire unique est pour cette raison probablement insuffisant. Il serait nécessaire de surveiller en continu les recettes et les dépenses de manière à pouvoir intervenir à temps.

Il est frappant de constater que le solde primaire s'est stabilisé. L'équilibre budgétaire n'est possible que si l'on maîtrise strictement les dépenses. Il s'agit donc du budget le plus économe de ses sept dernières années. Les dépenses des différents départements, à l'exception de la Justice et de la Mobilité, n'augmentent que de 0,3%. Pour la première fois, l'État fédéral va générer un solde de financement avec un excédent de 0,1% du PNB en 2006 et même de 0,5% du PNB en 2007. En vertu de la loi de financement, les recettes des Communautés et Régions vont connaître une croissance très

entiteit 2, wordt hierdoor ontkracht.

Zoals te verwachten, heeft dit CD&V meteen ertoe verleid om een nieuw stokpaardje naar boven te halen, zijnde de bekritisering van de ontvangsten uit eenmalige operaties. Dat CD&V daarbij vergeet te vermelden dat de regeringen-Dehaene uitblonken in het boeken van eenmalige opbrengsten, zullen we maar toeschrijven aan een selectief geheugen. Bovendien hoeven deze eenmalige operaties helemaal niet als immoreel te worden beschouwd indien men uitgaat van een evenwicht op de begroting, gekoppeld aan een drastische verlaging van de personenbelasting.

Het wordt wel eens tijd dat CD&V kleur bekent over haar alternatief. Wij als liberalen zullen immers nooit meestappen in het huidige Duitse christen-democratische verhaal van forse belastingverhogingen, rooibouw in de sociale uitkeringen en het optrekken van de pensioenleeftijd in één ruk naar 67 jaar.

Ondanks het schizofrene gedrag van CD&V zijn deze eenmalige operaties in het verleden wel degelijk succesvol gebleken. Meer zelfs, de opbrengsten uit de effectisering van de achterstallige vorderingen zullen in 2005 hoger uitvallen dan geraamd. Bovendien zullen de meeropbrengsten worden geïnvesteerd in een betere en efficiënte inning van de belastingen door de FOD Financiën zodat van deze eenmalige maatregel wel degelijk een structurele meerwaarde uitgaat.

Ten slotte is het ook verkeerd om te beweren dat de eenmalige opbrengsten dienen om de structurele uitgaven te dekken. Er moet worden beklemtoond dat tegen deze eenmalige meevallers, omvangrijke eenmalige tegenvallers staan voor een totaal bedrag van 955 miljoen euro.

De rekeningen van de lokale besturen, waarin CD&V toch ook niet uitblinkt door afwezigheid, verslechteren. Dat is vooral gevoelig in dit verkiezingsjaar 2006. Waar in de planning van het stabiliteitsprogramma nog werd uitgegaan van een evenwicht voor de lokale overheden in 2006, wordt nu uitgegaan van een tekort van 0,2% tot 0,3%. De tijdelijke verslechtering zal dus eind 2007 moeten verdwijnen. De budgettaire tegenvaller voor 2006 bedraagt liefst 725 miljoen euro.

Een dubbel inflatie-effect zorgt voor een forse groei van de fiscale ontvangsten van de Gemeenschappen en de Gewesten, waardoor de ontvangsten die per saldo bij de federale overheid blijven, negatief worden beïnvloed. Per saldo worden de eenmalige meevallers dus bijna volledig geneutraliseerd door de eenmalige tegenvallers. Wij zijn er ons echter terdege van bewust dat in de komende jaren een structureel overschot op de begroting zal dienen te worden gerealiseerd. Wij zullen daar als liberalen met onze fractie nauwlettend op toezien.

Een tweede liberaal accent zien wij in de voortrekkersrol die België vervult inzake de naleving van haar Europese engagementen op begrotingsvlak. Dat de regering een unieke prestatie levert in de Europese context, hoeft geen verder betoog. Samen met Finland is België, als open economie, een van de weinige landen die een overschot op de begroting weten te realiseren. Met een begroting in evenwicht respecteren we bovendien opnieuw de Europese

importante. Il est donc normal qu'elles prennent leurs responsabilités et qu'elles réservent une partie de ces moyens supplémentaires au désendettement. En 2006, l'entité 2 connaîtra un déficit de 0,2% du PNB. Ceci infirme le credo du CD&V selon lequel l'État ne serait capable de réaliser un équilibre que grâce aux efforts budgétaires des Communautés et Régions ainsi que des autorités locales.

Le CD&V dénonce aujourd'hui les opérations uniques comme si les gouvernements Dehaene ne s'en étaient jamais rendus coupables. Ces opérations uniques ne sont toutefois pas répréhensibles lorsqu'elles sont associées à un équilibre budgétaire, qui va de pair avec la réduction drastique de l'impôt des personnes physiques. Nous ne voulons nullement adopter la solution choisie par les démocrates-chrétiens allemands: forte augmentation des impôts, démantèlement des allocations sociales et relèvement de l'âge de la pension. Les opérations uniques ont d'ailleurs porté leurs fruits par le passé. Les revenus de la titrisation des arriérés de créances seront finalement plus élevés que prévu en 2005 et seront investis dans l'amélioration de la perception de l'impôt, de sorte que cette mesure unique présentera quand même une plus-value structurelle. Les recettes à caractère unique ne servent par ailleurs pas à couvrir des dépenses structurelles. Des facteurs défavorables contrebalancent en effet les aubaines uniques, pour un montant total de 955 millions d'euros. Les comptes des administrations locales iront ainsi dans le rouge pour l'année électorale 2006. Cet écueil budgétaire représente un montant de 725 millions d'euros. Par ailleurs, la croissance importante des recettes fiscales des Communautés et des Régions influence négativement les recettes fédérales.

engagementen uit het stabiliteitsprogramma 2005-2008 en leggen we de basis om conform dit programma vanaf 2007 een overschot van 0,3% van het bbp te realiseren.

Nieuw en positief in de begroting 2006 is dat er reeds een geloofwaardige projectie wordt gemaakt over hoe dit overschot in 2007 zal worden gerealiseerd. Dit is ook de Europese Commissie niet ontgaan. In haar doorlichting van de Belgische economie prijst de instelling systematisch de geloofwaardigheid van het gevoerde Belgische begrotingsbeleid. Alvast ons land ontloopt zijn verantwoordelijkheid niet waar het aankomt op een meer doorgedreven economische integratie binnen de eurozone. Als liberalen vinden wij ook dat het land in de toekomst deze voortrekkersrol moet blijven spelen. Wij kunnen alleen maar pleiten voor een nieuwe Europese dynamiek, gebaseerd op meer integratie op sociaal-economisch vlak, als we zelf geloofwaardige resultaten kunnen voorleggen.

Een derde liberaal accent betreft de versnelde schuldafbouw, waardoor de Belgische schuldgraad steeds meer convergeert naar het Europees gemiddelde. België wordt steeds meer de onbetwistbare koploper in Europa inzake schuldafbouw. In 1993 bedroeg de schuldgraad nog 137% van het bbp. In 2005 wordt de schuldafbouw afgeremd tot 94,3% door de overname van 7,4 miljard euro NMBS-schulden. In 2006 zal de schuldafbouwtrend hernomen worden en zal de overheidsschuld verder dalen tot 90,7%.

Dat moet onverminderd voortgezet worden, om de kosten van de vergrijzing te kunnen opvangen. De middelen die vrijkomen uit de lagere interestlasten, zullen kunnen worden aangewend voor stijgende uitgaven als pensioenen en gezondheidszorg. Aan de huidige trend, collega's, zal de Belgische schuldgraad afnemen tot 60% van het bbp in 2013. Door de oplopende tekorten in de eurozone loopt de gemiddelde Europese schuldgraad steeds verder op. Over drie jaar zal België bij de middengroep van de Europese landen behoren, met een schuldgraad van 70 à 80% van het bbp. Wij hebben dus een enorme weg afgelegd in de voorbije jaren.

Een vierde liberaal accent zijn de lastenverlagingen, die in 2006 op kruissnelheid komen, met positieve gevolgen voor de werkgelegenheid. De geplande hervorming van de personenbelasting komt in 2006 op kruissnelheid en zal integraal en onverkort worden uitgevoerd. De budgettaire weerslag voor 2006 bedraagt 1,3 miljard euro. De belangrijkste maatregelen in de begroting betreffen de aanpassing van de tariefstructuur, de verhoging van de forfaitaire beroepskosten, de stimulering van het woon-werk-verkeer, de verhoging van de belastingvrije som voor gehuwden en de decumul van inkomsten voor gehuwden.

De belastingdruk, de totale fiscale ontvangsten, neemt, ten gevolge van die operatie, in 2006 af van 28,1% naar 28% van het bbp, waarbij in het bijzonder de lasten op arbeid fors zullen dalen met 0,6%. Om de werkgevers aan te moedigen meer mensen in dienst te nemen, zal het beleid van de verlaging van de lasten op arbeid in 2006 volgehouden en geïntensifieerd worden. Bovenop de bestaande stimuli om jongeren aan te werven, zal een extra lastenverlaging worden toegekend van maximaal 300 euro per kwartaal, de jongerenbonus, uitgebreid met de jongerenbonus plus.

Un excédent structurel doit être réalisé au cours des prochaines années. Nous y serons attentifs.

La Belgique doit continuer à remplir son rôle de précurseur en matière de respect des règles budgétaires européennes. Seules la Belgique et la Finlande ont pu réaliser un excédent budgétaire. Avec un budget en équilibre, nous respectons le Pacte de Stabilité 2005-2008 et nous jetons les bases d'un excédent de 0,3% du PIB à partir de 2007, notamment par une intégration économique poussée au sein de la zone euro.

Grâce à la résorption accélérée de la dette, le taux d'endettement belge évolue vers la moyenne européenne. Le taux d'endettement représentait encore 137% du PIB en 1993, contre 94,30% aujourd'hui et la tendance se poursuivra en 2006, avec un taux de 90,7%, ce qui est nécessaire pour pallier les coûts du vieillissement.

Les réductions de charges atteindront leur vitesse de croisière en 2006 et auront des conséquences positives sur l'emploi. Leur incidence budgétaire s'élève à 1,3 milliards d'euros. En 2006, la pression fiscale totale passera de 28,1 à 28% du PIB. Ce seront principalement les charges sur le travail qui diminueront (de 0,6%) et cette évolution devra encore être renforcée pour permettre aux employeurs de recruter plus de personnel. 29.000 nouveaux emplois auront été créés en 2005 et 30.000 devraient encore l'être en 2006.

La sécurité sociale grèvera de moins en moins le facteur travail et la maîtrise des coûts en matière de soins de santé porte ses fruits. Dans le cadre du budget 2006, la base de financement de la sécurité sociale est sensiblement élargie, notamment par le biais d'une partie des recettes du

De vermindering van de bedrijfsvoorheffing op ploegenarbeid zal worden opgetrokken van 2,5% tot 6,3% van het referentieloon. Eind 2005 zullen naar verwachting 29.000 nieuwe banen gecreëerd worden. In 2006 zouden er nog eens 30.000 bijkomen. De totale ontvangsten van de federale overheid en de sociale zekerheid dalen gevoelig van 43,1 naar 42,5% in 2006.

Een vijfde en laatste liberaal accent is een sociale zekerheid die steeds minder zal wegen op de factor arbeid en waarvan de kostenbeheersing in de gezondheidszorg haar vruchten begint af te werpen. In de begroting 2006 wordt de financieringsbasis voor de sociale zekerheid gevoelig verruimd, met onder andere een deel van de inkomsten uit roerende voorheffing en met tabaksaccijnzen. Op die manier wordt niet alleen het financiële evenwicht van het stelsel gegarandeerd. Er wordt ook bijkomende ruimte gecreëerd om de factor arbeid verder te ontlasten.

De in 2005 genomen maatregelen om de groeitrend van de uitgaven voor de gezondheidszorg af te buigen, werpen hun vruchten af. In tegenstelling tot de ontsporingen van de voorbije jaren blijven de uitgaven van de sociale zekerheid onder controle in 2005, een trend die we moeten blijven bevestigen in 2006 en de volgende jaren.

Mevrouw de minister, collega's, de VLD-fractie zal deze begroting dan ook met volle overtuiging goedkeuren.

01.61 Patrick De Groote (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik zal proberen het kort te houden.

Ik stel vast dat onafhankelijke adviseurs buitenspel worden gezet. Ik denk hierbij aan de Hoge Raad van Financiën en het Rekenhof. Deze instanties smeken om ontbrekende documenten opdat zij advies zouden kunnen geven, maar ze worden met een kluitje in het riet gestuurd. Doorverwijzingen naar een eerste begrotingscontrole in de loop van 2006 is een veelgehoord antwoord op vragen aan de minister in commissievergaderingen.

Wij kunnen niet ontkennen dat internationale instanties weinig goeds voorspellen. De werkgelegenheidsgraad ligt onder het Europees gemiddelde en de economische groei staat op een laag pitje. Onze modelstaat, zoals men het vaak stelt, is vaak geen model voor andere staten. De Nationale Bank voorspelt trouwens een begrotingstekort van 0,7% tegen 2007. Het zogenaamde begrotingsevenwicht is er door heel wat eenmalige maatregelen. Er is geen echt structureel begrotingsevenwicht, wat ook door het Rekenhof wordt bevestigd. Het IMF waarschuwt niet voor de eerste keer voor het gebruik van niet-structurele maatregelen. Ook de OESO-cijfers voorspellen weinig goeds, dit alles terwijl de regering in begrotingsoverschotten voorziet tegen 2007.

In het kader van deze begroting kan ik niet nalaten om in navolging van collega Devlies te stellen dat de transfers vanuit Vlaanderen onder paars blijven toenemen. Het Vlaams Parlement bezorgde ons cijfers die we konden inkijken. Die cijfers wijzen op een meertransfer van 1,2 miljard euro in 2003 ten opzichte van 1999. In het boek van de Warande-werkgroep wordt gesteld dat het primair saldo voor Vlaanderen positief is met 10,3%, terwijl het negatief is voor Wallonië,

précompte mobilier et des accises sur le tabac. Ainsi, on garantit non seulement l'équilibre financier du système, mais on crée également une marge supplémentaire pour alléger le facteur travail.

Le VLD votera résolument en faveur de ce budget.

01.61 Patrick De Groote (N-VA):

Le gouvernement a mis hors jeu des conseillers indépendants. Le Conseil supérieur des Finances et la Cour des comptes ont demandé une série de documents pour pouvoir rendre un avis, mais on les a envoyés promener. En commission, la ministre s'est contentée de répondre à de nombreuses questions en se référant au premier contrôle budgétaire.

Les prévisions des instances internationales sont maussades. Notre taux d'emploi est inférieur à la moyenne européenne et la croissance économique est faible. La Banque nationale prévoit un déficit de 0,7% en 2007 et le FMI met en garde, une fois de plus, contre des mesures non structurelles. De même, les pronostics de l'OCDE ne sont pas très optimistes.

Les transferts vers la Wallonie et Bruxelles augmentent de nouveau. Des chiffres émanant du Parlement flamand montrent un

met ongeveer -3% en in mindere mate negatief voor Brussel, met 0,3%.

Ik geef dit mee opdat de volgende regering het transferbeleid verder transparant kan maken en een eerlijke solidariteit kan vooropstellen.

Collega's, het Rekenhof geeft in zijn advies van medio november 2005 de regering een veeg uit de pan. Het stelt dat de verantwoording bij de Algemene Uitgavenbegroting niet werd ingediend of alleszins niet op het ogenblik dat het Rekenhof zich daarover moest buigen en dat vele van de beleidsnota's ontbraken. Dit lijkt me essentieel om de kredieten te kunnen beoordelen in functie van de gemaakte beleidskeuzes. Het Rekenhof stelt ook dat de kwaliteit van de verantwoording benedenmaats is en dat de verstrekte informatie onevenwichtig is. Het grootste hiaat wordt gevormd door de afwezigheid van informatie over de inkomsten, genererende maatregelen. Het Rekenhof spreekt van een ernstige tekortkoming, niet het minst omdat de regering het vooropgestelde begrotingsevenwicht in belangrijke mate wenst te realiseren door het creëren van die bijkomende inkomsten.

Wat het structureel kader van het begrotingsevenwicht betreft, wijst het Rekenhof erop dat het vooropgestelde begrotingsevenwicht in belangrijke mate wordt bereikt door niet-structurele maatregelen. Naast vele eenmalige maatregelen hoopt de regering op slechts enkele structurele maatregelen zoals de verbreding van de fiscale basis, onder meer met het oog op de herfinanciering van de sociale zekerheid en de kostenbeheersing in de sociale zekerheid. Dit is ondermaats.

Twee andere kritieken van het Rekenhof zijn de volgende. Wat de voorliggende begroting betreft, stelt het Rekenhof bijzonder kwetsbaar te zijn voor een eventueel tegenvallende economische groei. Door het niet verschijnen in 2005 van het jaarverslag van de afdeling financieringsbehoeften van de overheid, van de Hoge Raad van Financiën - de eerste keer dat dit gebeurt sinds de Hoge Raad bestaat -, is het voor het Rekenhof onmogelijk om de houdbaarheid van het begrotingsbeleid op middellange en lange termijn correct te beoordelen. Dit heeft onder meer tot gevolg dat geen enkele aanbeveling kan worden gedaan betreffende het financieringssaldo en de schuldgraad die de verschillende overheden in acht moeten nemen om de goede uitvoering van het convergentieplan van België mogelijk te maken. Dit tart alle verbeelding.

Ten slotte merkt het Rekenhof op dat het ingevolge de organieke wet op het Zilverfonds, die stelt dat de reserves enkel mogen worden gebruikt om de extra uitgaven verbonden aan de vergrijzing te financieren op voorwaarde dat de verhouding van de overheidsschuld en het bbp kleiner is dan 60%, geenszins zeker is dat de door regering geplande opbouw en structurele financiering van dat Zilverfonds kan kloppen.

Het is dan ook mijn bescheiden mening dat deze begroting een zoveelste amateuristische poging is om en de waarheid te verdoezelen en de bevolking een rad voor ogen te draaien. Ik vind het erg dat aan het Rekenhof en de Hoge Raad van Financiën fundamentele informatie wordt onthouden zodat deze toch eerbiedwaardige instellingen hun werk niet op een deftige en correcte

transfert supplémentaire de 1,2 milliard d'euros en 2003 par rapport à 1999 et le groupe de réflexion "De Warande" fait état d'un solde primaire positif de 10,3% en Flandre, contre un solde négatif de 3% en Wallonie et de 0,3% à Bruxelles.

La Cour des comptes donne un sérieux coup de semonce au gouvernement. La justification du budget général des dépenses n'a pas été déposée à temps et de nombreuses notes de politique générale manquent à l'appel. La justification est d'une qualité médiocre et les informations fournies sont insuffisantes, surtout au niveau des mesures génératrices de revenus.

Selon la Cour des comptes, des mesures non structurelles ont été utilisées pour atteindre l'équilibre. Seuls l'élargissement de la base fiscale et la maîtrise des coûts dans la sécurité sociale sont d'ordre structurel.

À en croire la Cour des comptes, le budget reste particulièrement vulnérable face à une éventuelle croissance économique décevante et de plus, comme le rapport annuel du Conseil supérieur des Finances n'est pas paru, il est impossible d'évaluer correctement la viabilité de la politique budgétaire. La Cour ne fait donc aucune recommandation concernant le solde de financement et le taux d'endettement.

Il n'est pas sûr que les mesures prévues en matière d'alimentation du Fonds de vieillissement tiennent la route.

Ce budget est la énième tentative plutôt dilettante de jeter de la poudre aux yeux de la population. Le citoyen n'a pas le droit de cacher au fisc des informations fondamentales, les entreprises et associations doivent fournir toutes les données nécessaires à leurs

wijze kunnen uitvoeren. Ik stel vast dat in dit land elke burger die bij zijn belastingaangifte fundamentele informatie achterhoudt of vergeet te vermelden, de fiscus op bezoek krijgt die hem of haar dan nog beloont met een zware geldboete. Alle bedrijven en verenigingen die werken met rekeningen en begrotingen moeten aan hun boekhouders en revisoren tot de laatste eurocent informatie verschaffen en bewijzen aanleveren opdat deze hun opdracht tot een goed einde zouden kunnen brengen. Collega's, deze regering acht dit niet nodig. Van een voorbeeldfunctie gesproken.

Ik besluit, collega's, met de heel algemene opmerking dat dit Parlement mijns inziens gebruikt wordt. Daarmee bedoel ik dat de belangrijkste beslissingen van een heel jaar in twee periodes van een paar weken door de Kamer worden gejaagd als ik het zo mag zeggen. Soms krijgt men hier de indruk dat de regering zo lang mogelijk treuzelt met het indienen van programmawetten en andere budgettaire maatregelen om de wetgevers toch maar niet te veel tijd te gunnen.

Le président: Chers collègues, ceci clôture la séance de ce matin. Nous reprendrons à 14.15 heures avec les interventions de Mme Nagy et de M. Bogaert. Ensuite suivront les réponses du gouvernement.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée à 13.05 heures. Prochaine séance le mercredi 14 décembre 2005 à 14.15 heures.

De vergadering wordt gesloten om 13.05 uur. Volgende vergadering woensdag 14 december 2005 om 14.15 uur.

Ce compte rendu n'a pas d'annexe.

Dit verslag heeft geen bijlage.

réviseurs, mais ce gouvernement ne juge pas nécessaire d'en faire autant. Le Parlement est pour ainsi dire manipulé: il ne peut se pencher sur les décisions les plus importantes de l'année qu'au cours de deux périodes de quelques semaines. On a parfois l'impression que l'on ne veut pas donner assez de temps au pouvoir législatif.